

JMG

Kandidatuppsats i journalistik

2024-01-04

Institutionen för journalistik,
medier och kommunikation

www.gu.se/jmg

Drag i debatten

En kvantitativ innehållsanalys av medierapporteringen om
Sverigedemokraternas motstånd till Drag Story Hour

Författare: Lina Abrahamsson, Ellen Rosén, Vilma Mäkinen

Handledare: Mats Ekström

Kursansvarig: Elena Johansson

GÖTEBORGS UNIVERSITET
JOURNALISTIK, MEDIER OCH KOMMUNIKATION

Abstract

Title: Dragging the debate
Authors: Lina Abrahamsson, Ellen Rosén, Vilma Mäkinen
Level: Bachelor thesis in Journalism
Term: HT 2023
Supervisor: Mats Ekström

This quantitative content analysis, with a theoretical framework based on framing theory and Hallin's Spheres, studies how Swedish newspapers reported on a debate surrounding Drag Story Hour (DSH) and the Sweden Democrats (SD) wanting to stop it, during a one-year period. This study analyzes news articles, as well as opinion-based publications in newspapers, to study the representation of different actors and their opinions, as well as the authors' opinions and framing of DSH and SD's aim to stop it. After a pre-study of the material and grounds in studies of homophobic arguments, we chose to study the frequency of six different frames of DSH, and three frames of SD's aim to stop it. The results show an over representation of SD in the material, as they are quite alone with their opinion, but are more represented than any other actor. Moreover, the most common framing of DSH was a sexual framing, which was the most common frame overall. The most common framing of SD's aim to stop DSH, was that it is undemocratic. Despite a sexual frame of DSH being the most frequent, and SD being the most represented in news articles, the opinion-based publications show that a significant majority of the authors of opinion-based articles are against what SD wants. Our results suggest that SD more or less owns the argument to stop DSH, and argues that it is sexual and/or inappropriate for children. Most other actors, journalists and other article authors either have a positive view on DSH, or do not care about it. The study ends with a discussion on how SD single handedly putting this debate on the agenda may or may not be a ploy for a shift in the general view of drag queens and other LGBTQIA+ events, or a populist political strategy, to polarize the debate on drag queens reading stories to kids.

Innehållsförteckning

1	Inledning	6
1.1	<i>Bakgrund till Drag Story Hour</i>	6
2	Syfte och frågeställning.....	8
3	Teori	9
3.1	<i>Gestaltningsteorin.....</i>	9
3.2	<i>Hallins sfärer</i>	10
4	Tidigare forskning	11
4.1	<i>Sverigedemokraterna i tidigare forskning.....</i>	11
4.1.1	<i>Populism och moral.....</i>	11
4.1.2	<i>Sverigedemokraterna i svensk media.....</i>	12
4.2	<i>Andra populistiska aktörer i nyhetsmedia.....</i>	13
4.3	<i>Homosexuell propaganda</i>	14
4.4	<i>Sammanfattning och inomvetenskaplig problematisering</i>	16
5	Metod.....	18
5.1	<i>Definition av variabler och begrepp.....</i>	19
5.1.1	<i>Politisk riktning.....</i>	19
5.1.2	<i>Aktörer</i>	19
5.1.3	<i>Ordning på aktörer</i>	19
5.1.4	<i>Negativa gestaltningar av DSH</i>	20
5.1.5	<i>Positiva gestaltningar av DSH.....</i>	21
5.1.6	<i>Gestaltningar av SD</i>	22
5.1.7	<i>Attityder</i>	22
5.2	<i>Validitet- och reliabilitetsdiskussion.....</i>	23
6	Material.....	24
6.1	<i>Tidsperiod och texttyper.....</i>	24
6.2	<i>Sökning i Mediarkivet.....</i>	25
6.3	<i>Ytterligare urval</i>	26
7	Resultat och analys	28
7.1	<i>Tidningar och texter</i>	28
7.2	<i>Aktörer och deras attityder och framställningar.....</i>	30
7.3	<i>Skribenterna och deras attityder och gestaltningar.....</i>	41
7.4	<i>Skribenten i mainstream-media</i>	47
7.5	<i>Alternativa höger- och vänstertidningar.....</i>	51
8	Sammanfattning och diskussion.....	60

8.1	<i>Sammanfattning</i>	60
8.2	<i>Diskussion</i>	60
8.3	<i>Förslag på vidare forskning</i>	62
	Referenslista	64
	Bilaga 1: Kodschema	68

1 Inledning

Sagostunder med dragqueens har funnits i Sverige sedan 2017, utan att väcka någon större uppmärksamhet. Men 17 oktober 2022 fick fenomenet mothugg när Sverigedemokraterna i Kalmar ville stoppa Drag Story Hour (DSH) från att komma till stadsbiblioteket. Bland annat anmärkte partiet på dragartisternas namn, Miss Shameless och Lady Busty, och menade att det var olämpligt att läsa sagor för barn med de artistnamnen (Nilsson, 2022). Efter det spred sig frågan som en löpeld i media, och flera sverigedemokratiska politiker har velat stoppa sagostunden i sina respektive kommuner (Fohlin m.fl. 2023, Thulin, 2022). Debatten blossade även upp på riksnivå, och röster har höjts både för och emot sagostunderna. Bland annat har riksdagsledamoten Björn Söder (SD) uttryckt starka åsikter mot DSH på sociala medier (Johansen & Sandgren, 2023). På andra sidan har argument lyfts om att sagostunderna är inkluderande och underhållande för barn, och SD har kritiserats för att inte respektera principen om armlängds avstånd till kulturen. Frågan blev så stor att den togs upp under Agendas partiledardebatt i maj 2023, då Jimmie Åkesson (SD) och Märta Stenevi (MP) möttes i en hätsk duell om kulturens frihet. Åkesson upprepade flertalet gånger "Skamlös vinhora", och när debatten öppnades upp fick Åkesson mothugg av Johan Pehrson (L) som föreslog att han kunde följa med Åkesson på en sagostund om det nu var så att Åkesson var för rädd för att gå dit (SVT, 2023).

En samhällsdebatt utvecklades ur en fråga som innan 17 oktober 2022 var nästintill obefintlig. Det väcker frågor om hur svensk media rapporterar om en tidigare obestridd fråga som populistiska aktörer, i det här fallet SD, gjort kontroversiell. Eftersom debatten nyligen har skett finns det ännu ingen forskning i ämnet. Den tidigare forskningen som gjorts om SD och andra högerpopulistiska aktörer handlar till största del om synen på invandring, och det finns en forskningslucka i hur dessa aktörers ståndpunkter i HBTQIA+-frågor representeras i media. Ekström m.fl (2020) skriver att när media rapporterar om SD normaliseras partiets värderingar. Att SD kritiserar dragqueens som läser sagor för barn är intressant eftersom det väcker frågan om deras uttalanden bidrar till ett skifte i samhällsdebatten gällande HBTQIA+-frågor i Sverige.

Den här uppsatsen undersöker hur rapporteringen om SD:s motstånd till DSH har sett ut, vilka aktörer som har kommit till tals och hur ofta olika gestaltningar av DSH och SD:s motstånd till DSH har förekommit i svensk press.

1.1 Bakgrund till Drag Story Hour

Drag Story Hour grundades 2015 i USA av författaren Michelle Tea. Tanken var att uppmuntra till läsning och ifrågasätta normer (Drag Story Hour, 2023). Konceptet går ut på att dragqueens läser normkreativa sagor för barn i åldrarna 2-11 år. Oftast är det på bibliotek. I Sverige består DSH av dragartisterna Lady Busty och Miss Shameless som har läst sagor för barn sedan 2019. Under dragshower för vuxna och på Instagram använder Miss

Shameless namnet “Miss Shameless Winehore”, men inte när hon läser sagor för barn. Flera gånger har den längre versionen av namnet översatts till “Skamlös vinhora” med poängen att det är ett olämpligt namn i sammanhanget.

2 Syfte och frågeställning

Syftet med uppsatsen är att undersöka hur svensk press har rapporterat om Sverigedemokraternas motstånd till DSH. Vi vill undersöka vilka aktörer som kommer till tals och hur ofta de olika parterna gestaltas på ett antal valda sätt, samt skillnader i rapporteringen mellan mainstream-media och alternativa höger- och vänstertidningar. För att välja ut relevanta gestaltningar genomfördes en förstudie där materialet undersöktes. Vissa argument visade sig vara mer dominerande än andra, och kunde i enlighet med gestaltningsteorin kategoriseras in i ett antal olika gestaltningar. Dessa utvalda gestaltningar, kompletterade med gestaltningar från tidigare forskning, ligger till grund för uppsatsens frågeställningar. Uppsatsen syftar även till att djupare diskutera relationen mellan media och populistiska aktörer som genom utrymme i media kan bryta rådande konsensus i tidigare okontroversiella frågor.

För att uppnå syftet bygger uppsatsen på följande fem frågeställningar:

1. Vilka aktörer och skribenter får komma till tals i debatten och vad är deras attityd till DSH och SD:s motstånd till DSH?
2. Hur ofta gestaltas DSH som sexuellt, indoktrinerande och som ett slöseri med skattepengar i svensk press?
3. Hur ofta gestaltas DSH som inkluderande, läsfrämjande och underhållande i svensk press?
4. Hur ofta gestaltas SD:s motstånd till DSH som homofobiskt, överdrivet och odemokratiskt i svensk press?
5. Vilka skillnader finns det i hur mainstream-media, alternativa höger- och vänstertidningar rapporterar om SD:s motstånd till DSH?

3 Teori

Nedan presenteras det teoretiska ramverk som uppsatsen använder.

3.1 Gestaltningsteorin

Den här studien använder gestaltningsteorin, eller *framing* för att undersöka hur svensk nyhetsmedia rapporterat om SD:s motstånd till DSH. Medan dagordningsteorin handlar om *vad* journalister väljer att rapportera om, handlar gestaltningsteorin om *hur* olika områden bevakas och vilka attribut olika fenomen tilldelas av nyhetsmedia.

Gestaltningsteorin grundas i att journalistik alltid bara visar en del av verkligheten. Nyheter har alltid en vinkling och ramar för från vilket perspektiv en nyhet presenteras. Vad vinklingen är, vilka attribut som tilldelas ett fenomen och vad som medvetet eller omedvetet väljs bort kan kategoriseras in i olika gestaltningar. Hur det påverkar publikens syn på en fråga kallas gestaltningseffekter (Lecheler och de Vreese, 2018).

Exakt vad gestaltningseffekter är, hur de fungerar och hur de uppstår är inte alla forskare helt överens om, men ovanstående definition av gestaltningseffekter är närmast vad de flesta ser som en övergripande definition av teorin, enligt Lecheler och de Vreese (2018). De grundar bland annat sin syn på teorin på Entmans klassiska definition (1993). Han förklarar vad gestaltningar är och hur de fungerar. Inom teorin betyder gestaltning att viss information framträder mer än annan information när något kommuniceras. Genom att kommunicera på olika sätt, kommer mottagaren att komma ihåg vissa aspekter av ämnet i fråga som viktigare än andra. Den som förmedlar information gör det inom ramar som påverkar hur mottagaren tar emot och uppfattar informationen och det formar vilka känslor och minnen mottagaren skapar om ämnet i fråga. Exempel på hur något kan gestaltas som extra viktigt i en text och omedvetet sitta kvar hos läsaren, är om det upprepas, associeras till viktiga kulturella fenomen eller om det nämns något som i textens kontext stämmer in på läsarens egna åsikter eller uppfattningar om verkligheten. Trots att gestaltningar kan vara olika tydliga eller lätta för forskare att hitta, kan det aldrig garanteras att, eller till vilken grad, läsare blir påverkade av gestaltningseffekterna. Detta eftersom alla människor har olika och egna uppfattningar av ämnen, som påverkar vilken effekt gestaltningar har på individen.

Att det finns delade meningar om exakt vad gestaltningsteorin och dess effekter är, kan både ses som något negativt och positivt för forskning med teorin som grund. Att teorin inte har tydlig vetenskaplig konsensus kan göra det svårt att jämföra studier och att alltid använda teorin på samma sätt, men samtidigt gör ämnets vaga natur att det forskas mycket på ämnet från olika perspektiv, som hela tiden utvecklar teorin. Den här uppsatsen kommer att bidra med ännu ett sätt att tillämpa gestaltningsteorin, vilket kan hjälpa till att exemplifiera vad journalistiska gestaltningar kan vara.

3.2 Hallins sfärer

Ett annat teoretiskt perspektiv som är relevant till den här uppsatsen är Hallins sfärer (Hallin, 1986). Teorin handlar om att media kan påverka att ett ämne, som det tidigare funnits allmän konsensus i, blir kontroversiellt. Hallin studerade rapporteringen av Vietnamkriget i amerikansk nyhetsmedia och märkte att medias urval och vinkling av nyheter hade en påverkan på hur samhällsopinionen kring kriget förändrades, samtidigt som samhällsintresset även styrde vad journalisterna rapporterar om, och att det berodde på att nya åsikter välkomnas i en journalistik som bygger på objektivitet. Till en början fanns en konsensus i USA om att deras involvering i Vietnamkriget var något bra. Men när folk började ifrågasätta USA:s handlingar, och media började visa en ny sida av kriget, växte fredsrörelsen som ville att USA skulle dra sig ur.

Utifrån att ha analyserat det fenomenet, märkte Hallin att det fanns ett mönster som skulle kunna vara tillämpbart på andra frågor som rör hur samhällsdebatter växer med hjälp av media. Han utvecklade en teori som bygger på att politiska ämnen kan anses befinna sig i tre olika sfärer som visar hur långt ifrån allmän konsensus de är. De tre sfärerna är *consensus*, *legitimate controversy* och *deviance*. Ämnen som finns i *consensus*-sfären bevakas inte som en legitim debatt. Det anses i de fallen vara självklart att ha en viss ståndpunkt, som till exempel att alla människor är lika mycket värda. Ämnen som är i *legitimate controversy*-sfären är ämnen som journalistiken behandlar som en debatt där båda sidor behöver få plats i media för att uppehålla objektivitetsidéalet. Ämnen i *deviance*-sfären är sådant som inte anses viktigt att lyfta, eftersom det ses som onödigt, fel eller farligt att låta människor med sådana radikala åsikter få plats i mediebruset. Det kan till exempel handla om klimatförnekande eller rasism.

Anledningen till att den här uppsatsen använder Hallins sfärer, är att det kan vara ett sätt för populistiska partier att skapa nya debatter och på så sätt få nya åsikter att ses som legitima. Teorin är relevant, eftersom den i en innehållsanalys av nyhetsmedias rapportering av DSH, kan användas för att studera hur rapporteringen har sett ut under debatten och hur sagostunderna gått från en icke-fråga i *consensus*-sfären till en samhällsdebatt i *legitimate controversy*-sfären.

4 Tidigare forskning

Forskningsöversikten består av studier som till stor del handlar om hur SD gestaltas i media samt av studier som handlar om hur andra populistiska aktörer i Europa gestaltas i media. Kapitlet inkluderar även forskning om SD:s moral och retorik, eftersom det kan lägga en grund för en diskussion om hur deras handlande i den här frågan korrelerar med deras populistiska strategier i övrigt. Eftersom uppsatsen även undersöker hur DSH gestaltas och hur det framställs av dess motståndare så ingår också forskning om hur homofobiska narrativ kan komma till uttryck i media. För att undersöka porträtteringen av en debatt, dess argument och populistiska aktörer i media så finns det även med forskning om hur relationen mellan media och populistiska aktörer ser ut och hur representation i media kan öka stödet för populistiska aktörer. Därefter följer forskning om hur media kan normalisera åsikter som tidigare var kontroversiella och bidra till en hårdare retorik.

4.1 Sverigedemokraterna i tidigare forskning

Nedan presenteras tidigare forskning som handlar om Sverigedemokraterna.

4.1.1 Populism och moral

För att analysera argument i debatten är det för den här uppsatsen intressant vilka moraliska utgångspunkter dessa argument skulle kunna grunda sig i. Enligt Jakobson och Vahter (2023) kan samma argument grunda sig i olika typer av moral, samtidigt som samma moraliska grunder kan vara utgångspunkter för flera olika argument utifrån ett flertal olika ideologier. I studien undersöks Sverigedemokraternas moral och kopplingen mellan en ansedd högre moral och populism. Den högerpopulistiska gränsdragningen mellan “folket” och “eliten” analyseras i en jämförelse mellan Sverigedemokraternas och andra svenska partiers moralretorik och djupdyker i Sverigedemokraternas moraliska narrativ.

Jakobson och Vahter (2023) skriver att populism ofta förklaras som att en politisk grupp identifierar sig med “folket” som av olika anledningar faller offer för “eliten” eller annat som skadar dem. Inom högerpopulismen är ett nativistiskt synsätt vanligt, där “folket” är befolkningen som fötts i landet och migranter är ett hot. Populism ses i allmänhet som något omoraliskt som få själva identifierar sig med och de som är populistiska ser i stället sig själva som de goda, med högre moral är andra. På det sättet hör populism och moral ihop.

Sverigedemokraterna klassas ofta som ett högerpopulistiskt parti, på grund av en kombination av nativistiska och auktoritära inslag i deras ideologi samt deras idé om att det finns ett etablissemang som bortprioriterar sådant som “folket” egentligen vill och behöver. Sedan de började fokusera mer på strategin att identifiera sig med och tala för det tänkta orättvist behandlade “folket” har partiet växt stadigt sedan 2010.

Materialet i Jakobsons och Vahters studie (2023) är Almedalstalen från de åtta riksdagspartierna 2019. Året valdes eftersom det inte var valår och covid-19 inte hade börjat dominera talen på det sättet det gjorde 2020. Först räknades frekvensen av moralisering i talen. Sverigedemokraternas tal handlade mest om moral (84%), följt av Socialdemokraternas (80%) och Kristdemokraternas (71%). Minst moraliserande var Liberalerna där moral upptog 38 procent av talet. Efter det räknades antalet moraliska teman, det vill säga moraliskt grundade argument. Där var partierna uppdelade i socialt konservativa (M, KD och SD), med 19-23 moraliska teman (SD hade 19) och socialt liberala (MP, V, C, S och L), med 10-15 moraliska teman. Det räknades även antal moraliska grunder per tema, där ett exempel på flera moraliska grunder per tema var när SD kombinerade "loyalty", "freedom" och "sanctity" i argumentet om att värna svenskhet för att behålla nationens självständighet. SD hade flest moraliska grunder per tema, med ett genomsnitt på 1,8 och Vänsterpartiet hade näst flest med 1,5. Att kombinera fler moraliska grunder stärker argument, eftersom det både finns fler moraliska anledningar att hålla med och om en individ ser sig själv som till exempel lojal, ökar chansen att den vill hålla med om sådant som anses lojalt. Sett till kombinationen av moraliska grunder och frekvens av moraliserande är alltså SD något mer moraliserande än de andra riksdagspartierna, men är genomsnittliga när det kommer till antal teman grundade i moral. SD sticker alltså inte ut när det gäller generell mängd moralisk retorik, men skiljer sig mot de andra partierna i *vilka* moraliska grunder de använder (Jakobson & Vahter, 2023).

Studien bygger på moralfundamentsteorin och de räknar de moraliska grunderna "sanctity", "authority", "loyalty", "liberty", "fairness" och "care". Där stod SD ut med att ägna 29 procent av talet åt "sanctity", jämfört med genomsnittet bland alla tal, som låg på sex procent. Även användningen av konsekventialism, pliktlära, kontraktualism och dygdetik i de moralgrundade argumenten mäts i studien. Den mest markanta skillnaden mellan talen är att SD använde sig av 65 procent dygdetik, jämfört med genomsnittet på 22 procent och att de inte använde någon kontraktualism, jämfört med genomsnittet på 39 procent i de andra talen. Med en blandning av moraliska grunder, men ett stort fokus på dygdetik, har SD en moralretorik som knyter an till en bredd olika känslor med ett fokus på vikten av en stark moralisk karaktär. Genom att argumentera grundat i dygdetik, vikten av den moraliska karaktären, fungerar SD:s moralretorik på det sättet att moralen som ligger till grund för argumenten blir okränkbara i individens strävan efter att vara en dygdig person. De som delar SD:s åsikter ser sig på det sättet som dygdiga personer. Det blir viktigare vem man är än vad man gör. På det sättet bygger SD även bilden av Sverige och svenskar som en dygdig grupp som måste bevaras. Att vara svensk, vad det än må vara, ska inte förstöras. Det blir också ett exempel på hur populism fungerar. SD representerar sig som en del av och förespråkare för den dygdiga gruppen "svenskarna" (Jakobson & Vahter, 2023).

4.1.2 Sverigedemokraterna i svensk media

Ekström m.fl. (2020) skriver om hur journalister har rapporterat om Sverigedemokraterna och argumenterar för att SD:s värderingar normaliseras i intervjuer och inslag i TV4 och

SVT. I nyhetsinslag ges politiska aktörer spelrum för att förmedla sina åsikter till allmänheten, samtidigt som åsikterna legitimeras genom att medierna väljer att ta upp ämnet. Dessutom är journalisternas jobb att på ett neutralt och objektivt sätt rapportera om ämnen, och när ett parti får mer inflytande och mer mediauppmärksamhet rutiniserar arbetet, oavsett om partiets åsikter anses vara extrema och odemokratiska. Ekström m.fl. (2020) skriver att nyhetsinslag ofta vinklas från den politiska aktörens perspektiv och när media rapporterar mer om SD, menar författarna därför att partiet normaliserar.

Eftersom SD med tiden ökat sitt väljarstöd och fått mer inflytande över politiken har rapporteringen om partiet också ökat. Åsikter, som tidigare ansågs vara extrema, har enligt författarna normaliserats i den politiska diskursen.

Herkman (2015) framför i sin studie hur nordiska högerpopulistiska partier framställs i tidningar. Det svenska materialet är artiklar om riksdagsvalet i Aftonbladet och Dagens Nyheter (DN), och urvalet är specifikt artiklar som publicerats 16 dagar före och 13 dagar efter valdagen 2010. Aftonbladet är en kvällstidning, och har en oberoende socialdemokratisk ledarsida, medan DN är en morgontidning och har en oberoende liberal ledarsida.

54,2 procent av artiklarna hade en negativ ton till SD, 41,4 procent var neutrala, 4,9 procent var både positiva och negativa, och 0,8 procent var positiva. Den negativa tonen var vanlig i nyhetsartiklar, men förekom allra mest i opinionsartiklar, som till exempel ledare. Den svenska pressen var mer negativ till SD än vad pressen i de andra nordiska länderna var till respektive högerpopulistiskt parti. I de andra nordiska länderna rapporterade också morgontidningarna mer negativt om de högerpopulistiska partierna än kvällstidningarna, men i Sverige var DN och Aftonbladet lika negativa till SD.

4.2 Andra populistiska aktörer i nyhetsmedia

Hameleers och Vliegthart (2019) undersöker ökningen av populism i nederländsk nyhetsmedia över 28 år, både under och utanför valrörelser. Studien beskriver fenomenet "populist zeitgeist", vilket innebär att populistiska diskurser börjar tillämpas av traditionella partier och hur media kan bidra till att populistiska partier växer. Studien definierar populistisk kommunikation som att hylla och positionera sig med "vanligt folk", ta avstånd från eliter eller farliga "andra" och exkludera vissa vänster- eller högeråsikter. Hypotesen i studien är att populistisk kommunikation ökar i nyhetsmedia över tid. En ytterligare fråga som undersöks är hur tryckt press använder sig av de här populistiska greppen på olika sätt.

Metoden i studien är en innehållsanalys som mäter hur ofta de fem största tidningarna i Nederländerna innehåller fyra olika typer av populistiska grepp. Dessa är medborgarcentrering, antielitism, högerexkludering och vänsterexkludering. Resultatet bekräftar hypotesen och finner att nederländsk nyhetsmedia blivit mer medborgarcentrerad, antielitisk och exkluderande av både höger- och vänsteråsikter. Medborgarcentrismen har ökat mest under åren, medan vänsterexkludering ökat minst.

Esser m.fl (2018) genomför en kvantitativ innehållsanalys av nyhetsrapporteringen om populistiska aktörer i flera europeiska länder. Studien sträcker sig över 15 månaders tid, med ett slumpmässigt urval på nio tusen artiklar från tidningar i olika länder. Rapporten utgår från mediepopulism som teoretiskt ramverk. I de flesta europeiska länder i undersökningen försöker journalister inte gynna populistiska aktörer, men däremot kan rapporteringen omedvetet göra det genom att ge aktörerna en plattform eller genom att framställa populistiska åsikter som legitima. Medierna benämns som “gatekeepers”, vilket betyder att de sitter på makten över vilka populistiska aktörer som ska ges möjligheten till att få en plattform och detta har stor betydelse för vilket genomslag aktörerna får.

Esser m.fl (2018) presenterar i studien olika hypoteser över hur populism och nyhetsrapportering samspelar. Några av dem är att det finns en överrepresentation av populistiska aktörer och/eller åsikter i media, samt att det finns en övervägande negativ rapportering av populistiska aktörer och de får oftare motfrågor i media.

Resultatet visar att det finns en genomgående skepticism när journalister rapporterar om populistiska aktörer, och artiklarna var oftast negativt vinklade. Den svenska rapporteringen stod ut eftersom den till skillnad från andra länder fokuserade på elitistisk populism snarare än personcentrerad populism. I Sverige var Sverigedemokraterna relativt jämnt representerade i nyhetsartiklarna sett till valresultatet, med 12,9 procent av rösterna och var representerade i 16,6 procent av nyhetsartiklarna om invandring. I Italien, Storbritannien och Nederländerna förekom en överrepresentation av populistiska aktörer i nyhetsmedia, medan det fanns en underrepresentation i exempelvis Polen.

4.3 Homosexuell propaganda

Edenborg (2014) skriver om hur rysk media har bevakat förbudet av “homosexuell propaganda”. Lagen som förbjuder “propaganda för icke-traditionella sexuella relationer riktad mot minderåriga” kom i juni 2013, och i praktiken innebär lagen att homosexualitet osynliggörs, för att förhindra det som Putin kallar ett “upplösande av traditionella värden”.

Det är en kvalitativ textanalys av rysk mainstream-media från det att lagförslaget lades fram till att det klubbades igenom. Syftet är att presentera en bild av det homofobiska narrativet i Ryssland och att ge en teoretisk diskussion om hur HBTQIA+-rättigheter används som en symbol och markör för moderna liberala demokratier, hur det kommer till uttryck i internationell politik, och vad det kan få för konsekvenser. Författaren tydliggör att det finns en politisk ambition i artikeln, som innebär att hitta mönster i konstruktionen av det homofobiska narrativet för att kunna motarbeta det.

I studien analyseras flera olika typer av medier och olika genrer i medierna, som nyheter, analyser och opinionstexter. Blandningen av genrer valdes för att få en bred bild av hur debatten kring “homosexuell propaganda” såg ut. Materialet tolkades sedan genom en

narrativanalys. En anledning som Edenborg lägger fram, till att media är relevant att forska om, är att medias representation av något, speciellt något nytt, påverkar människors syn på det. Ett homofobiskt narrativ i media och vilka som representeras på vilket sätt, blir därför en viktig del i att förklara hur ett homofobiskt narrativ skapas i en befolkning.

I analysen återfinns tre återkommande teman i hur homosexualitet representeras och hur det homofobiska narrativet bidrar till en ökad nationalism som gynnar Rysslands makthavare. Olika ordval och ton i medieinnehållet passar in i ramarna för att bygga upp dessa teman som kan urskiljas som mest framträdande. Dessa teman är "Hotet mot nationen", "Majoriteten slår tillbaka" och "En icke-västlig modernitet" och de går på vissa sätt hand i hand med varandra. Två sätt att gestalta HBTQIA+-personer och -fenomen som är genomgående byggstenar i det homofobiska narrativet, både inom temat "Hotet mot nationen" och "Majoriteten slår tillbaka", är kopplingar till pedofili och att "skydda barnen" från indoktrinering.

Saresma och Tulonen (2023) beskriver hur en populistisk "Zeitgeist" visar sig i ett samhälle. Med Zeitgeist menas en tidsanda där populistiska makter förändrar klimatet i samhället med bland annat hårdare retorik och genom att dela upp olika grupper i "vi" och "dem". En populistisk tidsanda utmärker sig genom ett polariserat politiskt klimat och genom en hårdare retorik gentemot minoriteter i samhället. Den retorik som används betonar ofta en känsla av "vi" och "dem" och använder sig av ett språk som får den andra parten att framstå som något avskyvärt.

De populistiska partiernas retorik beskrivs som en naturlig instinkt där det som sticker ut från normen ses som ett hot vilket vi bör skydda oss ifrån. Samtidigt som det som sticker ut från normen ses som någonting okänt och därmed läskigt, får det av samma anledning mycket uppmärksamhet eftersom människor också är nyfikna på det som är nytt.

Människor som utmanar könsnormer ses som ett hot mot konservativa heteropatriarkala ideal hos högerpopulistiska partier och beskrivs därför som skamfulla och motbjudande för att särskilja dem från resten. Retoriken som används av dessa partier är ofta effektiv eftersom den anspelar på känslor som kan finnas hos alla, och retoriken kan göra människor tveksamma på det som skiljer sig från majoriteten. Om populistiska aktörer lyckas väcka känslor av avsky hos människor är det ofta en effektiv metod för att få uppmärksamhet.

Saresma och Tulonen (2023) analyserar populistisk retorik i ett antal HBTQIA+-inriktade artiklar i den finländska högerpopulistiska tidningen Partisaan. Ett exempel som tas upp är retoriken som används när tidningen rapporterat om en homosexuell präst. Artikeln som publicerades i Partisaan är baserad på en artikel som först publicerades i Expressen. Artikeln har i Partisaan rubriken "*A Swedish gay priest refuses to join hetero couples in marriage*". I Expressen handlar artikeln om en präst som vägrar viga heterosexuella par så länge inte alla präster ser homosexuella likställda med heterosexuella par. I artikeln i Partisaan visas två bilder, en på ett heterosexuellt par i "fina" bröllopskläder och en suddig bild på prästen som är beskuren medvetet dåligt. Bilden på bröllopsparet har ett stort rött kryss över sig. I artikeln

använder man skällsord för att beskriva homosexuella och använder komiska formuleringar som “he really is a priest”. Saresma och Tulonen beskriver denna typ av retorik som ett sätt att väcka känslor av avsky för att prästen inte vill viga ett “fint” heterosexuellt par. Tidningen betonar i stället att prästen sticker ut från mängden och beskriver honom som en antagonist som går emot normen om ett stereotyp heterosexuellt förhållande.

En annan populistisk strategi som Saresma och Tulonen (2023) beskriver är hur populistiska partier ofta lyfter fram sig själva som moraliskt överlägsna hjältar som behöver skydda folket från hot som ofta kommer från en minoritet, såsom homosexuella eller invandrare. Ofta framhäver populistiska partier sig själva som hjältar i relation till de som har en mer liberalistisk ideologi, och hänger ut dessa som att de tillåter det hemska att hända.

4.4 Sammanfattning och inomvetenskaplig problematisering

Med utgångspunkt i tidigare studier av SD, populistiska aktörer, relationen mellan media och populism, och hur homofobiska narrativ kommer till uttryck i media, utformas den här uppsatsen som ett komplement där det saknas forskning. Dessutom tar uppsatsen inspiration från den tidigare forskningen i val av metod och material och diskussionen kommer också ta avstamp i tidigare forskning.

Jakobson och Vahters (2023) kommer fram till att SD:s moralpolitik till stor del bygger på dygdetik och att en person som delar SD:s åsikter därför ser sig som en “bra”, dygdig person. I studien kopplar de dygdetiken till högerpopulism, eftersom det stärker tanken om att “vi” är dygdiga och “dem” är icke-dygdiga. Med grund i Jakobson och Vahters studie av SD:s moralretorik kopplat till populism, kan vår uppsats relatera deras ageranden och uttalanden i debatten om DSH till deras fokus på dygdetik.

Ekström m.fl. (2020) skriver att SD:s åsikter och värderingar normaliseras över tid. Hameleers och Vliegenthart (2019) kommer också fram till att populistiska diskurser har normaliserats i media, samt att media kan bidra till att populistiska partier växer. Tidigare har DSH inte varit kontroversiellt, och det har i Sverige på senare tid inte funnits någon politisk vilja att förbjuda kulturevenemang med tydlig HBTQIA+-profil. Vår studie ämnar undersöka hur DSH och SD:s motstånd till DSH gestaltas i media 2022 och 2023. Nu finns det ingen tidigare forskning i HBTQIA+-frågor att jämföra med, men det kan vara intressant att genomföra en till studie om några år för att se om SD:s motstånd till DSH har normaliserats, som Ekström m.fl. (2020) har kommit fram till att SD:s retorik i invandring har gjort. Att vi inte hittat några vetenskapliga artiklar kring hur SD:s ställningstagande i en HBTQIA+-fråga framställs i media gör det även vetenskapligt intressant att undersöka det i den här uppsatsen.

Herkman (2015) skriver, efter en innehållsanalys av artiklar i DN och Aftonbladet om valet 2010, att attityden till SD i huvudsak är negativ. Valet 2010 fick SD 5,7 procent av rösterna, och fick därmed mandat i riksdagen för första gången. 2022 fick de 20,54 procent, och blev Sveriges näst största parti (Valmyndigheten, 2023). Eftersom det har passerat 12 år mellan

valen, och eftersom valresultatet skiljer sig med drygt 15 procentenheter, så är det intressant att se om attityden till SD har ändrats. Dessutom har vi inte hittat forskning om hur SD:s ställningstagande i en enskild fråga framställs, bara hur SD framställs som parti.

Esser m.fl. (2018) skriver att rapporteringen om högerpopulistiska åsikter generellt är negativ, men att det finns en överrepresentation av rapportering om populistiska aktörer i vissa länder, och att dessa kan gynnas av rapporteringen. SD är ganska jämnt representerade i nyhetsartiklarna om invandring. Författarna beskriver också medierna som att de har makt att avgöra hur stor plats populistiska aktörer får i media. Precis som den här uppsatsen använder Esser m.fl. (2018) en kvantitativ innehållsanalys och fokuserar på medias attityd till populistiska aktörer. Den här uppsatsen ämnar också undersöka vilka aktörer som kommer till tals i debatten, och det kan sedan jämföras med Essers m.fl. (2018) studie.

Edenborg (2014) skriver om hur ett homofobiskt narrativ byggs upp av olika gestaltningar av homosexualitet i rysk media. Även fast medielandskapet ser helt annorlunda ut i Sverige, kan dessa gestaltningar även fungera som nationalistiska och populistiska sätt att skapa homofobiska narrativ i Sverige. Eftersom SD är ett nationalistiskt parti, och som enligt andra tidigare vetenskapliga studier ovan använder populistiska metoder för att växa, kanske de gestaltar DSH på liknande sätt som andra HBTQIA+-relaterade fenomen gestaltas inom ramarna för det homofobiska narrativet i rysk media. Vi har därför tagit inspiration från Edenborgs studie när vi valt vilka gestaltningar av DSH som kodas.

Saresma och Tulonen (2023) analyserar material från finländsk alternativmedia och noterar några specifika retoriska strategier som är återkommande för populistiska aktörer. Några återkommande mönster är att populistiska aktörer målar upp en minoritet som någonting "motbjudande" för att skapa en känsla av "vi" och "dem" eller att de populistiska aktörerna målar upp sig själva som hjältar som måste skyddas från ett hot. Saresma och Tulonen noterar också att populistiska aktörer ofta riktar denna retorik mot HBTQIA+ personer. Efter en förstudie av materialet hittade vi flera likheter mellan Saresma och Tulonens observationer av populistisk retorik och den retorik som SD använder i debatten om DSH. Vi återkommer till detta i analysen och diskussionen.

Sammanfattningsvis kan vi konstatera att det finns en forskningslucka i hur populistiska aktörers åsikter om HBTQIA+-personer gestaltas i media i stort. Saresma och Tulonens (2023) analyserar visserligen vilken retorik som används specifikt i högerpopulistisk alternativmedia, men forskning saknas för vilken retorik som förekommer i mainstream-media, samt hur ofta den förekommer. Denna forskningslucka hoppas vi att den här uppsatsen kan bidra till att fylla.

5 Metod

För att svara på frågan om hur svensk media rapporterat om Sverigedemokraternas motstånd till DSH används en kvantitativ innehållsanalys av artiklar i svenska tidningar. Metoden valdes eftersom den lämpar sig för att kvantifiera och analysera innehållet i ett stort textmaterial, eftersom metoden kan identifiera strukturer genom att mäta frekvens. Utifrån ett teoretiskt ramverk med utgångspunkt i gestaltningsteorin, ämnar uppsatsen att analysera hur debatten och dess aktörer representeras i svenska tidningar genom att ställa frågor till materialet om tidningarnas val av representerade aktörer, argument och gestaltningar. Ett kodschema användes för att kvantifiera innehållet i alla de valda tidningarna på samma sätt, vilket gjorde resultaten möjliga att analysera. Kodningen gjordes i SPSS.

För att utforma variabler genomfördes en förstudie där vi gick igenom materialet för att identifiera vilka gestaltningar av DSH och SD:s motstånd som genomgående förekom. Argumenten som lades fram i artiklarna skrevs upp, och kunde sedan grupperas och göras om till gestaltningar. Dessa gestaltningar definierades med tidigare forskning och gestaltningsteorin som grund. Till exempel menade vissa sverigedemokrater att barnen som gått på sagostunden skulle bli "förvirrade" och ifrågasätta sin könsidentitet. Detta tyckte vi kopplade an till narrativet om "homosexuell propaganda", som bland annat anspelar på tanken att en person inte föds med en viss sexualitet, utan får den på grund av en medveten indoktrinering av HBTQIA+-personer.

Kontinuerligt i utformningen av variablerna har vi slumpat fram artiklar i Mediearkivet som vi har testat variablerna mot. Dels för att se om variablerna var applicerbara på materialet, men också för att säkerställa att alla kodare hade samma uppfattning om hur de olika variablerna skulle tolkas. Sedan genomfördes två testkodningar där vi under kodningen inte diskuterade hur vi skulle tolka variablerna (se rubrik 5.2).

Under själva kodningen satt vi en majoritet av tiden tillsammans för att kunna diskutera om något var oklart. Kodningen skedde under åtta dagar, och varje kodare tog en månad i taget. När man var klar med en månad gick man vidare till nästa. Varje gång vi bytte månad läste vi igenom artiklarna några dagar före och några dagar efter månaden var slut för att säkerställa att ingen artikel kodades två gånger.

Vi är medvetna om att det för varje gestaltningsvariabel blir en typ av kvalitativ bedömning, men eftersom vi har tydliga ramar för hur framställningar ska kodas anser vi att det är rimligt att kvantifiera dem. För att tydliggöra hur vi har tänkt har vi därför kombinerat den kvantitativa studien med en kvalitativ del, där vi lyfter argument som är vanligt förekommande och hur de ser ut. Detta anser vi stärker reliabiliteten då det dessutom innebär att vi visar hur vi har resonerat när vi kodat gestaltningarna.

5.1 Definition av variabler och begrepp

Studien använder ett kodschema med 64 variabler (se bilaga 1). Nedan följer definitioner av vissa variabler som vi anser behöver ytterligare förklaring, med tillhörande utdrag ur analysenheter för att exemplifiera.

5.1.1 Politisk riktning

I de flesta fall har tidningarnas politiska riktning kodats så som de själva beskriver sig. Exempelvis Aftonbladet säger själva att ledarsidan är oberoende socialdemokratisk, och Svenska Dagbladet betecknar sin ledarsida som obunden moderat. Men med vissa tidningar har ett val gjorts att avvika från hur tidningen själva beskriver sig. Ekström m.fl. (2022) har delat in ett antal svenska tidningar i alternativ höger- och vänstermedia, där bland andra Samhällsnytt klassificeras som en högeralternativ tidning. Vi har utgått från grupperingen som de har gjort när vi kodat tidningar som alternativa höger- och vänstertidningar. Värt att notera är att den enda informationen från variabeln "politisk riktning" som har använts i resultatet är om tidningen är en alternativ höger- eller vänstertidning.

5.1.2 Aktörer

För att en aktör ska kodas som en aktör måste den i analysenheten tycka någonting om antingen DSH eller Sverigedemokraternas motstånd till DSH. Eftersom frågeställningen rör just DSH och Sverigedemokraterna är variablerna irrelevanta för andra aktörer. Aktören måste också vara självständig, och med det menas att aktören inte kodas baserat på vad en annan aktör säger om den. Till exempel, om en dragqueen skulle säga: "Sverigedemokraterna tror att vi är här för att få barnen att ifrågasätta sin könsidentitet, men det stämmer inte", skulle SD *inte* kodas som att de framställer DSH som indoktrinerande, eftersom det inte är en åsikt de i det här exemplet lyfter själva.

Aktörer har endast kodats i nyhetsartiklar, och inte i opinionsartiklar. Detta eftersom när skribenten tar ställning och tycker något om DSH eller SD:s motstånd till DSH blir skribenten själv som en aktör, och de personer skribenten pratar om har ingen möjlighet att själva säga vad de tycker. I resultatet är aktör ett, aktör två och aktör tre förkortat till A1, A2 och A3.

5.1.3 Ordning på aktörer

Den aktör som har kodats som aktör ett är den som tar upp störst plats i artikeln, och sedan har aktörerna kodats i fallande ordning efter det.

Vi har även valt att koda om Sverigedemokraterna inte är en av de tre huvudaktörerna. Detta för att vårt syfte är att undersöka hur rapporteringen av Sverigedemokraternas motstånd till

DSH har sett ut, och det är intressant att se vilken prioritet Sverigedemokraternas åsikter ges i artiklarna.

5.1.4 Negativa gestaltningar av DSH

Den första typen av argument vi identifierat handlar om att DSH framställs som sexuellt, och är inspirerat av Edenborg (2014). Det kan till exempel vara en direktöversättning av namnen, från Lady Busty till Bystiga Damen och Miss Shameless (Winewhore) till Skamlös Vinhora. Det kan också vara att aktören säger att det är “olämpligt att vuxna utklädda män pratar med små barn om sex”, eller att dragshower är till för vuxna och inte för barn.

Nedan följer ett exempel som kodats med en sådan gestaltning:

Barometern, 17 oktober

“Det handlar om två-åringar. Jag tror inte någon förälder tycker att det är lämpligt att skattemedel läggs på det här. Vi tycker det är motbjudande och det kommer vi kvarstå vid, sa Jonathan Sager. [...] I frågan skriver SD bland annat att de inte anser det vara lämpligt att två vuxna människor med namn som hänvisar till bröst och skamlöshet, iklädda utmanande klädsel, ska ges utrymme att vistas inför eller prata med barn om normkritik och sex i sagoformat.” (Nilsson, 2022).

Det finns även en del exempel där DSH bara beskrivs som “motbjudande” i artiklar, oftast i samband med att specifikt Sagers motstånd har lyfts. Detta har också kodats som en sexuell framställning, då det syftar tillbaka till exemplet ovan.

Vi har också identifierat en gestaltning av DSH som indoktrinerande, som även den är inspirerad av Edenborgs studie (2014). Det är en uppfattning om att HBTQIA+-personer vill “omvända” heterosexuella cis-personer. Det finns exempelvis argument om att barn inte ska behöva tänka på sin könsidentitet, att det är “förvirrande” för barnen att tänka på kön och sexualitet samt argument om att antalet ungdomar med könsdysfori ökar.

Här följer ett utdrag ur en debattartikel där vi kodat att skribenten använder en indoktrinerande gestaltning:

Smålandsposten, 13 januari

“Varför utsätter man små barn för dessa vuxnas vänsterradikala idéer? Svaret är: för att man, medvetet eller omedvetet, vill påverka barnens normer i framtiden. Vårt samhälle hamnar i en återvändsgränd om vi bejaktar att det skulle vara en mänsklig rättighet att byta kön. Istället behöver debatten kring könsdysfori utgå från en bred psykologisk, solid vetenskapsbevisning samt själavårdande miljöer, i stället för ideologiskt driven vetenskap.” (Wallerstein, 2023).

Skribenten antyder att människor inte föds som transpersoner, utan att de blir trans på grund av utomstående faktorer, alltså en indoktrinerande gestaltning.

En till gestaltning som vi identifierat är att DSH framställs som slöseri med skattepengar. Det kan vara argument om att det är onödigt att skattebetalarnas pengar går till DSH istället för exempelvis sjukvården eller skolan eller åsikter om att DSH är något föräldrar borde bekosta själva. Nedan följer ett exempel på en sådan gestaltning:

Nya Wermlands-Tidningen, 27 februari

“L har uppenbarligen lagt tid och energi på att göra efterforskningar för att kunna slå hål på påstådda felaktigheter i vårt inlägg, istället för att bemöta oss i sakfrågan, där vi tydligt pekar på det omoraliska i anspelningar på sex, samt det odemokratiska i att dessa sagostunder är skattefinansierade. [...] Vidare är det problematiskt att en kommun genom skattefinansiering erbjuder föräldrar att sätta sina barn i sammanhang där det anspelas på sex.” (Fohlin m.fl., 2023).

5.1.5 Positiva gestaltningar av DSH

En gestaltning som vi identifierat är att sagostunderna är inkluderande och att det är positivt att de är normkritiska. Nedan följer ett exempel på hur en sådan gestaltning kan se ut, från en intervju med Miss Shameless och Lady Busty efter att de hållit en sagostund i Trelleborg:

Trelleborgs Allehanda, 23 februari

“– Att prata om allas olikheter. Att få vara den man är, det är viktigt för alla. Vi ser att även vuxna blir överväldigade av våra sagostunder.” (Bergström Nielsen, 2023).

En annan gestaltning är att DSH framställs som läsfrämjande. Det kan till exempel vara att en aktör/skribent lyfter fram att det är viktigt att få barnen till biblioteken eller att högläsning är viktigt för barns utveckling. Här följer ett exempel på en läsfrämjande gestaltning:

Flamman, 30 november

“I en tid när ingen längre talar om barnpedagogik eller lyssnar på experter på barns utveckling och lärande, är ”Drag queen story hour” är [sic] ett kreativt försök att adressera en bekymmersam utveckling, det snabbt minskande läsandet hos barn. Med drag paketeras lärandets mest effektiva metod: i lek.” (Sokolow, 2023).

Den sista gestaltningen av DSH handlar om att det framställs som underhållande. Det kan vara till exempel att en aktör/skribent lyfter att barn tycker om teater och glitter och glamour, att sagostunden är rolig eller beskrivningar av hur glada barnen ser ut när de kommer ut från sagostunden. Till exempel kan det se ut såhär:

Dagens Nyheter, 8 november

“Själv har jag all förståelse för att Drag Queen Story Hour blivit så otroligt populärt. Inte bara älskar ungar maskerad och blingbling och flamboyant utstyrsel extra allt. Evenemanget är dessutom en chans att lära dem något - inte om sex, utan om den grundläggande rätten att vara den man är.” (Magnusson, 2022).

5.1.6 Gestaltningar av SD

Den första gestaltningen vi identifierat av SD:s motstånd till DSH är att det är homofobiskt/transfobiskt. Exempel på detta är om en aktör/skribent skriver att SD inte kan acceptera att människor är olika, att SD angriper specifikt HBTQIA+-personer eller att de vill inskränka HBTQIA+-personers rättigheter, som i detta exempel i en intervju med Lars-Åke “Babsan” Wilhelmsson:

Trelleborgs Allehanda, 16 december

“– Det känns som att vi får backa flera år. Vi i hbtq-rörelsen har gått framåt, men nu ska de komma in och styra och ställa.” (Bergström Nielsen, 2022).

Den andra gestaltningen vi identifierat handlar om att SD:s motstånd framställs som överdrivet eller onödigt. Till exempel att skribenten/aktören säger att DSH inte är farligt eller ifrågasätter vad SD är rädda för ska hända. Från samma artikel i Trelleborgs Allehanda:

“– Att tro att vi ska kunna förstöra en uppväxt för en unge för att de får se en uppklädd kille. Det är så banalt att tro det.” (Bergström Nielsen, 2022).

Den sista gestaltningen handlar om att skribenten/aktören framställer SD som odemokratiska. Det kan till exempel vara att skribenten/aktören skriver att SD bryter principen om armlängds avstånd, eller liknar SD med Putin eller Orbán. Återigen, från samma intervju med Babsan:

“– Om sura gubbar ska få bestämma blir det som i Ryssland. Jag är livrädd för det. Det kommer att bli värre och värre för minoriteter.” (Bergström Nielsen, 2022).

Det är värt att nämnas att homo-/transfobi kan anses vara odemokratiskt i sig, men i vår kodning måste skribenten/aktören sätta argumenten i ett större samhällsperspektiv för att det ska koda som odemokratiskt.

Kodschemat innehåller inga variabler för positiva gestaltningar av SD, på grund av att det väldigt sällan förekommer i artiklarna. De som är positiva till SD:s motstånd visar det genom negativa gestaltningar av DSH.

5.1.7 Attityder

Eftersom vi har använt samma kodschema för både nyhetsartiklar och opinionsartiklar har skribentens attityd bara kodats om det uttryckligen är en opinionsartikel, då vi anser att det är

för stor skillnad mellan att skribenten aktivt tar ställning för eller emot och att skribenten i en nyhetsartikel (mer eller mindre) objektivt skildrar DSH och SD. När testkodningen genomfördes kodades skribentens attityd även i nyhetsartiklar, men resultatet skilde sig mycket från kodare till kodare. Om vi hade kodat den variabeln på hela studien anser vi att det skulle försvaga reliabiliteten, och därför valde vi att inte göra det. Aktörernas attityd kodas däremot, och då går det också att se vilken attityd som är mest representerad i artikeln. Skribentens gestaltningar har dock kodats i både opinions- och nyhetsartiklar, då vi anser att dessa är lättare att uttyda.

5.2 Validitet- och reliabilitetsdiskussion

Esaiasson m.fl. (2017) skriver att en möjlighet för att en studie ska få god begreppsvaliditet är att kopiera en operationalisering som andra mer etablerade forskare använt sig av. Men på grund av forskningsluckan om högerpopulistiska aktörer och HBTQIA+-frågor innebär det att det inte funnits ett kodschema att ta inspiration ifrån. Därför har vi behövt genomföra en förstudie för att förstå vilka frågor som är rimliga att ställa till materialet, och kombinerat dessa med de gestaltningar Edenberg (2014) funnit i rysk media. Esaiasson m.fl. (2017) skriver dock att kopiera ett kodschema inte nödvändigtvis leder till god begreppsvaliditet. De menar att det också är viktigt att resonera kring operationaliseringen och kritiskt fråga sig själv om den operationaliseringen man valt är rimlig. Vi har kontinuerligt i utformningen av variablerna testat dem mot materialet för att se om variablerna går att använda, och eftersom vi lärt känna materialet innan kodschemat färdigställdes anser vi att begreppsvaliditeten är god.

När första utkastet till kodschemat var klart gjordes ett interkodarreliabilitetstest med testkodning på tio artiklar. Vi alla tre kodade samma artiklar och sedan jämfördes resultaten. I det första utkastet kodades även aktörer i opinionsartiklar, och istället för att koda "ja" och "nej" på hur SD framställs, så fanns variabeln "Vad är aktörens främsta argument mot SD?". Vi frågade också vad skribentens attityd till DSH och SD:s motstånd var även i nyhetsartiklar. På dessa variabler skiljde sig resultaten åt mycket, då olika bedömningar har gjorts för vad som var en aktörs främsta argument, vad som räknades som en aktör och vad skribentens attityd var när texten var objektivt skriven. Därför gjordes kodschemat om med tydligare definitioner av aktörer, framställningen av SD:s motstånd gjordes om till "ja" och "nej"-frågor och vi bestämde att skribentens attityd i nyhetsartiklar skulle kodas som okodbart. Vi lade även till svarsalternativ på vissa variabler där vi ansåg att det saknades, till exempel lades "företrädare för statlig myndighet" till som aktör. Därefter gjordes en ny testkodning, där vi fick ungefär samma resultat.

Eftersom begreppsvaliditeten kan anses vara god och reliabiliteten hög, anser vi att studien även har en god resultatsvaliditet.

6 Material

Artiklarna som har analyserats i undersökningen har valts ut från Mediearkivet med ett antal olika sökfiter, däribland vilken tidsperiod, vilken typ av media och en specifik sökning för att avgränsa innehållet i artiklarna. Det totala antalet kodade artiklar är 259 stycken, från 77 olika svenska tidningar.

Tabell 1.1 Tidningarna med flest antal artiklar i materialet

Vilka tidningar/nyhetskällor	Antal kodade artiklar
Aftonbladet	18
QX	16
Trelleborgs Allehanda	14
Dagens Nyheter	12
Expressen	10
Samhällsnytt	10
Dagens ETC	9
TT	9
Barometern	8
Göteborgs-Posten	8

Kommentar: De tio tidningarna i tabellen är de som har rapporterat mest om SD:s motstånd till DSH. Tillsammans har de publicerat 114 av 259 kodade artiklar.

6.1 Tidsperiod och texttyper

Tidsperioden som har använts är mellan den 17:e oktober 2022 och den 17:e oktober 2023. Anledningen till att vi valt denna period är att Sverigedemokraternas motstånd till DSH omskrevs för första gången den 17:e oktober 2022, när Sverigedemokraterna i kommunfullmäktige i Kalmar ville stoppa DSH på stadsbiblioteket i staden (Nilsson, 2022). Under året har debattens omfattning varierat i media med vissa toppar och dalar. Det har skett en tydlig minskning av antalet artiklar i tidsperiodens sista månader. I augusti 2023 publicerades 42 artiklar, i september 2023 publicerades 15 artiklar och i oktober 2023 endast 11 stycken. Vi anser att ett år från första publiceringen är ett relevant urval då det

representerar väl den tiden då frågan om Sverigedemokraternas motstånd till DSH var som mest aktuell i media.

Texttypen som har använts är skriftlig svensk press. Radio och TV med tillhörande textbeskrivning har inte räknats som skriftlig media. Mycket av annan forskning om liknande ämnen har gjorts på skriftliga källor vilket underlättar en jämförelse mellan olika undersökningar. Detsamma gäller för valet av vilka tidningar som har använts i studien. Alla tidningar i Mediearkivet är med i studien, såväl rikstäckande som lokala och alternativa som traditionella tidningar. Återigen underlättar urvalet en jämförelse med andra studier, då möjligheten finns att göra jämförelser oavsett vilken typ av tidning som ligger till grund för materialet. En annan anledning är att undersöka skillnaden mellan hur olika typer av media har rapporterat om Sverigedemokraternas motstånd till DSH. Dessutom ges också en bild av ämnet på en nationell och lokal nivå.

Alla texttyper är med i urvalet, däribland nyhetsartiklar, ledare, krönikor, insändare, debattartiklar och reportage. För att få en heltäckande bild av hur rapporteringen om Sverigedemokraternas motstånd till DSH har sett ut så anser vi att alla olika typer av nyhetstexter är relevanta att ha med.

6.2 Sökning i Mediearkivet

Urvalet av artiklar har valts ut med en specifik sökning för att avgränsa materialet till de artiklar som är relevanta. De tre nyckelord som vi anser är viktigast för frågeställningen är "Sverigedemokraterna", "sagostund" och "dragqueen". Nedan visas sökningen som har avgränsat materialet i Mediearkivet:

```
“(“Lady Busty” OR “Miss Shameless” OR “dragartist” OR “dragshowartist” OR “dragqueen” OR “drag queen” OR “skamlös vinhora”) AND ((sago* OR “story hour” OR “storyhour”) OR (“drag story hour”)) AND (sverigedemokrat* OR SD*)”
```

För att en artikel ska vara relevant för undersökningen behöver den innehålla alla tre sökord för att specifikt visa de artiklar som handlar om Sverigedemokraterna och DSH. I sökningen finns olika ord som på något sätt är kopplade till vardera nyckelord, för att minimera bortfallet av artiklar som benämner samma fenomen på olika sätt. Parenteserna i sökningen har funktionen att hålla de olika benämningarna av varje nyckelord samlade. I varje parentes är orden följda av "OR" vilket gör att vilket som helst av orden får finnas med i sökningen. Parenteserna är ihopkopplade med "AND" för att specificera att någon form av varje "nyckelord" måste förekomma i varje sökning. Vissa ord följs av en stjärna för att täcka alla ord som börjar på ett visst sätt, men där ändelsen av ordet kan variera, återigen för att inte utesluta en viss kombination av ett "nyckelord". Det går inte att garantera att alla artiklar som omnämner SD:s motstånd till DSH är med i materialet, men vi anser att 259 artiklar och 77 tidningar är tillräckligt för att kunna dra slutsatser om rapporteringen i helhet.

Den specifika sökningen har skrivits in i Mediearkivet först med den fullständiga sökningen ovan men även utan att (sverigedemokrat* OR SD*) är med i sökningen. Anledningen till detta är att det ger en bild av hur stor del av de artiklar som handlar om DSH, som också nämner Sverigedemokraterna. Skillnaden mellan sökningarna visar att av totalt 1237 artiklar som på något sätt handlade om DSH så nämner 728 av dessa på något sätt Sverigedemokraterna. Ungefär 59 procent av alla artiklar i Sverige under den valda tidsperioden, som handlar om DSH, tar också upp Sverigedemokraterna. Det visar att Sverigedemokraterna har fått stort genomslag med sitt motstånd till DSH. Till en början var vi intresserade av att undersöka hur stor andel av materialet om DSH som omnämnde Sverigedemokraterna, som en måttstock för hur dominerande SD är i debatten om ämnet. Efter att ha sett att en stor mängd artiklar handlar om Sverigedemokraterna så resonerade vi att det finns tydliga belägg för att de dominerar i debatten om DSH. Vi valde därmed att genomföra en mer djupgående kvantitativ innehållsanalys av de artiklar som berör Sverigedemokraternas motstånd till DSH.

När "Skamlös vinhora" lades till i sökningen tillkom 43 artiklar till urvalet. Av det totala antalet artiklar som nämnde "skamlös vinhora" handlade 90 procent också om Sverigedemokraterna. Till en början hade vi inte tänkt ha med "skamlös vinhora" i sökningen då det inte är direkt kopplat till ett av nyckelorden. Men eftersom Miss Shameless ofta ges skällsordet "Skamlös vinhora" av sverigedemokrater så är det vissa artiklar som inte kommer med ifall detta namn inte är med i sökningen.

6.3 Ytterligare urval

Alla artiklar från sökningen i Mediearkivet har inte varit relevanta för undersökningen, och därför har ett andra urval genomförts för att ta fram artiklar som är mer relevanta för frågeställningen. Ett antal kriterier har lagts fram för att en artikel ska vara relevant att ha med. Till att börja med fanns det en stor mängd artiklar att utgå från som alla handlade om både SD och DSH på något sätt. För att skala ner materialet har de minst relevanta artiklarna valts bort i avseendet att de inte porträtterar, utan bara nämner Sverigedemokraternas motstånd till DSH.

Artiklarna har övergripande behövt handla om DSH, vilket också innefattar artiklar som är direkt kopplade till DSH, som exempelvis debatten om armlängds avstånd till kulturen. Det är exempelvis flera artiklar som har valts bort eftersom de handlar om SVT-serien "Drag race Sverige" och bara kortfattat nämner att DSH har fått motstånd från Sverigedemokraterna. Ett exempel på en sådan artikel är en nyhetsartikel från Nordvästra Skånes tidningar som handlar om premiären av "Drag race Sverige". Artikelns handlar huvudsakligen om det nya TV-programmet, och det enda skrivet om SD och DSH är, "*I dagarna har även SD:s nye kulturpolitiska talesperson Alexander Christiansson smutskastat dragqueens som läser sagor för barn. I en intervju i Svenska Dagbladet hävdade han att barn inte ska "tänka på normkritik"*" (Chukri, 2023). Artikelns handlar inte om den ställda frågeställningen, utan nämner det bara. Därför väljs artikeln bort. Ett annat exempel på artiklar som valts bort är de

som handlar om “bland drakar och dragqueens”, som är en annan grupp av dragqueens som läser sagor för barn, men de är inte en del av den debatten som tog fart efter SD:s uttalande i Kalmar.

Ett annat kriterium är att någon aktör eller skribenten måste uttrycka en åsikt, i citat eller i löpande text, om antingen DSH eller Sverigedemokraternas motstånd till DSH. Förklaringen till det kriteriet är att vi vill undersöka de artiklar som specifikt berör motståndet från SD.

Sammanfattat kan man säga att de artiklar som är med i studien huvudsakligen handlar om DSH och berör Sverigedemokraternas motstånd på något sätt. Det finns också med en eller flera aktörer, alternativt en skribent, i artiklarna som uttrycker en åsikt om antingen Sverigedemokraterna eller DSH. En del artiklar har också valts bort eftersom de är dubletter av samma artikel, exempelvis en TT-artikel som har publicerats av flera tidningar. Om en TT-artikel har publicerats av flera tidningar så har bara originalartikeln från TT kodats. En del artiklar har också återkommit i flera tidningar om tidningarna ägs av samma koncern, men då har den artikeln bara kodats en gång. En annan kategori av artiklar som inte har kodats är de som inte finns tillgängliga på Mediarkivet eftersom de kräver att man loggar in på tidningen för att kunna läsa dem. Dessa 14 artiklar är framför allt från Världen idag, Dagens Nyheter och Sydsvenskan. Det är inte heller säkert ifall dessa 14 artiklar hade varit relevanta. Efter det andra urvalet har 728 artiklar skalats ner till 259 artiklar som har kodats och som är relevanta för att undersöka frågeställningen.

I undersökningen har vi endast kodat unika artiklar och ungefär hälften av alla artiklar har valts bort på grund av att det finns flera artiklar som är likadana. Bland dessa hittar vi bland annat TT-artiklar som har publicerats många gånger i tidningar över hela Sverige. De bortvalda artiklarna är en del av helhetsbilden av hur debatten har gestaltats och påverkar den generella uppfattningen av debatten. Vi har valt att fokusera på unika artiklar för att se vilka artiklar som har publicerats och vilka gestaltningar som framkommer i varje unik artikel. Anledningen till att vi inte har med alla artiklar inklusive dubletter är dels på grund av tidsbrist men med det nuvarande materialet så ges en bild av hur de artiklar som publicerats, oavsett hur många människor de har nått, gestaltar Sverigedemokraternas motstånd till DSH, vilket ger en helhetsbild över det publicerade materialet och hur varje unik journalist har valt att gestalta debatten. Om de bortvalda dubletterna i stället hade varit med i urvalet hade resultatet kunnat se annorlunda ut, speciellt med tanke på att mainstream-media, som ofta har en mer objektiv rapportering än exempelvis alternativmedia, står för majoriteten av de artiklar som är dubletter.

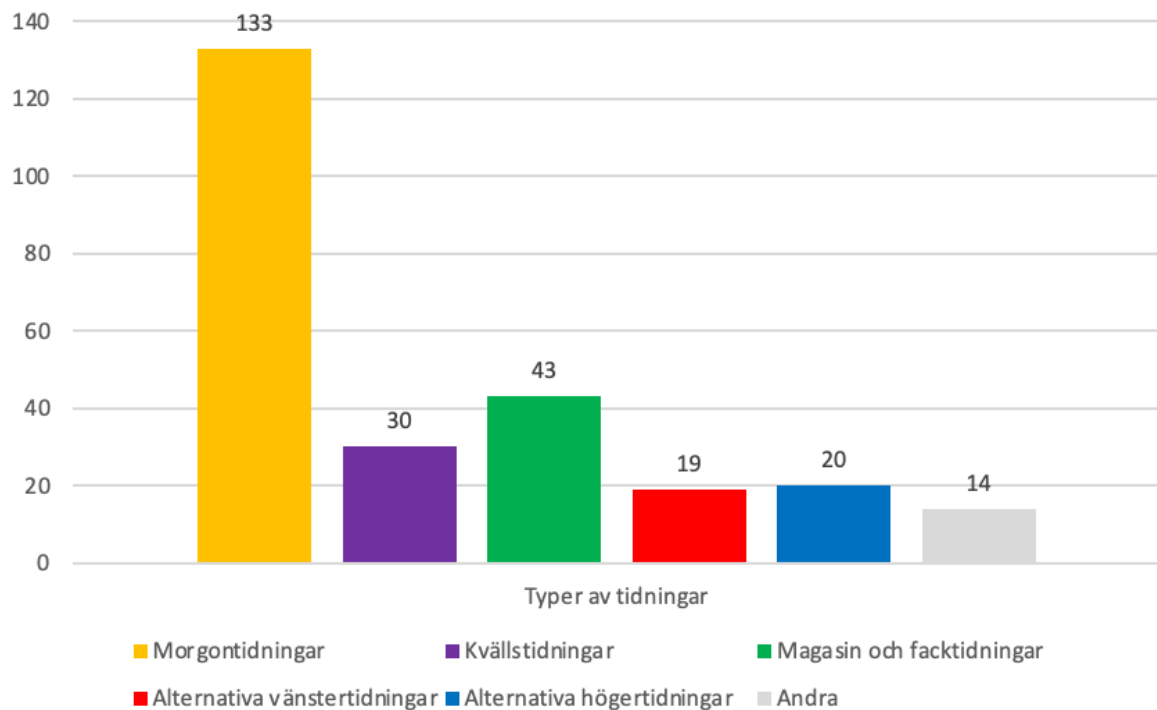
7 Resultat och analys

Resultatet presenteras i diagram som visar vilka typer av tidningar som rapporterat om debatten, vilka texter som förekommer i materialet, representationen av olika aktörer och dess attityder, samt vilka som är de främsta gestaltningarna skribenterna gjort av DSH och SD:s motstånd till det. Resultaten i varje diagram tolkas och analyseras löpande i kapitlet, som sedan avslutas med en sammanfattning av de viktigaste resultaten.

7.1 Tidningar och texter

För att skapa en bild av svenska tidningars representation av debatten kodades vilka typer av tidningar som publicerat artiklar om debatten, hur ofta artiklar om ämnet skrevs under året och hur fördelningen mellan opinionstexter och nyhetstexter såg ut. Nedan presenteras resultatet av hur ofta och från vilka tidningar debatten tog plats i nyhetsflödet.

Figur 1. Antal artiklar från olika typer av tidningar

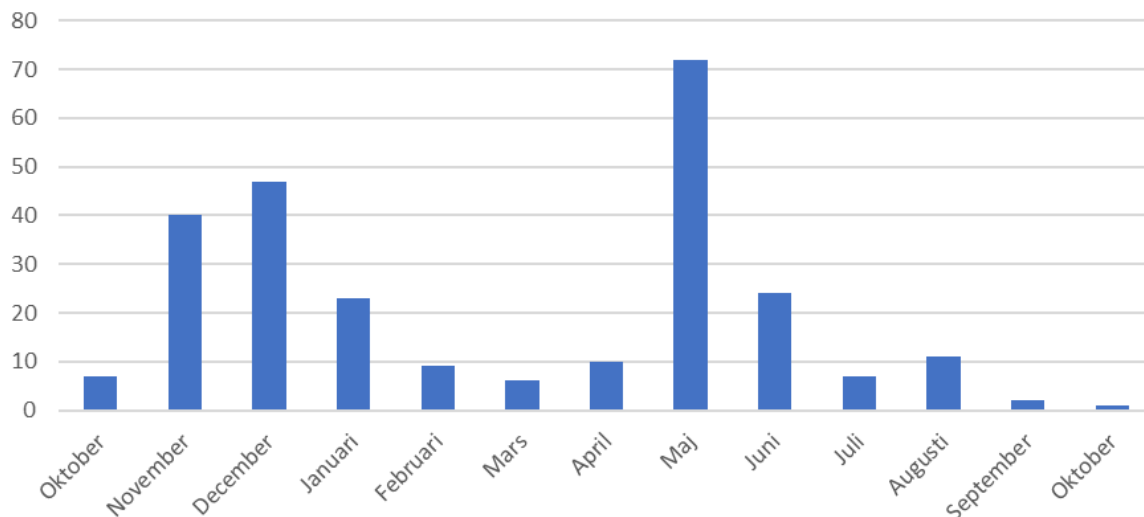
Kommentar: Stapeldiagrammet visar antalet kodade artiklar i morgontidningar (gult), kvällstidningar (lila), magasin och facktidningar (grönt), alternativa vänstertidningar (rött), alternativa högertidningar (blått) och andra tidningar (grått). Texter från till exempel TT och Omni kodades som "andra". Det kan utläsas att de flesta artiklarna (133 stycken) kommer från morgontidningar.

N=259

133 av alla kodade artiklar kommer från morgontidningar, vilket är överlägset flest. Därefter är skillnaderna mindre, med 43 kodade artiklar från magasin och facktidningar, 30 kodade artiklar från kvällstidningar, 20 från alternativa högertidningar, 19 från alternativa

vänstertidningar och först kodade artiklar från de “andra” tidningarna, som inte kunde placeras i någon av kategorierna.

Figur 2. Antal artiklar per månad

Kommentar: Stapeldiagrammet visar antalet artiklar som har publicerats varje månad från den 17 oktober 2022 till och med den 17 oktober 2023.

N=259.

De månader där flest artiklar publicerades var i maj (72 artiklar), i december (45 artiklar) och i november (40 artiklar). I mars, september och oktober 2023 publicerades minst antal artiklar, vilket var sex, två respektive en artikel.

Den 17 oktober 2022 publicerades den första artikeln som handlade om Sverigedemokraternas motstånd till DSH. Artikeln publicerades i Barometern och handlade om att Sverigedemokraterna i Kalmar ville ställa in sagostunderna med dragqueens. Efter detta publicerades markant fler artiklar om DSH än innan den 17 oktober. Antalet publicerade artiklar om DSH blev färre i januari, februari, mars och april. Den femte maj ägde partiledardebatten i Agenda rum, och DSH togs upp som exempel när kulturpolitik och principen om armlängds avstånd diskuterades. Efter debatten ökade rapporteringen drastiskt och många artiklar handlade om uttalanden som Jimmie Åkesson framförde under debatten. I juni, juli, augusti, september och oktober avtog rapporteringen.

Tabell 2. Typer av artiklar

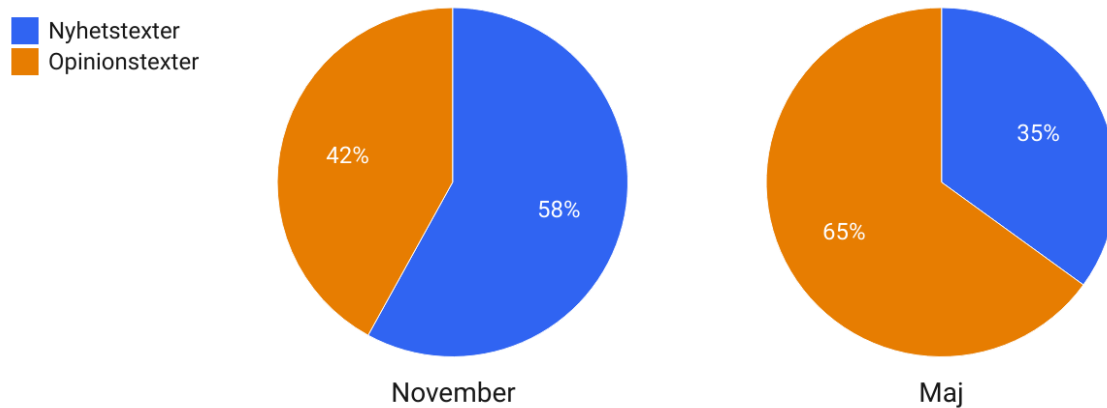
Opinionsartiklar	140
Nyhetsartiklar	119

Kommentar: Tabellen visar hur många nyhetsartiklar respektive opinionsartiklar det finns i materialet.

N=259

Totalt analyserades 259 artiklar, varav 140 var opinionsartiklar och 119 nyhetsartiklar. Fördelningen mellan opinionsartiklar och nyhetsartiklar är relevant för att jämföra skillnader mellan dessa, exempelvis fördelningen mellan opinionsartiklar och nyhetsartiklar över tid.

Figur 3. Opinionsartiklar och nyhetsartiklar i maj och november, i procent

Created with Datawrapper

Kommentar: Cirkeldiagrammen visar andelen opinionstexter och nyhetstexter i maj och november.

N=40 i november

N=72 i maj

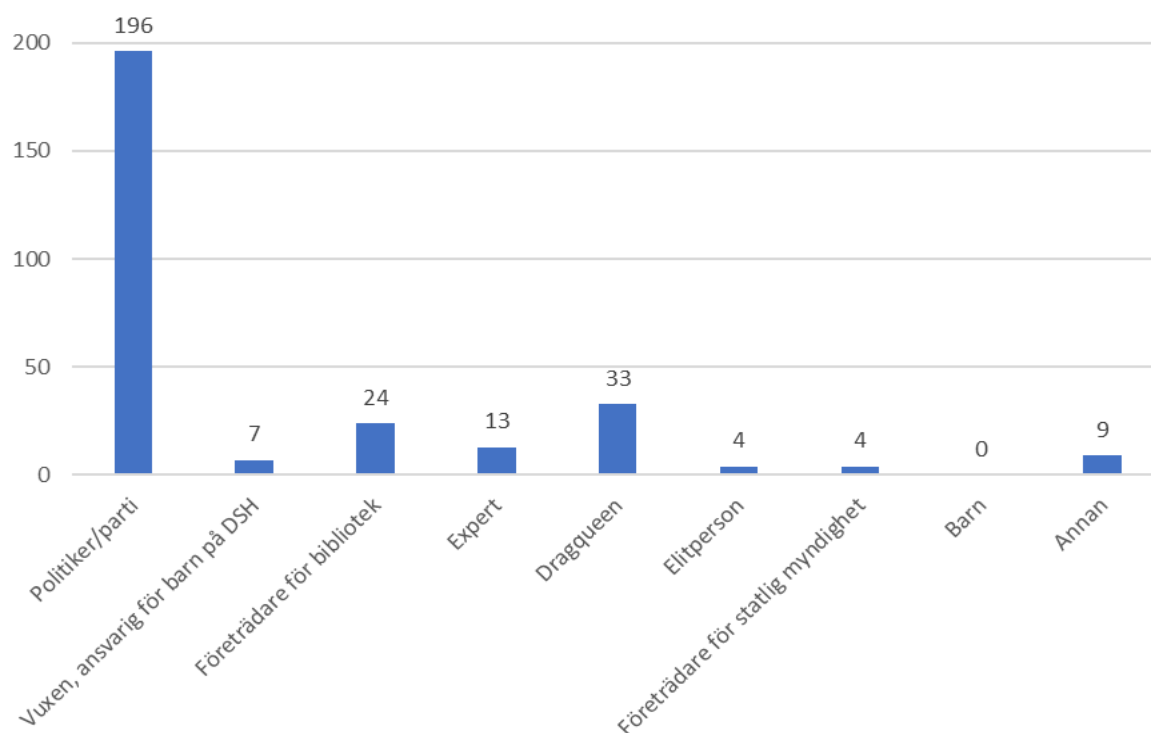
I november publicerades 58 procent nyhetstexter och 42 procent opinionstexter jämfört med i maj där 65 procent av de kodade artiklarna var opinionstexter och 35 procent var nyhetstexter. Resultatet visar att det publicerades fler opinionstexter senare i debatten.

Debatten om DSH kan på vissa sätt liknas vid det som Saresma och Tulonen (2023) beskriver som en "populist Zeitgeist". Det som bland annat utmärker en populistisk tidsanda är att populistiska partier använder en hårdare retorik gentemot minoriteter och detta bidrar till ett mer polariserat politiskt klimat. Majoriteten av artiklarna tidigt i debatten, i november, bestod av nyhetsartiklar vilket sedan, i maj, övergick till en majoritet opinionsartiklar. Från att Sverigedemokraternas motstånd mestadels rapporterades om som en nyhetshändelse till att åsikter om frågan får ta alltmer utrymme i media kan visa på hur debatten har lett till att frågan har blivit mer polariserad.

7.2 Aktörer och deras attityder och framställningar

Nedan följer resultaten som svarar på frågeställningen om vilka aktörer som representeras, samt vilken attityd de har till DSH och SD:s motstånd till DSH. Det svarar även delvis på frågeställningarna om gestaltningarna, då det visar hur aktörerna framställt DSH och SD:s motstånd till DSH.

Figur 4. Totala aktörer i nyhetstexterna

Kommentar: Stapeldiagrammet visar vilka roller alla aktörer har i nyhetstexterna. "Politiker eller parti" kan vara en enskild representant för ett parti, parti på kommunnivå och parti på riksnivå. Till "vuxen, ansvarig för barn på DSH" räknas till exempel vårdnadshavare eller lärare. Till "företrädare för bibliotek" räknas till exempel bibliotekarier och bibliotekschefer. Till experter räknas till exempel professorer och forskare. "Företrädare för statlig myndighet" kan till exempel vara tjänstemän och åklagare.

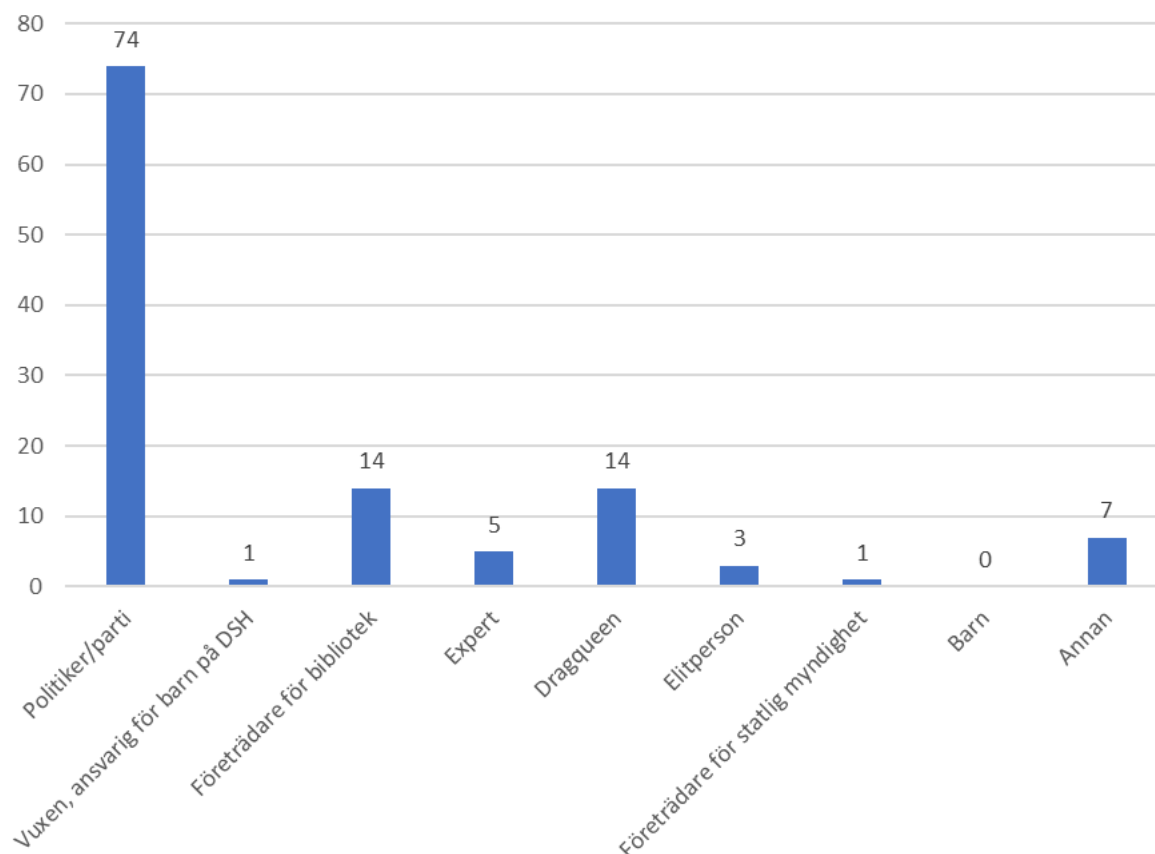
N=290

Politiker/parti är den mest förekommande aktören (196 st), följt av dragqueen (33 st) och företrädare för bibliotek (24 st). De aktörer som förekommer minst antal gånger är "vuxen ansvarig för barn på DSH", som var sju stycken, elitperson och företrädare för statlig myndighet, som båda var fyra stycken, och barn som inte förekom alls.

Sett till det totala antalet aktörer är det anmärkningsvärt att inget barn, och endast sju vuxna ansvariga för barn, kommer till tals i rapporteringen. De argument som förs fram i debatten handlar trots allt till stor del om vad som är bra för barnen, och det gäller både de positiva och negativa gestaltningarna av DSH. Den sexuella gestaltningen bygger på att "barn måste skyddas från sex" och den indoktrinerande på att "barn inte ska behöva ifrågasätta sin könsidentitet". När DSH framställs som inkluderande kan argumentet vara "barn måste lära sig att människor är olika" och när det är en rolig gestaltning handlar det om att "barn tycker det är roligt med glitter och utklädnader". Gång på gång uttalar sig aktörer om vad som är bäst för barnen, men inte en enda gång i vårt material får barnen vara huvudaktörer. Visserligen har vi utformat sökningen så att SD alltid nämns i artiklarna, och vi har därför inte analyserat alla artiklar som handlar om DSH. Artiklarna blir därför automatiskt mer eller mindre politiska, och i de artiklar som inte kommer med i sökningen får barn kanske komma

till tals oftare. Men samtidigt är det intressant att i en samhällspolitisk debatt, där barnens bästa konstant blir ett politiskt slagträ, hörs aldrig de som står i centrum.

Figur 5. Aktör ett i nyhetstexterna

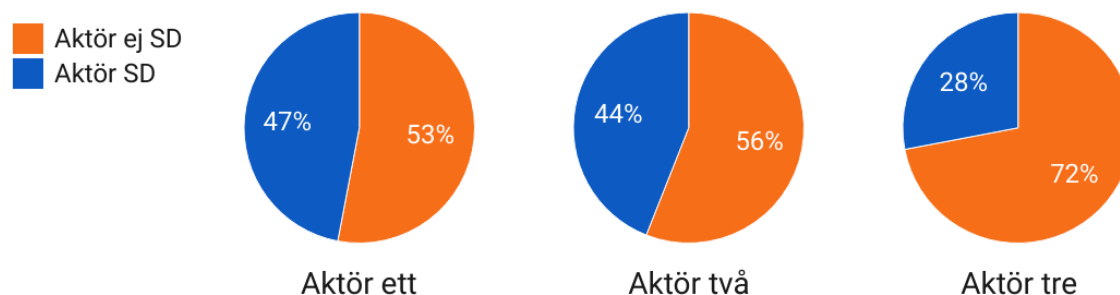
Kommentar: Stapeldiagrammet visar vilken roll aktör ett har i nyhetstexterna. Till "vuxen, ansvarig för barn på DSH" räknas till exempel vårdnadshavare eller lärare. Till "företrädare för bibliotek" räknas till exempel bibliotekarier och bibliotekschefer. Till experter räknas till exempel professorer och forskare. "Företrädare för statlig myndighet" kan till exempel vara tjänstemän och åklagare.

N=119

A1 i nyhetsartiklarna är de som tar störst plats i texten. Av 119 stycken A1, var en majoritet på 74 stycken politiker eller representanter för ett parti. 14 gånger var dragqueens aktör ett och 14 gånger var även företrädare för bibliotek, till exempel bibliotekarier, aktör ett. Sju stycken A1 kodades som "annan". Det fanns fem experter bland A1, en företrädare för statlig myndighet, samt en vuxen ansvarig för barn på DSH.

Återigen så är det anmärkningsvärt att endast en "vuxen ansvarig för barn" och inget barn är A1. Annars så överensstämmer grupperna som är aktör ett relativt väl med hur representationen ser ut för alla aktörer.

Figur 6. Andelen av aktör ett, två och tre som representerar SD, i procent

Created with Datawrapper

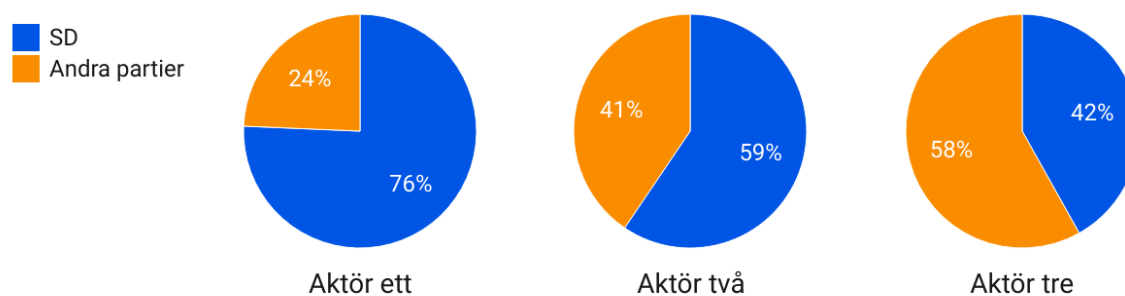
Kommentar: Cirkeldiagrammen visar andelen av aktör ett, två och tre, som representerar SD (blått) respektive inte gör det (orange) i procent.

N=259 aktörer

47 procent av alla A1 representerar SD. Något färre (44%) av A2 representerar SD, medan 28 procent av A3 representerar SD. Betydligt färre av A3 representerar SD till skillnad från A1 och A2, vilket visar att sverigedemokrater oftare är någon av de två aktörer som tar mest plats, medan de aktörer som inte är sverigedemokrater oftare är den aktör som tar mindre plats.

Värt att notera är att i sökningen i Mediearkivet, som har avgjort urvalet av materialet, har det specificerats att Sverigedemokraterna måste nämnas i artikeln. Det andra urvalet har gjort att alla artiklar nämner en åsikt om SD eller om DSH, samtidigt som SD också måste nämnas i artikeln. Det är alltså givet att SD ofta är aktörer, men hur stor del av aktörerna som är från SD visar hur tongivande de är i debatten. Det ska också betonas att det inte är ett urvalskriterium att artikeln måste handla om Sverigedemokraternas motstånd till DSH. En artikel som till största del handlar om DSH, där SD bara nämns, har också kodats. I en sådan artikel kan SD vara aktör tre, eller inte alls vara en aktör. Men som resultatet visar tar dessa artiklar upp relativt lite plats, eftersom SD är aktör ett eller två i nästan hälften av artiklarna.

Figur 7. Politiska aktörer från SD och andra partier, i procent

Created with Datawrapper

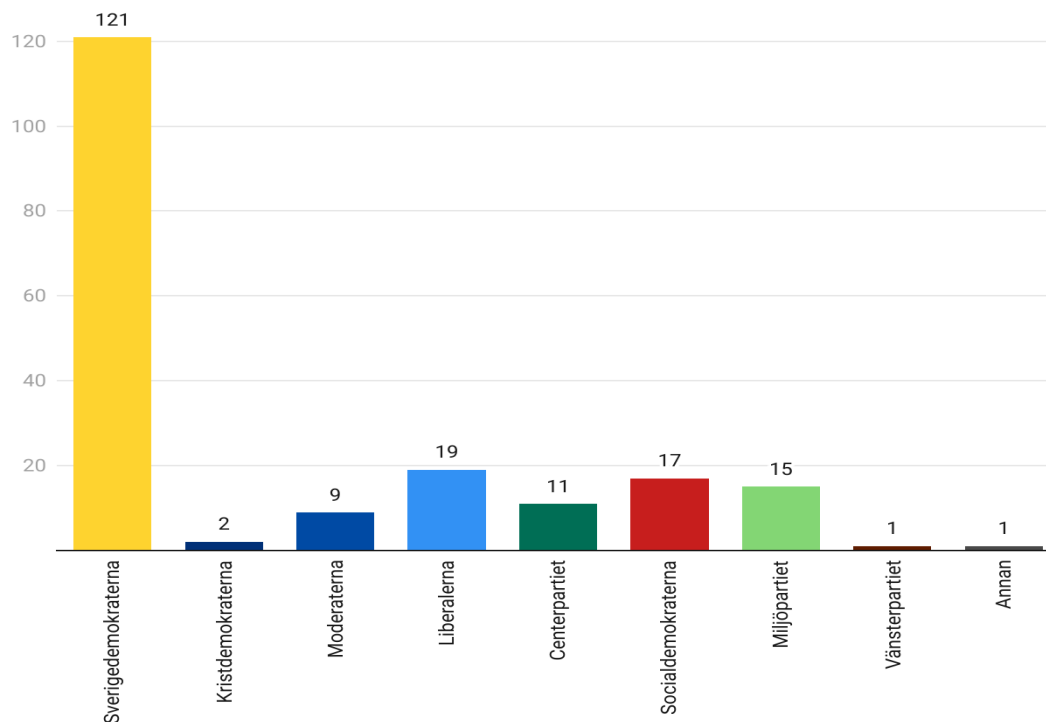
Kommentar: Cirkeldiagrammet visar andelen av de politiska aktörerna som är från SD (blått) och från något av de andra riksdagspartierna (orange) som är aktör ett, två och tre i nyhetsartiklarna.

N=196 politiska aktörer, N=74 för aktör ett, N=79 för aktör två, N=43 för aktör tre.

76 procent av de politiker som är A1, representerar SD, medan 59 procent bland politiska A2 och endast 42 procent av politiska A3 representerar SD.

I de artiklar där politiker är representerade tar Sverigedemokraterna oftare mest plats och andra partier mindre plats. Sverigedemokraterna finns specifikt med i sökningen som avgör urvalet av materialet men värt att notera är att urvalet i uppsatsen analyserat en stor del av det totala materialet på DSH. Resultatet visar att Sverigedemokraterna är det parti som är mest drivande i frågan.

Figur 8. Aktörer från de olika partierna i antal

Created with Datawrapper

Kommentar: Diagrammet visar hur många aktörer som representerar SD (gult), KD (mörkblått), M (blått), L

(ljusblått), C (mörkgrönt), S (rött), MP (ljusgrönt), V (mörkrött) och annat parti (grått). Variablerna för partier var riksdagspartierna eller annat, vilket i det här fallet var republikanerna i USA.

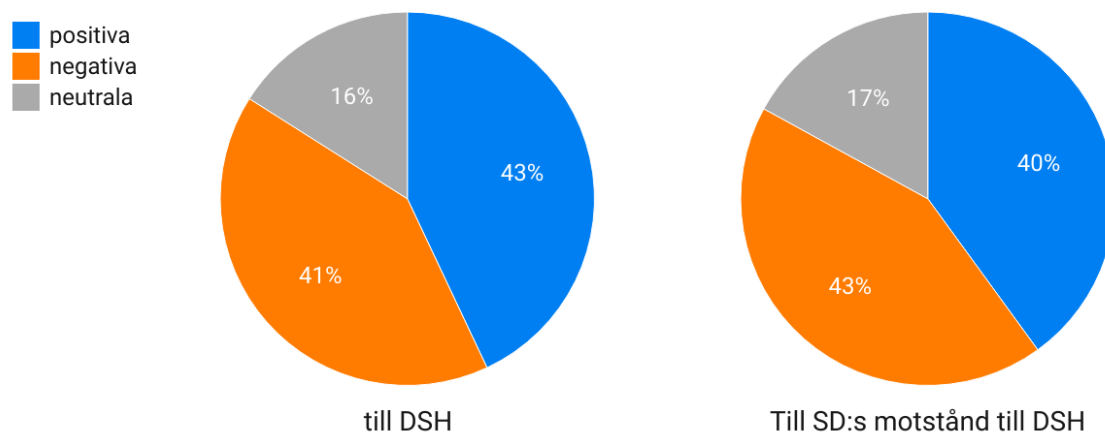
N=196

SD är klart överrepresenterade som aktörer (121 st), L har näst flest (19 st) och S har tredje flest (17 st). De partier som mest sällan är aktörer är KD (2 st), V (1 st) och “andra partier” (1 st).

Nästan hälften av A1 och A2 är sverigedemokrater, och SD är mycket oftare aktörer än de andra partierna är. Även om sökningen som gjorts i Mediearkivet inkluderar sökordet “Sverigedemokraterna” är det återigen intressant att SD får så mycket plats i artiklarna, eftersom de är representerade som aktörer så mycket oftare än bara omnämnda. Med tanke på att debatten blivit politisk och SD:s åsikter och argument i frågan varit på dagordningen i så många artiklar under året, kanske det finns anledning för tidningarna att även ge aktörer från andra partier utrymme i debatten. Att SD fått mycket utrymme i mediebevakningen behöver inte betyda att andra partiers uttalanden aktivt valts bort, utan eftersom SD är relativt ensamma i sin åsikt om att stoppa DSH, har deras uttalanden (oftast de mer kontroversiella ställningstagandena) möjligen mer nyhetsvärde än uttalanden från andra partier.

I Essers m.fl. (2018) studie visade resultatet att SD:s representation i artiklar som handlade om invandringen stämde ganska bra överens med röstantalet. Men i frågan om DSH är det tydligt att SD är klart överrepresenterade som aktörer.

Figur 9. Alla aktörers attityd till DSH och SD:s motstånd till DSH i procent

Created with Datawrapper

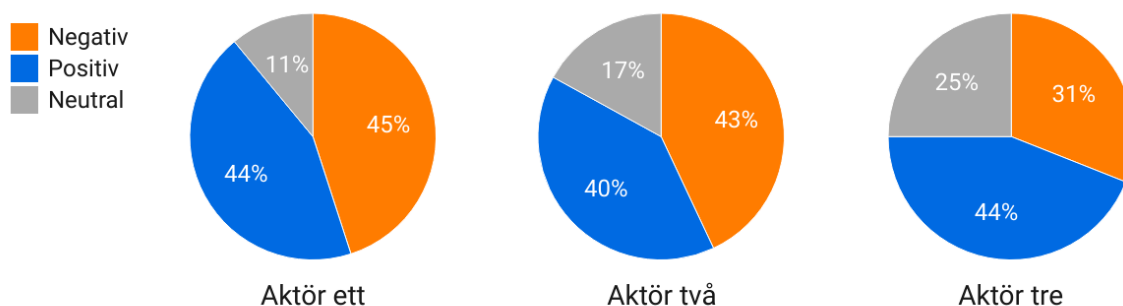
Kommentar: Cirkeldiagrammet visar hur stor andel av alla aktörer som är positiva (blått), negativa (orange) och neutrala/tar ingen ställning (grått) till DSH i nyhetstexterna och hur stor andel av alla aktörer som är positiva, negativa och neutrala/tar ingen ställning till SD:s motstånd till DSH.

N=290

Något fler aktörer är positiva (43%) än negativa (41%) till DSH. 16 procent tar ingen ställning/är neutrala till sagostunderna. 43 procent av aktörerna är negativa till SD:s motstånd

till DSH vilket är några fler än de som är positiva (40%) till SD:s motstånd. 17 procent är neutrala/tar ingen ställning. Resultatet visar att nyhetsrapporteringen av Sverigedemokraternas motstånd till DSH ger ungefär lika stort utrymme till positiva respektive negativa åsikter om DSH, och om SD:s motstånd till DSH.

Figur 10. Attityd till DSH hos aktör ett, två och tre i procent

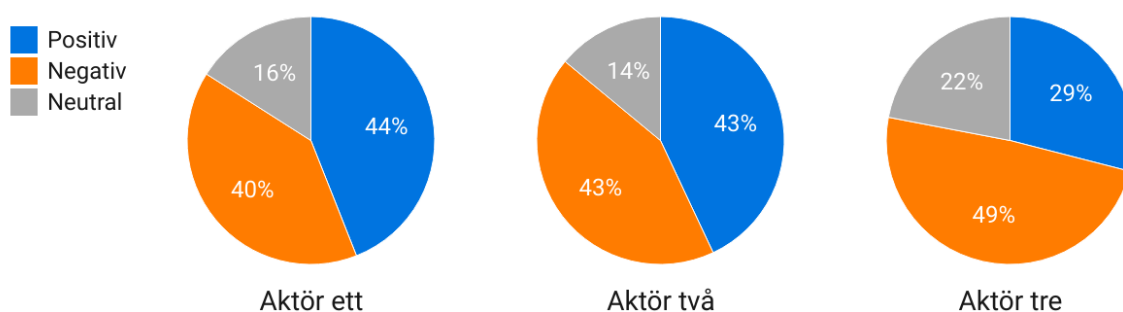
Created with Datawrapper

Kommentar: Cirkeldiagrammet visar hur stor andel av aktör nummer ett, två och tre som är positiva (blått), negativa (orange) eller neutrala/tar ingen ställning (grått) till DSH.

N=119 aktör ett, N=106 aktör två, N=65 aktör tre.

A1 och A2 har liknande attityd till DSH medan A3 skiljer sig. A1 och A2 är 45 procent respektive 43 procent negativa till DSH, och 11 procent respektive 17 procent har ingen åsikt/är neutrala till DSH. Av A3 är 31 procent negativa till DSH och 25 procent är neutrala. Ungefär lika många av A1, A2 och A3 är positiva till DSH, men jämfört med A1 och A2 är en mindre andel av A3 negativ till DSH och en större andel har ingen åsikt/är neutral till DSH.

Figur 11. Attityd till SD:s motstånd till DSH hos aktör ett, två och tre i procent

Created with Datawrapper

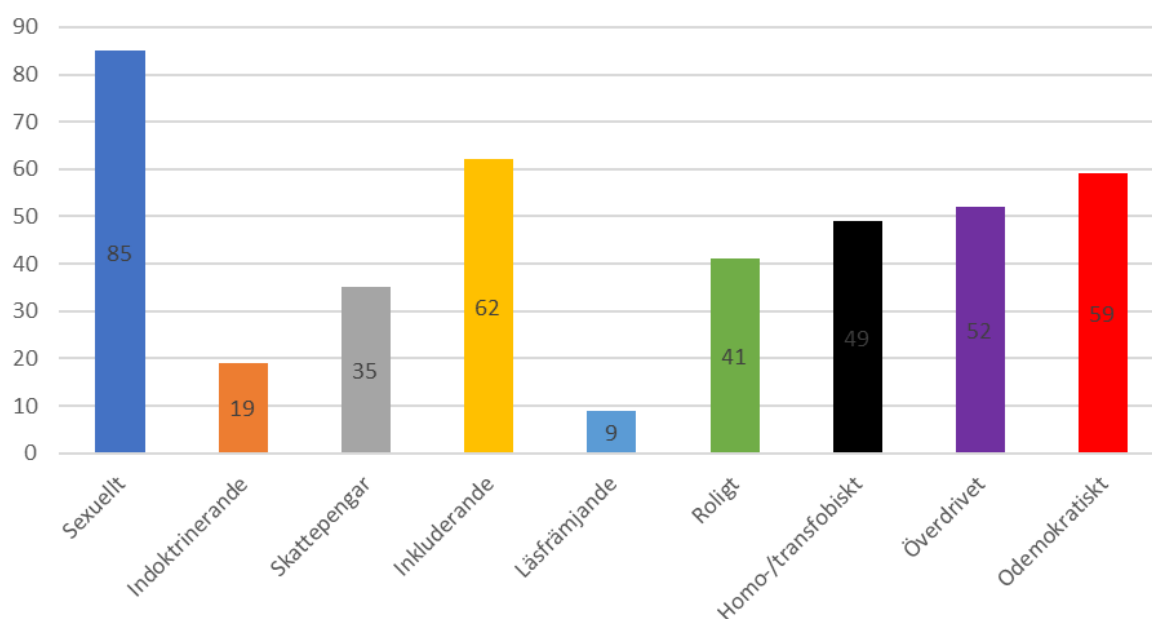
Kommentar: Cirkeldiagrammen visar hur stor andel av aktör nummer ett, två och tre som är positiva (blått), negativa (orange) eller neutrala/tar ingen ställning (grått) till SD:s motstånd till DSH.

N=119 aktör ett, N=106 aktör två, N=65 aktör tre

Diagrammen visar att fler A3 (49%) har en negativ inställning till SD:s motstånd till DSH, än A1 (40%) och A2 (43%). Det finns även färre A3 som är positiva till det (29%), än A1 (44%) och A2 (43%).

Resultaten visar att fördelningen av attityder hos A1 och A2 i nyhetsartiklarna var relativt jämn, sett till en positiv respektive negativ attityd till både DSH och SD:s motstånd till det. Oftast förekom två eller flera aktörer med motsatta åsikter i frågan. Gällande representationen av aktörer, rapporterades debatten således på ett mestadels opartiskt sätt. En skillnad återfanns dock hos A3, som var mer positiv till DSH och negativ till SD:s motstånd, än A1 och A2. Det skulle kunna grunda sig i att A1 och A2 oftare representerar SD (se figur 6). Attityderna stämmer även generellt överens med andelen aktörer som representerar SD, då 47 procent av A1 representerar SD och 44 procent av A1 har en positiv attityd till SD:s motstånd till DSH, jämfört med att 28 procent av A3 representerar SD och 29 procent av A3 är positiva till det.

Figur 12. Alla aktörers framställningar av DSH och SD:s motstånd till DSH, i antal

Kommentar: Stapeldiagrammet visar hur många gånger aktörer i nyhetstexter framställer DSH som sexuellt (blått), indoktrinerande (orange), ett slöseri på skattepengar (grått), inkluderande (gult), läsfrämjande (ljusblått) och ett roligt initiativ (grönt), samt SD:s motstånd som homo-/transfobiskt (svart), överdrivet (lila) och odemokratiskt (rött) i antal. Samma aktör kan ha framställt DSH på flera sätt, medan vissa framställt DSH på något av dessa sätt.

N=290 aktörer.

Aktörernas vanligaste framställning av DSH är att det är sexuellt (85 framställningar) och inkluderande (62 framställningar). Aktörernas vanligaste framställning av SD:s motstånd till DSH är att det är odemokratiskt (59 stycken), men att SD:s motstånd är överdrivet (52 stycken) och att det är homo-/transfobiskt (49 gånger) förekom nästan lika ofta. Den framställning av DSH som förekommer minst är den indoktrinerande (19 gånger) och läsfrämjande (nio gånger).

DSH framställdes oftast som något sexuellt och SD:s motstånd till DSH framställdes oftast som något odemokratiskt. Det är större skillnad i antalet framställningar av DSH, än antalet framställningar av SD:s motstånd till DSH. Resultaten visar att de negativa framställningarna av DSH har en mer varierad frekvens än de negativa framställningarna av SD, där aktörerna argumenterade för att det är homo/transfobiskt och överdrivet ungefär lika ofta som odemokratiskt. De mest frekventa argumenten med den odemokratiska framställningen handlade om principen om armlängds avstånd till kulturen.

De två vanligaste framställningarna av DSH (sexuellt och inkluderande) har båda grundat sig i en koppling mellan DSH och representation av sexualitet. Medan vissa aktörer framhåller en olämplighet när dragqueens läser sagor för barn, menar andra att det är bra att barn lär sig om olika sexualiteter och könsuttryck. Ett begrepp som används hos både de som ser det som sexuellt och de som ser det som inkluderande, är "normkritik". En del av det som DSH gör är just att läsa "normkritiska sagor", vilket ses som både negativt och positivt beroende på hur aktörerna eller skribenterna ser på begreppet och på om det är bra eller dåligt med HBTQIA+-representation i barnkultur. Ett exempel på när "normkritik" tilldelas negativa konnotationer, var i en artikel i Skånska Dagbladet, där Ted Bondesson (SD) citerades:

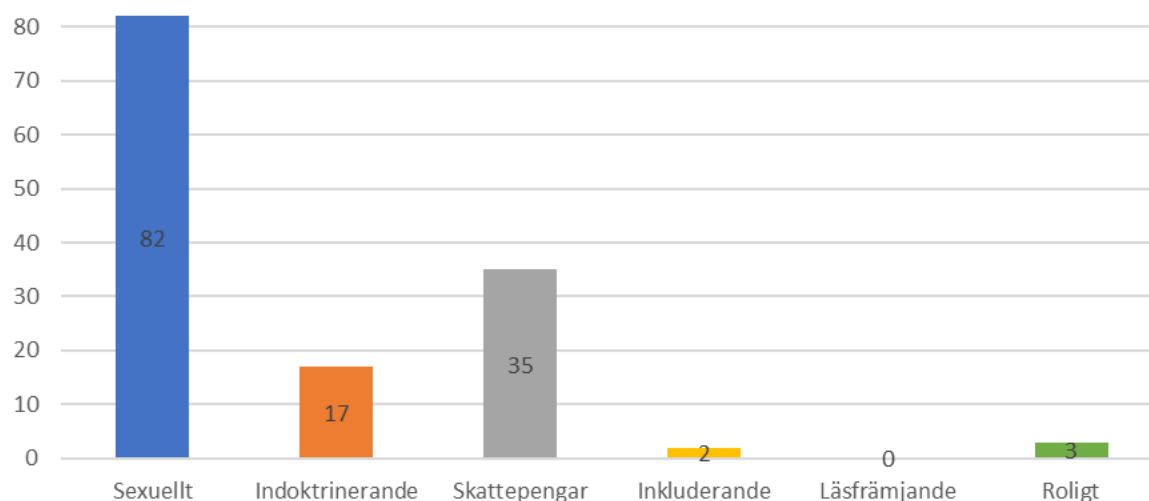
Skånska Dagbladet, 25 december

"– Problemet är att drag queens har starka kopplingar till vuxenunderhållning, på en normkritisk och ideologisk grund och ofta sexuella teman. Det är bara att lyssna på artistnamnen i det aktuella fallet: Miss Busty och Miss Shameless Winewhore. Eller på svenska: "Fröken Bystig och Fröken Skamlös Vinhora." (Lindahl, 2022)

De flesta gånger "normkritik" nämndes i artiklarna var det ett neutralt sätt att i berättartexten förklara vad DSH är, vilket grundar sig i att dragartisterna själva använder det ordet när de beskriver sin verksamhet. Ordet "normkritik" användes även ofta som något positivt, men till skillnad från de negativa konnotationerna till ordet, som oftast kom från aktörer i nyhetstexter, användes "normkritik" oftast som något positivt av skribenterna.

Att den vanligaste framställningen av DSH av aktörer i nyhetstexter är den sexuella, och alltså är den framställningen av DSH som oftast når läsare, kanske påverkar synen på debatten. Enligt gestaltningsteorin kan läsare påverkas av vilka attribut som olika fenomen tilldelas. Att kopplingen mellan DSH och sex är så vanlig, kanske legitimerar det tankesättet i samhället, vilket också skulle vara ett exempel på en förflyttning i Hallin's Spheres. Att dragqueens läser sagor för barn har under året börjat skifta från *consensus* till *legitimate controversy*, och att sexualisera dragqueens är kanske ett tankesätt som är på väg från *deviance* till *legitimate controversy*.

Figur 13. Antal framställningar av DSH av sverigedemokratiska aktörer

Kommentar: Stapeldiagrammet visar hur ofta de sverigedemokratiska aktörerna framställt DSH som sexuellt (blått), indoktrinerande (orange), ett slöseri på skattepengar (grått), inkluderande (gult), läsförbättring (ljusblått) och ett roligt initiativ (grönt) i antal. Samma aktör kan ha framställt DSH på flera sätt, medan vissa inte framställt DSH på något av dessa sätt.

N=121 sverigedemokratiska aktörer

82 sverigedemokratiska aktörer gestaltar DSH som någonting sexuellt. Därefter gestaltas DSH som ett slöseri med skattepengar av 35 sverigedemokratiska aktörer och som indoktrinerade av 17 aktörer. Endast fem av sammanlagt 139 gestaltningar av DSH från sverigedemokratiska aktörer var positiva.

Det är tydligt att det nästintill bara är Sverigedemokraterna som gestaltar DSH på de negativa sätten. Endast tre gånger framställer en annan aktör än SD DSH som sexuellt, och två gånger som indoktrinerande. Alla gånger DSH framställs som slöseri med skattepengar av en aktör är det en sverigedemokrat som gör det. Återigen visar det på att SD är drivande i frågan.

Att SD oftast framställer DSH som något sexuellt skulle kunna kopplas till deras moralpolitik och konservativa värderingar, som i det här fallet oftast handlar om att "skydda barnen". Jakobson och Vahter (2023) kommer fram till att SD har en stark moralretorik som till stor del bygger på dygdetik. I det här fallet kan det möjligtvis ses som en dygd av SD:are att vara en beskyddare av barnen, som framställer dragqueens som läser sagor som ett hot, genom att i enlighet med det homofobiska narrativet att koppla HBTQIA+ med pedofili, sexualisera DSH och trycka på att det är olämpligt för barn. Ett exempel på när en sverigedemokrat framställer DSH som något både olämpligt, med en förankring i moral, var när Björn Söder sa följande i en telefonintervju med QX:

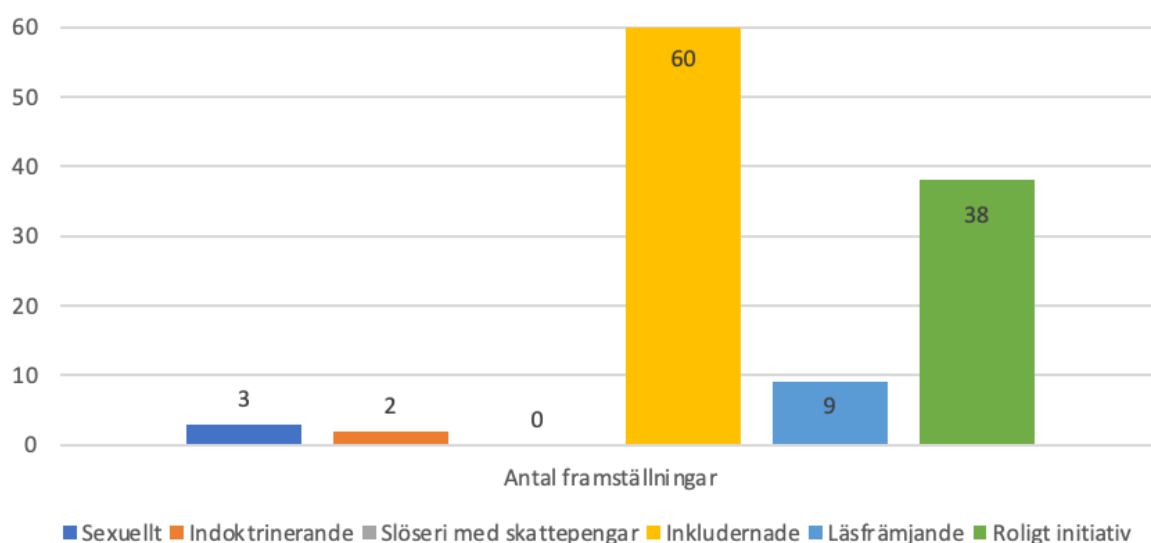
QX, 18 oktober

“– Vi ser inga som helst problem i om vuxna privatpersoner eller tonåringar vill ha en dragshow. Men när vi lägger kommunens resurser på att låta två vuxna personer göra det här inför 2-åringar då blir det vår moraliska skyldighet att se till att det inte visas.

Normkritik, normkreativitet och sexuella läggningar ska inte beröra 2-7-åriga barn. Man ska hoppa i vattenpölar och leka med pinnar. Inte tänka på sexuella läggningar och normkritik.” (Thorén, 2022).

Enligt Saesma och Tulonen (2023), är det även en effektiv propagandametod att skapa ett mer polariserat samhällsklimat genom en hårdare retorik mot minoriteter och speciellt fenomen som utmanar könsnormer, eftersom det hotar en heteropatriarkal struktur som gynnar högerpopulistiska partier. Det skulle kunna vara en anledning till att SD för en hård retorik mot DSH, som oftast handlar om att sexualisera det.

Figur 14. Antal framställningar av DSH, av aktörer som inte representerar SD

Kommentar: Stapeldiagrammet visar hur ofta de icke-sverigedemokratiska aktörerna framställt DSH som sexuellt (blått), indoktrinerande (orange), ett slöseri på skattepengar (grått), inkluderande (gult), läsfrämjande (ljusblått) och ett roligt initiativ (grönt) i antal. Samma aktör kan ha framställt DSH på flera sätt, medan vissa inte framställt DSH på något av dessa sätt.

N=169 icke-sverigedemokratiska aktörer

De positiva framställningarna av DSH kommer i klar majoritet från aktörer som inte representerar Sverigedemokraterna. 60 aktörer framställer DSH som inkluderande, nio som läsfrämjande och 38 framställer DSH som ett roligt initiativ. Endast tre aktörer som inte är sverigedemokrater gestaltar DSH som sexuellt, två som indoktrinerade och inga gestaltar DSH som ett slöseri med skattepengar.

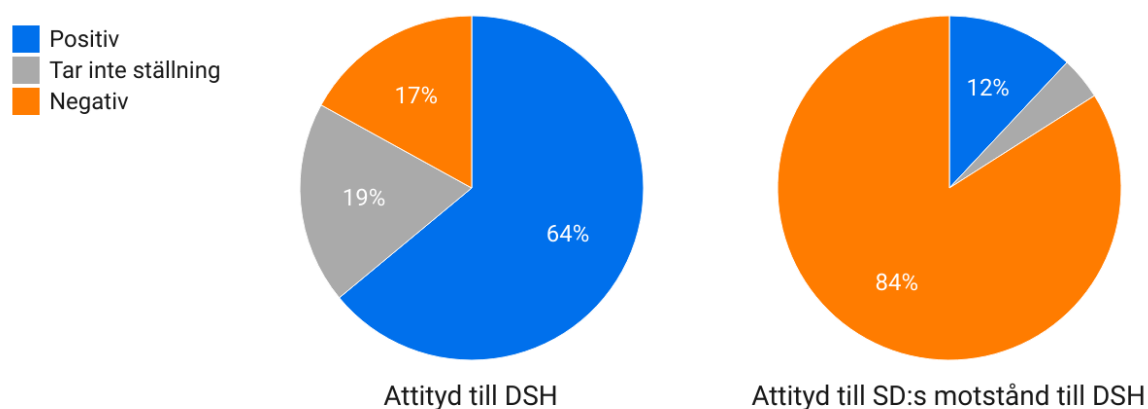
Resultatet visar att Sverigedemokraterna i stort sett är ensamma om att gestalta DSH som sexuellt, indoktrinerade och som ett slöseri med skattepengar. I en uppdelning av de tre positiva gestaltningarna av DSH (inkluderande, läsfrämjande och roligt) och de tre negativa framställningarna (sexuellt, indoktrinerade och slöseri med skattepengar), kan vi i de tre ovanstående diagrammen utläsa att de negativa framställningarna av DSH nästan uteslutande kommer från SD och att de positiva framställningarna nästan bara kommer från andra aktörer. Att framställa DSH som främst sexuellt, men också indoktrinerade och slöseri på

skattepengar, verkar alltså vara speciellt eget för Sverigedemokraterna, som självständigt implementerar dessa sätt att se på DSH.

7.3 Skribenterna och deras attityder och gestaltningar

En viktig aspekt för att analysera debatten är hur skribenterna till artiklarna gestaltar DSH och SD:s motstånd till DSH. Nedan följer svar på frågeställningen om skribenternas attityder till och gestaltningar av parterna i debatten i både nyhetstexter och opinionstexter.

Figur 15. Skribentens attityd till DSH och till SD:s motstånd till DSH i opinionsartiklar, i procent

Created with Datawrapper

Kommentar: Cirkeldiagrammet visar hur stor andel av opinionsartiklarna där skribenterna har en positiv (blått), negativ (orange) eller neutral attityd/tar ingen ställning (grått) till SD:s motstånd till DSH och hur stor andel av opinionsartiklarna där skribenterna har en positiv, negativ, eller neutral attityd till DSH.

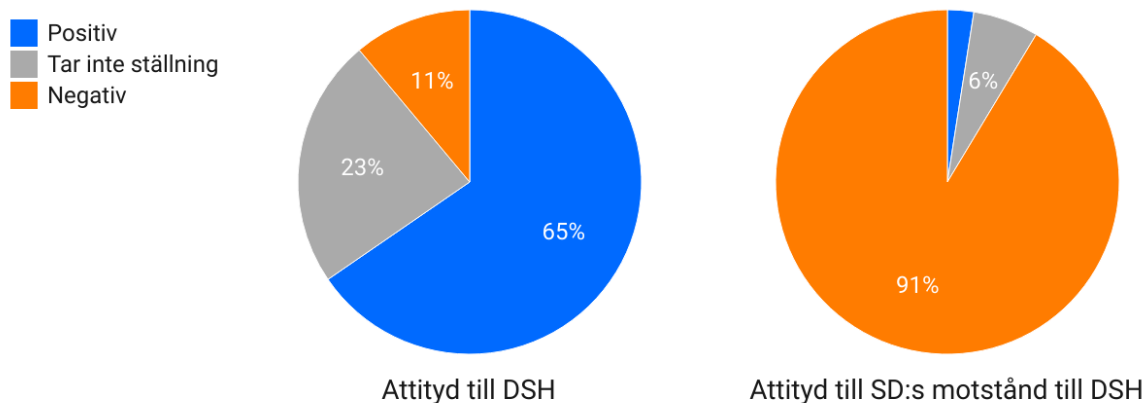
N=140

En majoritet av skribenterna hade en positiv attityd till DSH (64%), medan 17 procent hade en negativ attityd och 19 procent hade en neutral attityd/tog inte ställning till DSH. En majoritet på 84 procent av skribenterna hade en negativ attityd till SD:s motstånd till DSH, 12 procent hade en positiv attityd och fyra procent hade en neutral attityd/tog inte ställning.

I en jämförelse mellan den negativa attityden till SD:s motstånd och den positiva attityden till DSH är det vanligare för skribenterna att vara mot SD än för DSH. En större andel är neutrala till DSH än till SD:s motstånd till det. Det tyder på att debatten är mer politisk, med ställningstaganden mot SD:s ageranden, än en fråga om DSH:s existens, som de flesta är positiva till. I en debatt som förs om DSH:s vara eller icke vara, verkar det som att fler skribenter bryr sig om att visa att de inte håller med SD, än att trycka på positiva aspekter av DSH.

Resultatet stämmer också överens med Herkmans resultat från 2015. Likt den studien ser vi att det i opinionsartiklarna generellt finns en negativ attityd till SD.

Figur 16. Opinionsartiklar skrivna av journalister, attityd till DSH och till SD:s motstånd till DSH, i procent

Created with Datawrapper

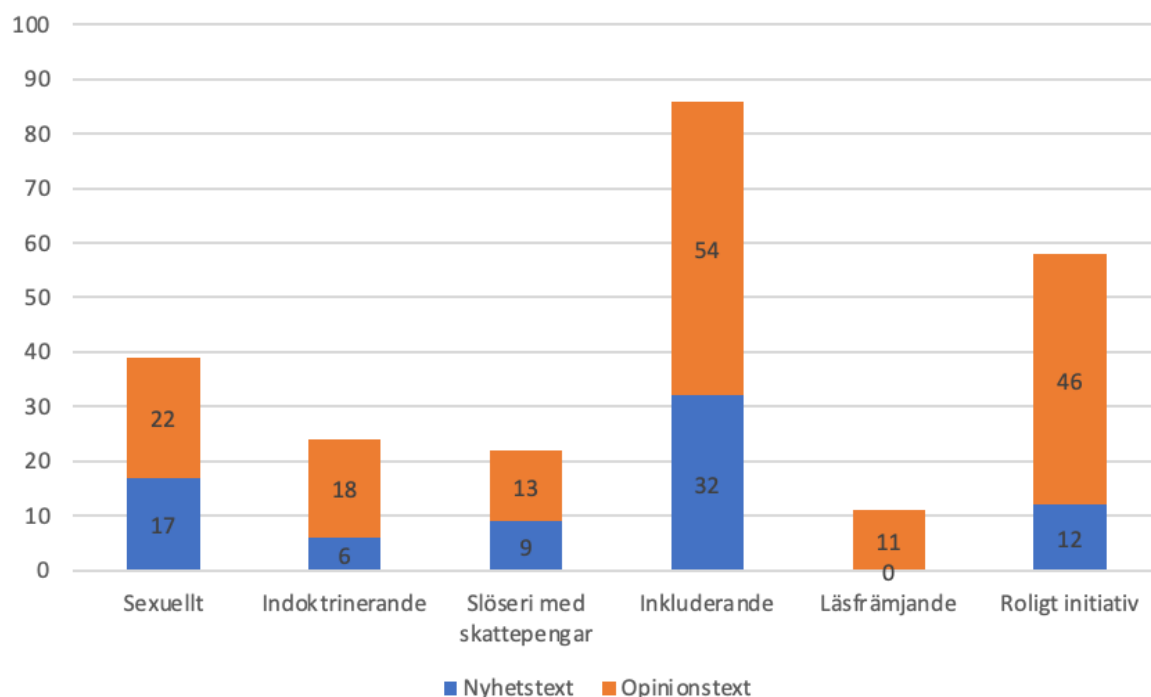
Kommentar: Cirkeldiagrammet visar vilken attityd journalister som har skrivit opinionsartiklar, som till exempel krönikor och ledare, har till DSH och till SD:s motstånd till DSH. Positiv (blått), negativ (orange) eller tar inte ställning/neutral (grått).

N=81

I 65 procent av opinionsartiklarna skrivna av journalister har skribenten en positiv attityd till DSH, i 23 procent en neutral attityd och i 11 procent av artiklarna en negativ attityd. Attityden till SD:s motstånd är oftast negativt, i 91 procent av artiklarna, och neutralt i sex procent av artiklarna. Endast i två procent av artiklarna är journalisterna positiva.

Esser m.fl. (2018) kommer också fram till att journalister tenderar att rapportera med viss skepticism mot högerpopulistiska aktörer, vilket korrelerar med vårt resultat.

Figur 17. Skribenternas gestaltningar av DSH i nyhetstexter och opinionstexter i antal

Kommentar: Diagrammet visar hur ofta skribenterna har gestaltat DSH som sexuellt, indoktrinerande, slöseri med skattepengar, inkluderande, läsfrämjande och som ett roligt initiativ, i nyhetstexter (blått) och opinionstexter (orange). I de flesta texter gestaltas DSH på flera olika sätt. Totalt antal nyhetstexter: 119. Totalt antal opinionstexter: 140.

N=259

DSH gestaltades av skribenterna som ett roligt initiativ 46 gånger i opinionstexterna, och tolv gånger i nyhetstexterna. Den läsfrämjande gestaltningen förekom minst, vilket var elva gånger i opinionstexterna och inte i någon av nyhetstexterna. DSH gestaltades som sexuellt 22 gånger i opinionstexterna och 17 gånger i nyhetstexterna, indoktrinerande 18 gånger i opinionstexterna och sex gånger i nyhetstexterna, och som slöseri med skattepengar 13 gånger i opinionstexterna och nio gånger i nyhetstexterna.

Skribenterna gestaltar alltså oftast DSH som inkluderande, medan aktörer i nyhetstexter oftast framställer DSH som sexuellt. Som det står under figur 12 (s.41), beskrevs DSH med ord som "normkritik" med både positiva och negativa konnotationer i artiklarna. Följande är ett exempel på när "normkritik" kodades som att skribenten gestaltade DSH som inkluderande i en nyhetsartikel:

Trelleborgs Allehanda, 19 januari

"På vissa ställen har det blivit bråk och debatt om de normkritiska sagouppläsningarna, som hålls för att betona allas lika värde." (Thulin, 2023)

Det kodades som inkluderande, eftersom journalisten i samma mening framhåller att sagostunderna är normkritiska och har syftet att betona allas lika värde på ett som verkar som en självklarhet.

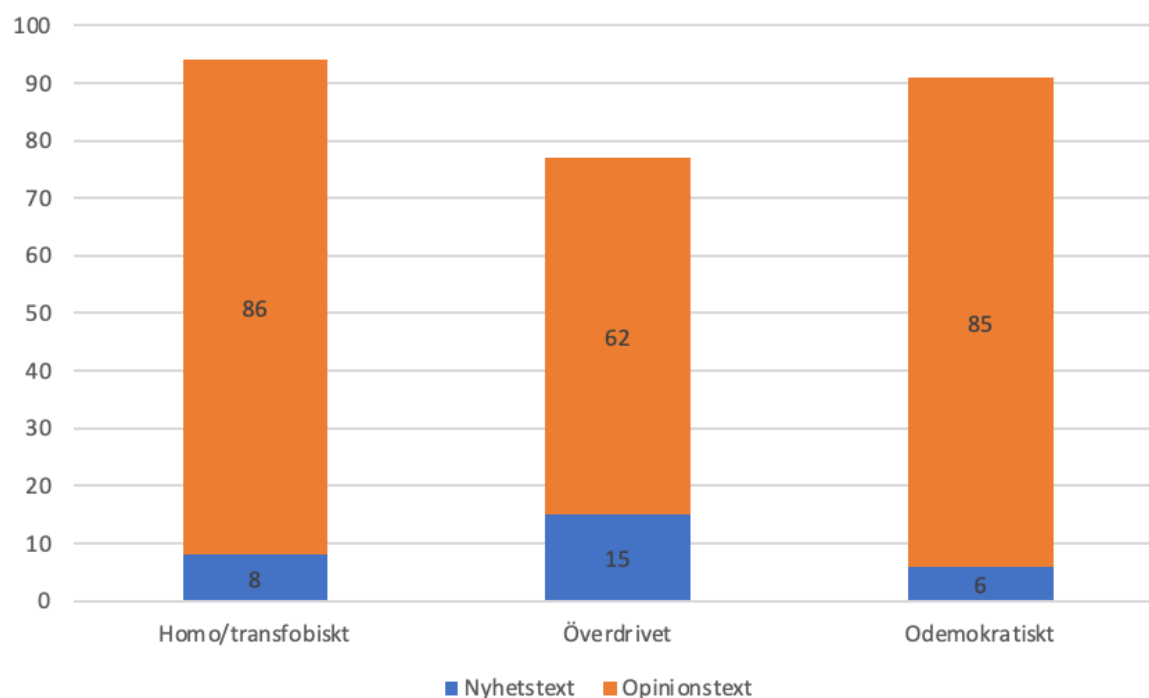
Att DSH beskrivs som något roligt är den näst vanligaste gestaltningen. I en artikel i Göteborgs-Posten beskrivs DSH på följande sätt av skribenten:

Göteborgs-Posten, 12 juni

“Det var fullt hus när Lady Busty och Miss Shameless läste sagor på Göteborgs stadsbibliotek. Drag story hour har hamnat i centrum för kulturkriget och fått hot - men också mycket kärlek.” (Widenheim, 2023)

Skribenten beskriver DSH som en populär föreställning, med “fullt hus” som har fått mycket kärlek av publiken, vilket vi tolkade som en rolig gestaltning. När vi har kodat har vi tolkat en rolig gestaltning när en aktör eller skribenten beskriver DSH som underhållande, såsom “mycket kärlek”.

Figur 18. Skribenternas gestaltningar av SD:s motstånd till DSH i nyhetstexter och opinionstexter i antal

Kommentar: Diagrammet visar hur ofta skribenterna har gestaltat SD:s motstånd till DSH som homo-/transfobiskt, överdrivet och odemokratiskt, i nyhetstexter och opinionstexter. I de flesta texter gestaltas SD:s motstånd på flera olika sätt. Totalt antal nyhetstexter: 119. Totalt antal opinionstexter: 140.

N=259

Den vanligaste gestaltningen som skribenterna gjorde av SD:s motstånd till DSH i opinionstexterna var att det var homo-/transfobiskt (86 stycken), men det var tätt följt av den odemokratiska gestaltningen (85 stycken). Den överdrivna gestaltningen förekom mest sällan

i opinionstexterna (62 stycken), men var den vanligaste gestaltningen i nyhetstexterna (15 stycken). Den homo-/transfobiska gestaltningen förekom åtta gånger i nyhetstexterna, och den odemokratiska förekom sex gånger.

Nedan följer exempel på hur det har sett ut i nyhetstexterna när skribenten gestaltat SD på våra valda sätt. Det första är ett utdrag från en TT-artikel där skribenten har kodats som att den gestaltar SD:s motstånd som odemokratiskt. I artikeln intervjuas Bo Broman, kulturpolitisk talesperson för SD, efter att SD ställt in DSH i Trelleborg. Sist kommer ett citat från kulturminister Parisa Liljestrand:

TT, 13 december

“TT: Innebär inte detta att politikerna går in och styr kulturen i stället för att respektera principen om armlängds avstånd?”

Jag har inte så mycket mer att tillägga i frågan, det är en lokal fråga.

TT: Principen om armlängds avstånd ska väl ändå respekteras även i kommunerna?

Man kan alltid diskutera hur lång den ska vara, men jag är inte insatt i ärendet. Jag kan inte uttala mig om vad som hänt i Trelleborg. Jag vet inte exakt vad som hänt, jag måste tala med dem först om jag ska uttala mig.

TT: Är det politikens uppgift att bestämma kulturens innehåll?

Det är inte politikens uppgift att bestämma det exakta innehållet, men genom att vi har hand om medlen till kulturen så styr vi alltid i någon mån.”

[...]

“Det är glasklart i Tidöavtalet och i regeringsförklaringen att principen om en armlängds avstånd till kulturen ska upprätthållas, så det står även Sverigedemokraterna bakom. Jag tycker precis som tidigare att politiker inte ska styra över innehållet i kulturutbudet, exempelvis sagostunder, och det gäller politiker både på nationell som lokal nivå”, säger hon.” (Eriksson, 2022).

Frågorna är ställda med en preferens för ett ja- eller jo-svar. Samt genom ordvalet “respektera” armlängds avstånd, blir motsatsen att “kränka” armlängds avstånd, vilket det då i frågan kan antydast att SD gör. Genomgående i artikeln blir SD:s åsikter motargumenterade, både genom frågorna men också genom att Bromans svar direkt följs upp med Liljestrand som är negativ till SD:s motstånd. Därför har artikeln kodats som att den gestaltar SD:s motstånd som odemokratiskt.

Följande exempel har kodats som överdrivet/onödigt:

Trelleborgs Allehanda, 13 december

“Drag Story Hour ska också använda sig av ”Erotisk ritbok”, har Magnus Isgren hört. En bok som han kallar ”rätt grov”. Tecknaren Magnus Frederiksens färgläggningsbok vänder sig dock uttryckligen till en vuxen publik, och TA har inte kunnat få bekräftat att den används.” (Thulin, 2022).

SD:s motstånd i det här sammanhanget gestaltas som överdrivet/onödigt, eftersom det inte finns bevis för att ritboken används vid sagostunderna. Detta är en typisk formulering för när SD:s motstånd gestaltas som överdrivet/onödigt, och sker också ofta i sammanhang där SD menar att namnet “Shameless Winewhore” är olämpligt för barn. Då följs detta ibland upp av att skribenten skriver att namnet bara används under dragshower för vuxna. Visserligen handlar det bara om att skribenten reder ut vad som faktiskt stämmer, men läsaren får ändå bilden av att SD:s motstånd då är överdrivet/onödigt, om påståendet som partiet grundar argument på inte stämmer.

I en artikel i Landskrona Posten har skribenten kodats som att den gestaltar SD:s motstånd som homo-/transfobiskt. Det är inte på grund av *ett* specifikt citat eller formulering, utan mer en helhetsbild:

Landskrona Posten, 20 augusti

””Vi måste skydda barnen” är ett vanligt argument bland dem som vill stoppa drag-uppträdanden.

- Men det handlar inte om genuin omsorg för barnen. För hade det handlat om barn, då skulle vi se politiker prata mer om pedofili inom till exempel idrottsvärlden eller katolska kyrkan.

[...]

- På senare år har kristna fundamentalistiska grupper kroat arm med högerpopulistiska partier i Europa och skiftat fokus mot transpersoner och dragqueens. Och barnen finns där som en symbol, en nästan kvasireligiös figur, som de säger sig vilja skydda, säger Maria Brock.

[...]

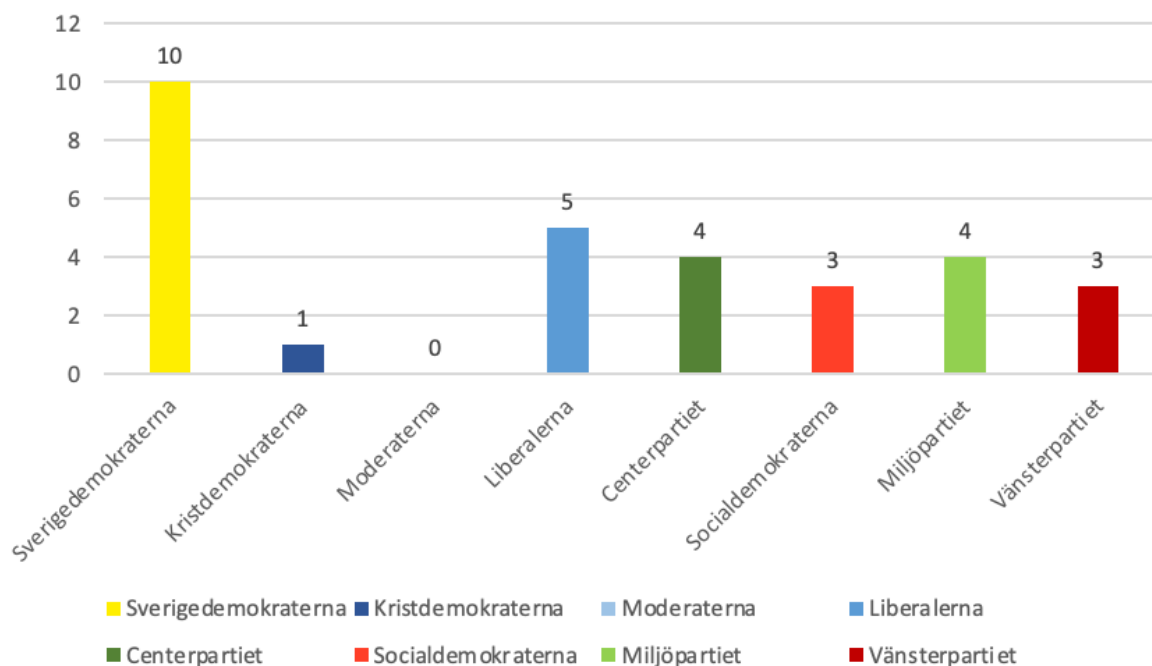
För några år sedan hade nyheten om att två dragartister guidar barn på teater passerat obemärkt, tror Per Öhagen.

- Det här är en trend som är importerad från USA, med syfte att misstänkliggöra hbtqi+-personer. Det är homofobi och transfobi. Det finns ingen forskning som visar att det skulle vara skadligt för ett barn att träffa en dragqueen, säger han.” (Habul, 2023).

Artikelns vinkel är SD:s motstånd mot DSH, men SD intervjuas inte. Istället intervjuas en dragartist och två universitetslektorer som forskat på högerextremism och hur barn kan användas som slagträ i frågor som rör HBTQIA+-personer. Citat från sverigedemokrater förekommer i artikeln, men de följs genast upp av motargument från andra personer. Till exempel som när skribenten i reporterberättandet skriver ett vanligt argument från

sverigedemokrater, men argumentet blir sedan underminerat av vad universitetslektorerna berättar. Förklaringen blir inte att sverigedemokrater bryr sig om barnen, utan det handlar om att de riktar in sig på transpersoner. Eftersom citaten från aktörerna får stå för sig själva, och SD inte får möjlighet att försvara sig, har skribenten kodats som att den framställer SD:s motstånd som homo-/transfobiskt.

Figur 19. Antal opinionsartiklar skrivna av representanter för riksdagspartierna

Kommentar: Stapeldiagrammet visar antalet kodade opinionsartiklar, som är skrivna av representanter från de olika riksdagspartierna.

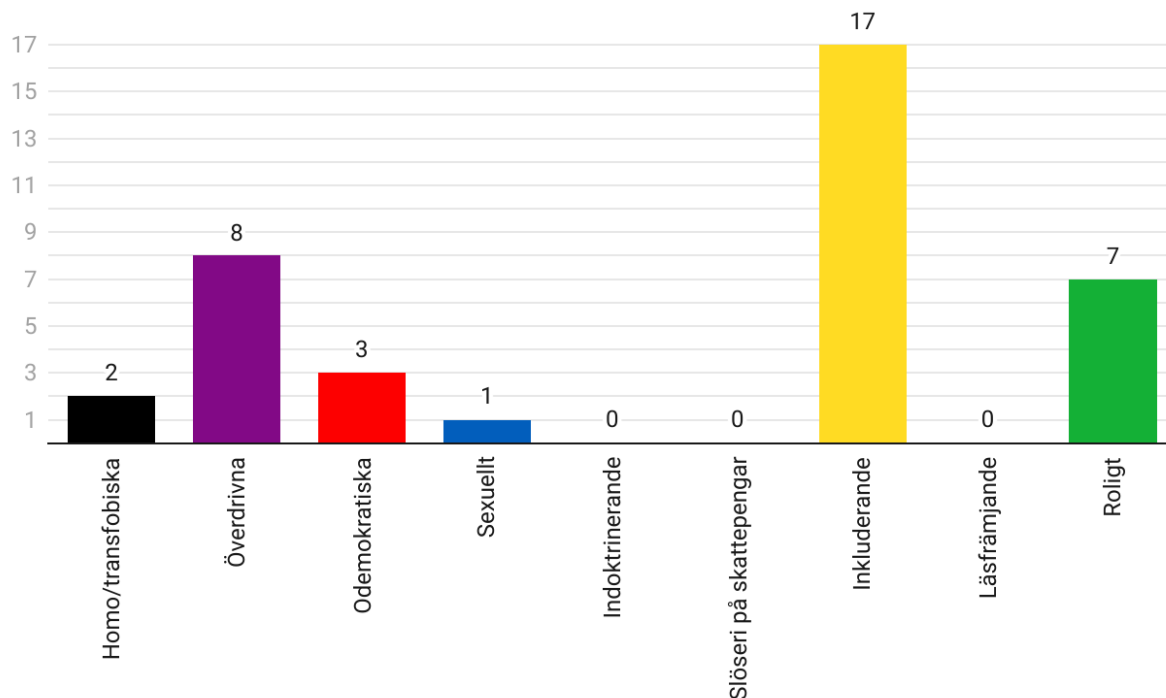
N=30

Flest opinionstexter var skrivna av sverigedemokrater (10 stycken), näst flest var av liberaler (5 stycken) och färst var av moderater (inga) och Kristdemokraterna (1). Bara artiklarna skrivna av Sverigedemokraterna och artikeln skriven av Kristdemokraterna var negativa till DSH, medan alla artiklar från de andra partierna var positiva eller neutrala till DSH.

7.4 Skribenten i mainstream-media

För att få en uppfattning om hur rapporteringen sett ut i olika typer av svensk press kodades även vilken typ av tidning artikeln var publicerad i. Nedan följer svar på frågeställningen om fördelningen av typer av texter, aktörer, framställningar, attityder och gestaltningar i mainstream-media.

Figur 20. Skribentens gestaltningar i nyhetstexter av DSH och SD:s motstånd till DSH i mainstream-media, i antal

Created with Datawrapper

Kommentar: Stapeldiagrammet visar hur många gånger skribenten i nyhetsartiklar i kvällstidningar och morgontidningar gestaltar SD:s motstånd till DSH som homo/transfobiskt (svart), överdrivet (lila) och odemokratiskt (rött), samt DSH som sexuellt (blått), indoktrinerande, ett slöseri på skattepengar, inkluderande (gult), läsfrämjande och ett roligt initiativ (grönt). Samma skribent kan ha gestaltat både SD:s motstånd till DSH och DSH på flera olika sätt eller inte på något av dem. Notera att de tre staplarna till vänster är gestaltningar av SD:s motstånd, och resten av DSH.

N=55

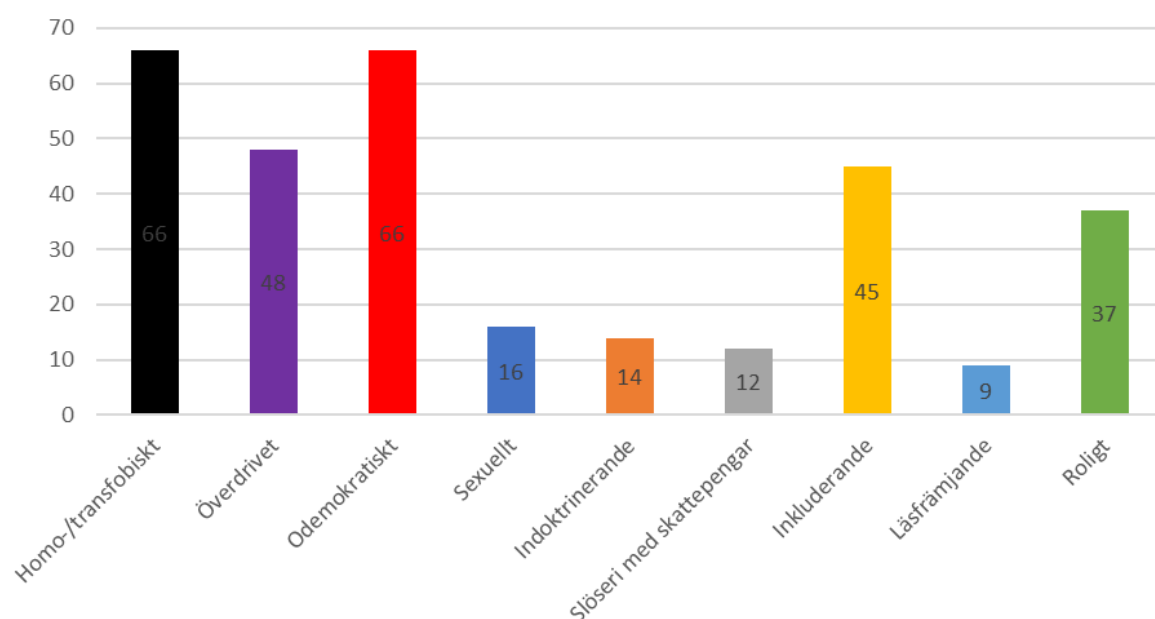
Den vanligaste positiva gestaltningen av DSH i nyhetstexter i mainstream-media var inkluderande (17 gestaltningar), och det gestaltades som roligt sju gånger. Av de negativa gestaltningarna förekom bara den sexuella gestaltningen en gång. Den vanligaste negativa gestaltningen av SD:s motstånd till DSH var den överdrivna (8 gestaltningar).

I nyhetsartiklar i mainstreamtidningar kan man anta att journalisterna skriver på ett sätt de själva anser objektivt eller opartiskt. Därför kan dessa gestaltningar av DSH och SD:s motstånd till DSH kanske visa på vad journalisterna medvetet eller omedvetet ser som neutralt, eller kanske allmänt vedertaget. Att den vanligaste gestaltningen är att DSH är inkluderande, kanske betyder att det enligt journalisterna är en okontroversiell förklaring av vad DSH är, medan att gestalta det på negativa sätt är mer av ett faktiskt ställningstagande, och likaså att gestalta SD:s motstånd till DSH som homo-/transfobiskt eller odemokratiskt. Att journalisternas vanligaste gestaltning av DSH var att det är inkluderande, skiljer sig från att aktörernas vanligaste framställning av DSH var att det är sexuellt, vilket journalisterna

endast gestaltade DSH som en gång. Journalisternas vanligaste gestaltning av SD:s motstånd var att det är överdrivet, vilket också skiljer sig från aktörerna som oftast framställde SD:s motstånd som odemokratiskt och därefter homo-/transfobiskt.

Journalisterna använder oftare positiva gestaltningar av DSH, än negativa gestaltningar av SD:s motstånd till det. Med tanke på objektivitetsidealet tyder det på att de positiva gestaltningarna inte anses vara kontroversiella, vilket återigen tyder på att det, i alla fall enligt journalisterna, inte finns en allmän opinion mot DSH, på det sättet som representationen av aktörer i nyhetstexterna antyder.

Figur 21. Skribentens gestaltningar i opinionsartiklar av DSH och SD:s motstånd till DSH i mainstream-media, i antal

Kommentar: Stapeldiagrammet visar hur många gånger skribenten i opinionsartiklar i kvällstidningar och morgontidningar gestaltar SD:s motstånd till DSH som homo/transfobiskt (svart), överdrivet (lila) och odemokratiskt (rött), samt DSH som sexuellt (blått), indoktrinerande, ett slöseri på skattepengar, inkluderande (gult), läsfrämjande och ett roligt initiativ (grönt). Samma skribent kan ha gestaltat både SD:s motstånd till DSH och DSH på flera olika sätt eller inte på något av dem.

N=108

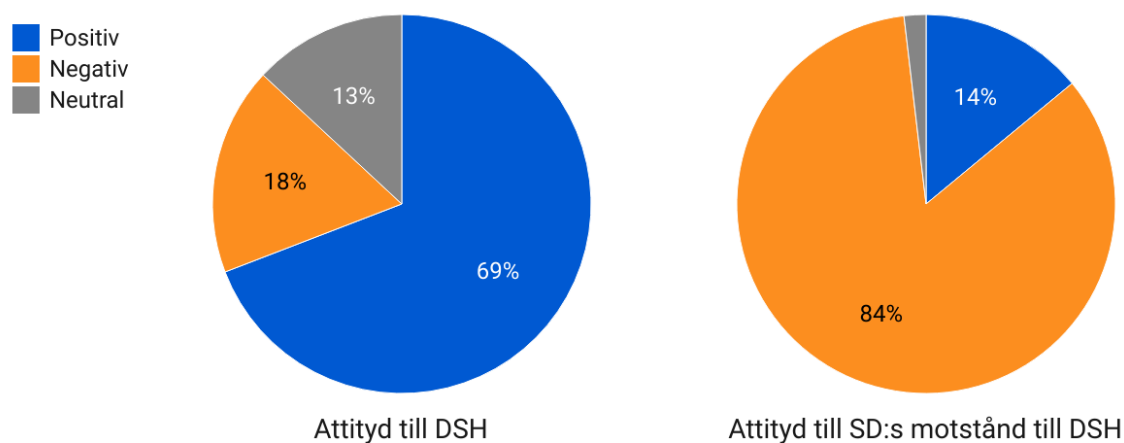
Den homo-/transfobiska och den odemokratiska gestaltningen av SD:s motstånd var vanligast förekommande, båda med 66 stycken gestaltningar vardera, medan den överdrivna gestaltningen förekom 48 gånger. DSH gestaltades oftast som inkluderande, 45 gånger, och näst oftast som roligt, 37 gånger. 16 gånger gestaltades DSH som sexuellt, 14 gånger som indoktrinerande, tolv gånger som slöseri med skattepengar och nio gånger som läsfrämjande. DSH gestaltades som någonting positivt 113 gånger och som någonting negativt 42 gånger och allra vanligast var de 180 negativa gestaltningarna av SD:s motstånd till DSH.

Till skillnad från i nyhetstexter, då skribenten oftare gestaltade DSH positivt, än SD:s motstånd som negativt, är de negativa gestaltningarna av SD:s motstånd till DSH vanligast bland skribenterna till opinionsartiklar i mainstream-tidningar. I nyhetstexterna gestaltades

SD:s motstånd oftast som överdrivet, medan det oftast gestaltades som homo-/transfobiskt och odemokratiskt i opinionstexterna. Gestaltningarna av DSH skiljer sig också mellan nyhetstexter och opinionstexter. Några opinionsskribenter gestaltade DSH som läsfrämjande, medan den gestaltningen aldrig förekom i nyhetstexterna. Den inkluderande gestaltningen var vanligast även i opinionstexterna men skillnaden mellan den roliga och den inkluderande gestaltningen var mindre i opinionstexter jämfört med nyhetstexter.

Av skribenter som uttrycker sina egna åsikter finns flest negativa gestaltningar av SD, näst flest positiva gestaltningar av DSH och färst negativa gestaltningar av DSH. Det finns fler av alla gestaltningar i opinionstexter än i nyhetstexter, vilket inte är så märkligt med tanke på att en opinionstext ofta syftar till att påverka.

Figur 22. Skribentens attityd i opinionstexter i mainstream-media till DSH och till SD:s motstånd till DSH, i procent

Created with Datawrapper

Kommentar: Diagrammet visar skribentens attityd till DSH och till SD:s motstånd till DSH i opinionstexter från mainstream-media. Positiv attityd står i blått, negativ attityd är orange och en neutral attityd/inget ställningstagande står i grått.

N=108

Skribenterna till de flesta opinionsartiklarna i mainstream-media var positiva till DSH (69%) och negativa till SD:s motstånd till DSH (84%). Det var fler som inte tog ställning till DSH (13%) än som inte tog ställning till SD:s motstånd till DSH (2%). Skribentens attityd till debatten, i mainstream-media, är generellt positiv till DSH och negativ till SD:s motstånd till DSH. Skribentens attityd till DSH och till SD:s motstånd till DSH i mainstream-media är i stort sett samma som skribentens attityd i samtliga opinionsartiklar.

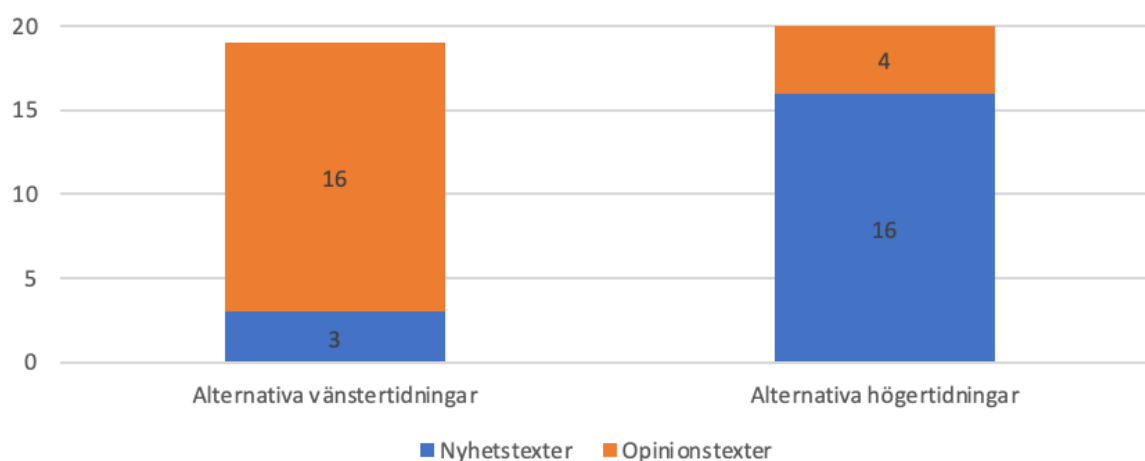
De flesta är negativa till SD:s motstånd och positiva till DSH, vilket stämmer överens med antalet gestaltningar som återfanns i opinionstexterna. Att det är vanligare för skribenterna att bry sig om att vara emot SD, än för DSH, antyder att SD:s ställningstaganden skapar debatt, och att det är viktigare att markera mot SD, snarare än att det är viktigt om DSH finns eller

inte. Det verkar för de flesta opinionsskribenterna vara mer uppseendeväckande att SD är emot DSH, än att sagostunderna finns. Kanske är det för att de flesta inte ser DSH som något kontroversiellt.

7.5 Alternativa höger- och vänstertidningar

För att analysera debatten i en politisk kontext kodades även hur debatten rapporterats i alternativa höger- och vänstertidningar. Nedan följer resultaten som svarar på frågeställningen om fördelningen av typer av texter, aktörer, framställningar, attityder och gestaltningar i alternativa höger- och vänstertidningar.

Figur 23. Antal nyhetstexter och opinionstexter i alternativ vänstermedia och alternativ högermedia

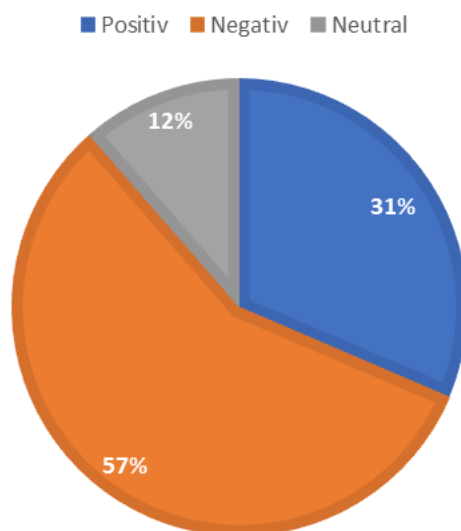
Kommentar: Stapeldiagrammet visar antalet opinionstexter (orange) och nyhetstexter (blått) som var publicerade i alternativa vänstertidningar kontra alternativa högertidningar.

N=39

Det kodades totalt 19 artiklar i alternativa vänstertidningar och 20 i alternativa högertidningar. Antalet opinions- och nyhetsartiklar i båda typer av tidningar är ungefär tvärtom mot varandra. I alternativa vänstertidningar fanns 16 opinionstexter och i alternativa högertidningar fanns 16 nyhetstexter.

Skribenterna i alternativ vänstermedia och alternativ högermedia har båda ofta starka åsikter om DSH och SD:s motstånd till DSH. Men det är intressant att vänstermedia oftare tydliggör för läsaren att åsikterna är skribentens egna, medan artiklarna i alternativ högermedia är skrivna på ett nyhetsmässigt sätt, trots att det är tydligt vilken sida skribenten står på.

Figur 24. Alla aktörers attityd till DSH i alternativ högermedia, i procent

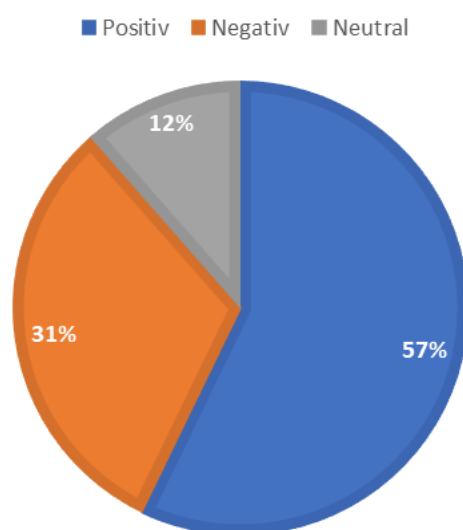

Kommentar: Cirkeldiagrammet visar andelen aktörer med en negativ (orange), positiv (blått) och neutral/tar ingen ställning (grått) attityd till DSH i nyhetstexter i alternativa högermedia i procent.

N=35

Cirkeldiagrammet visar att en majoritet på 57 procent av aktörerna i alternativa högermedia var negativa till DSH, medan 31 procent var positiva och 12 procent var neutrala/tog ingen ställning. Alternativ vänstermedia har endast tre nyhetsartiklar i materialet och därför har inget liknande diagram gjorts för aktörernas attityd i alternativ vänstermedia.

Figur 25. Alla aktörers attityd till SD:s motstånd till DSH i alternativ högermedia, i procent

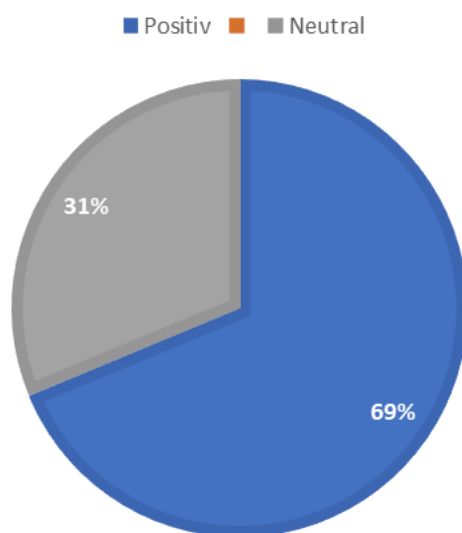
Kommentar: Cirkeldiagrammet visar andelen aktörer med en negativ (orange), positiv (blått) och neutral/tar ingen ställning (grått) attityd till DSH i nyhetstexter i alternativa högermedia i procent.

N=35

Cirkeldiagrammet visar att en majoritet på 57 procent av aktörerna i alternativa högermedia var positiva till SD:s motstånd till DSH, medan 31 procent var negativa och 12 procent var neutrala/tog ingen ställning. Alternativ vänstermedia har endast tre nyhetsartiklar i materialet och därför har inget liknande diagram gjorts för vänstermedia. Alla aktörer som är negativa till DSH är också positiva till SD:s motstånd till DSH, och vice versa.

Jämfört med mainstream-media är aktörerna i alternativ högermedia oftare negativa till DSH, och oftare positiva till SD:s motstånd till DSH.

Figur 26. Skribentens attityd till DSH i alternativ vänstermedia, i procent

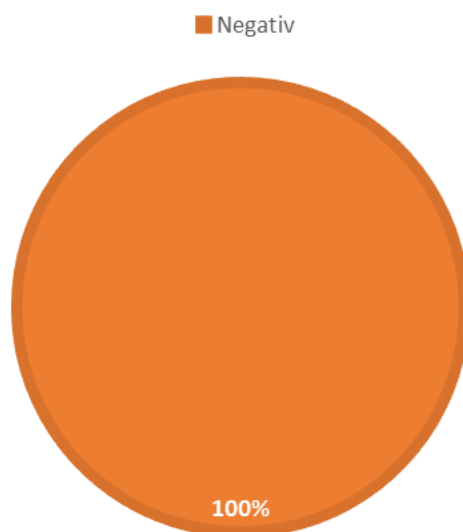

Kommentar: Cirkeldiagrammet visar hur stor andel av opinionsartiklarna i alternativ vänstermedia som skribenten har en positiv (blått) och neutral/tar ingen ställning (grått) attityd till DSH.

N=16

I 69 procent av artiklarna i alternativ vänstermedia hade skribenten en positiv attityd till DSH, och i 31 procent av artiklarna hade skribenten en neutral attityd/tog ingen ställning. Det fanns ingen artikel i alternativ vänstermedia där skribenten hade en negativ attityd till DSH.

Figur 27. Skribentens attityd till SD:s motstånd till DSH i alternativ vänstermedia

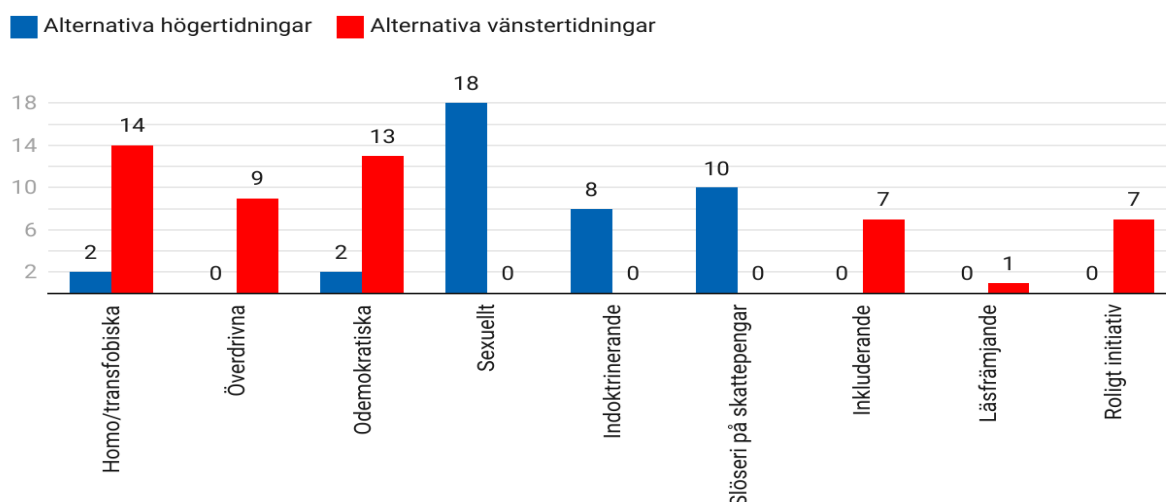
Kommentar: Cirkeldiagrammet visar hur stor andel av opinionsartiklarna i alternativ vänstermedia där skribenten hade en negativ (orange) attityd till SD:s motstånd till DSH.

N=16.

I alla artiklar hade skribenten en negativ attityd till SD:s motstånd till DSH. Ingen skribent i alternativ vänstermedia hade en neutral eller positiv attityd till SD:s motstånd. Eftersom det bara fanns fyra opinionsartiklar i högertidningar har inget diagram gjorts för skribentens attityd i alternativa högertidningar.

Även om majoriteten av artiklarna i mainstream-media också är negativa till SD, finns det ändå artiklar där skribenten är neutral eller positiv. Men i alternativ vänstermedia är alltså alla artiklar negativa till SD:s motstånd, samtidigt som inte alla är positiva till DSH.

Figur 28. Skribentens gestaltningar av DSH och SD:s motstånd till DSH, i alternativ höger- och vänstermedia

Created with Datawrapper

Kommentar: Diagrammet visar hur många gånger skribenten i artiklar från alternativ högermedia (blått) och alternativ vänstermedia (rött) gestaltar SD:s motstånd och DSH på olika sätt. Notera att de tre staplarna

längst till vänster visar gestaltningar om SD:s motstånd till DSH, och de sex staplarna till höger visar gestaltningar av DSH.

N=20 för alternativa högertidningar, varav 16 är nyhetstexter och 4 är opinionstexter.

N=19 för alternativa vänstertidningar, varav 16 är opinionstexter och 3 är nyhetstexter.

I alternativa högertidningar var den vanligaste gestaltningen av DSH den sexuella (18 stycken), följt av slöseri med skattepengar (10 stycken) och indoktrinerande (åtta stycken). Ingen av dessa gestaltningar förekom i alternativa vänstertidningar. I alternativ vänstermedia gestaltades DSH som inkluderande och som ett roligt initiativ sju gånger, och som läsfrämjande en gång. I alternativ högermedia förekom inte någon av dessa gestaltningar. SD:s motstånd gestaltades i alternativ vänstermedia som homo-/transfobiskt 14 gånger, som odemokratiskt 13 gånger och som överdrivet nio gånger. I alternativa högertidningar gestaltades SD:s motstånd som homo-/transfobiskt två gånger och som odemokratiskt två gånger.

Nedan följer några exempel på hur de negativa gestaltningarna av DSH såg ut:

Samhällsnytt, 221019 (första stycket är ingress och sedan följer första meningen i artikeln)
“Sedan en tid tillbaka har svenska kommuner anammat den utskällda amerikanska företeelsen med så kallade dragqueens, män som klär ut sig till kvinnor, som håller i sagostunder för barn. Detta menar en Sverigedemokrat är olämpligt och vill stoppa att fler barn utsätts.

På Kalmars stadsbibliotek håller ”Lady Busty” och ”Miss Shameless” i sagostunder för barn under det amerikanska konceptet Drag Queen Story Hour, något som fått omfattande kritik för dess olämplighet med sexualisering av barn.

[...]

I samband med Malmö Pride bevittande Sager själv en sagostund för att få en uppfattning huruvida det är lämpligt för barn och för att se vad skattebetalarnas pengar går till. Efter eventet hade han en stark uppfattning om att det inte är lämpligt för 2-åringar.

”Allmänheten är inte dumma och Kalmars föräldrar kan sova lugnt i vetskapen att jag kommer fortsätta kämpa för sunt förnuft i kommunfullmäktige”, skriver Sager i ett inlägg på Facebook.” (Nilsson, 2022).

Samhällsnytt, 11 juli (första meningen är en fråga till bibliotekschefen i Kalmar, och sedan följer hennes svar)

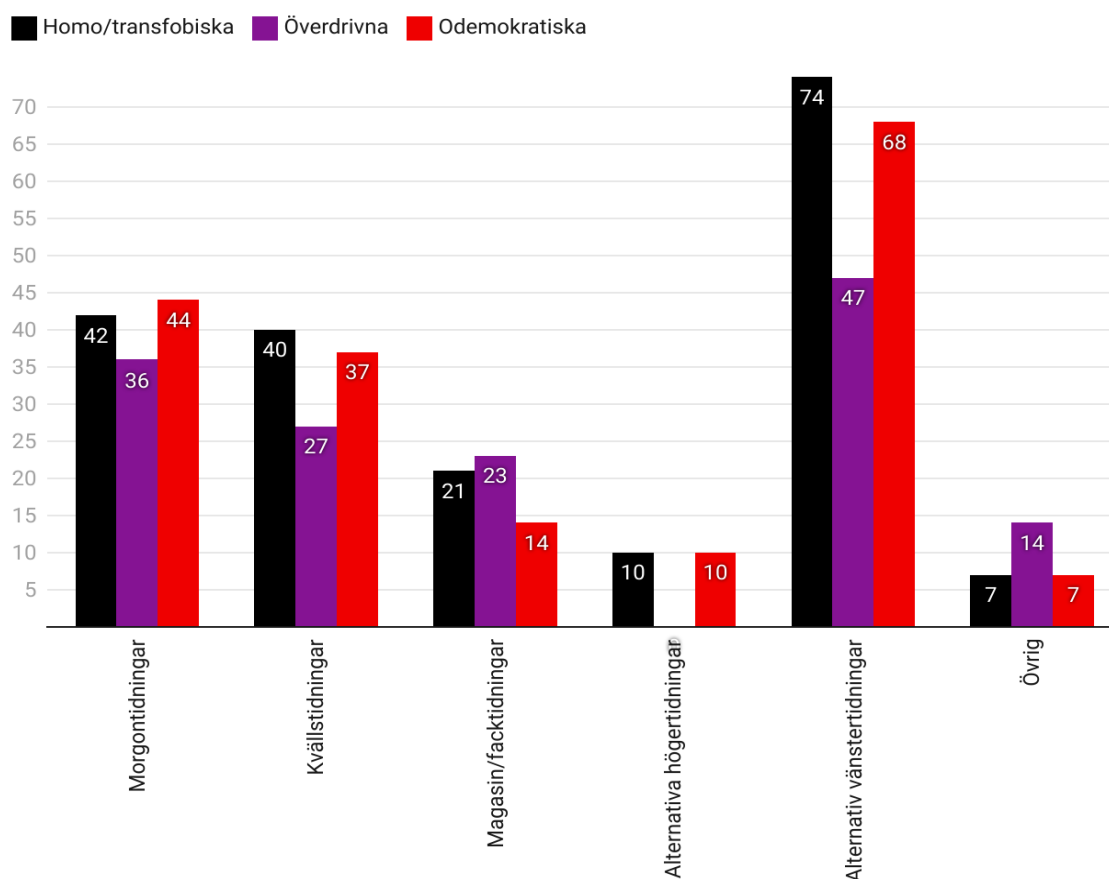
”Kan det inte leda till förvirring bland barnen när de får höra sagor som ”Linus – pojken med snippan” och ”Konrads klänning”?

– Det här är ett evenemang där föräldrar frivilligt anmäler sitt eller sina barn. Om föräldrar gör den bedömningen du frågar om så tror vi att man helt enkelt inte har anmält sig.

Biblioteket tar alltså inte på sig ansvaret för den förvirring som kan uppstå hos barn när de deltagit i de ”normkreativa” skattefinansierade sagostunderna med dragqueens.” (Aksoy, 2022).

Det första exemplet har kodats som sexuellt, och det andra som indoktrinerande och slöseri med skattepengar. Det finns många likheter i exemplena med Saresma och Tulonens (2023) studie. Precis som i en artikel de analyserade ur Partisaan, där prästen beskrivs som en antagonist för att han inte vill viga heterosexuella par, beskrivs bibliotekschefen i Samhällsnytt-artikeln som en antagonist för att hon inte vill ta på sig ansvaret för barns påstådda förvirring kring sin könsidentitet. Sager däremot beskrivs som en hjälte som vill skydda barnen, medan dragartisterna målas upp som antagonister, bland annat genom formuleringar om att barn “utsätts”, följt av att DSH har kritiserats för “olämplighet med sexualisering av barn”. Det står aldrig i texten vad man vill stoppa barnen från att utsättas för, men det antyds att de skulle bli utsatta för något sexuellt under sagostunden, och det kopplar därmed dragqueens till pedofili. Det blir därför en effektiv strategi för att väcka känslor av äckel hos läsaren, som Saresma och Tulonen (2023) skriver om.

Figur 29. Skribentens gestaltningar av SD:s motstånd till DSH i olika typer av tidningar i procent

Created with Datawrapper

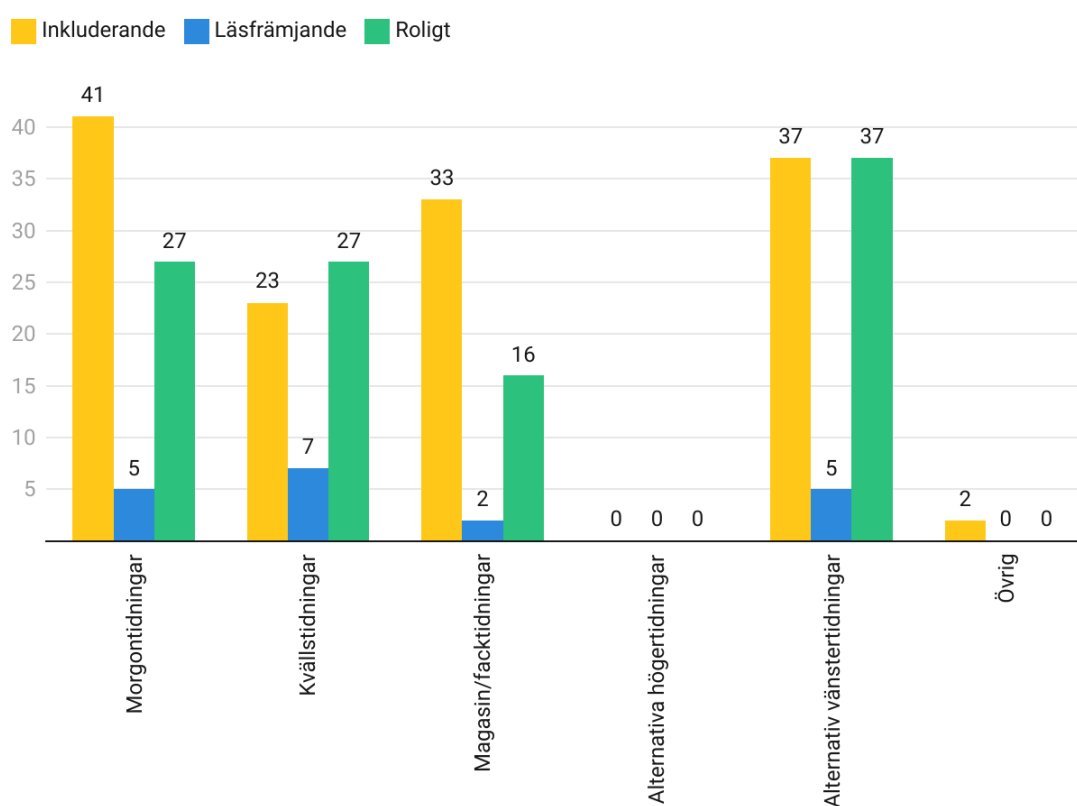
Kommentar: Figuren visar i hur stor andel av artiklarna som skribenten gestaltar SD:s motstånd som homo-/transfobiskt, överdrivet och odemokratiskt. Ibland gestaltas SD på flera olika sätt, och ibland inte på något av våra valda sätt. Diagrammet visar hur många procent av artiklarna från en viss typ av tidning som innehåller en viss gestaltning. Notera att mängden artiklar från de olika tidningssorterna varierar.

N=133 för morgontidningar, N=30 för kvällstidningar, N=43 för magasin/facktidningar, N=20 för alternativa höger tidningar, N=19 för alternativa vänstertidningar, N=14 för övriga. N=259 kodade artiklar totalt.

De alternativa vänstertidningarna var klart överrepresenterade i gestaltningarna av SD:s motstånd, följt av morgontidningar, kvällstidningar, magasin/facktidningar, övrigt och alternativa högertidningar. 74 procent av alla artiklar från alternativa vänstertidningar innehöll en homo-/transfobisk gestaltning, 47 procent innehöll en överdriven gestaltning och 68 procent innehöll en odemokratisk gestaltning av SD:s motstånd till DSH. Alternativa vänstertidningar har överlägset störst andel negativa gestaltningar av Sverigedemokraterna, men viktigt att ta i beaktning är att 16 av totalt 19 texter från alternativa vänstertidningar är opinionstexter, som överlag innehåller fler gestaltningar än nyhetstexter.

Herkman (2015) har analyserat attityden till högerpopulistiska aktörer i artiklar, bland annat i svensk nyhetsmedia, och kom fram till att artiklarna generellt sett har en negativ attityd till SD. Han jämförde också olika typer av tidningar, däribland kvällstidningar och morgontidningar och såg att de båda rapporterade lika kritiskt om högerpopulistiska aktörer. Samma trend kan utläsas i resultatet ovan. Både kvällstidningar och morgontidningar har gestaltat Sverigedemokraterna som transfobiska/homofobiska i cirka 40 procent av artiklarna, vilket visar att journalisterna i morgon- och kvällstidningar gestaltar Sverigedemokraterna med en negativ attityd. Journalistens attityd till SD i morgon- och kvällstidningar kan jämföras med dess attityd till DSH som ofta är positiv och sällan negativ (se figur 30 och 31).

Figur 30. Skribentens positiva gestaltningar av DSH i olika typer av tidningar i procent

Created with Datawrapper

Kommentar: Diagrammet visar i hur stor andel av artiklarna som skribenten gestaltar DSH som inkluderande, läsfrämjande och roligt. Ibland gestaltas DSH på flera olika sätt, och ibland inte på något av våra valda sätt.

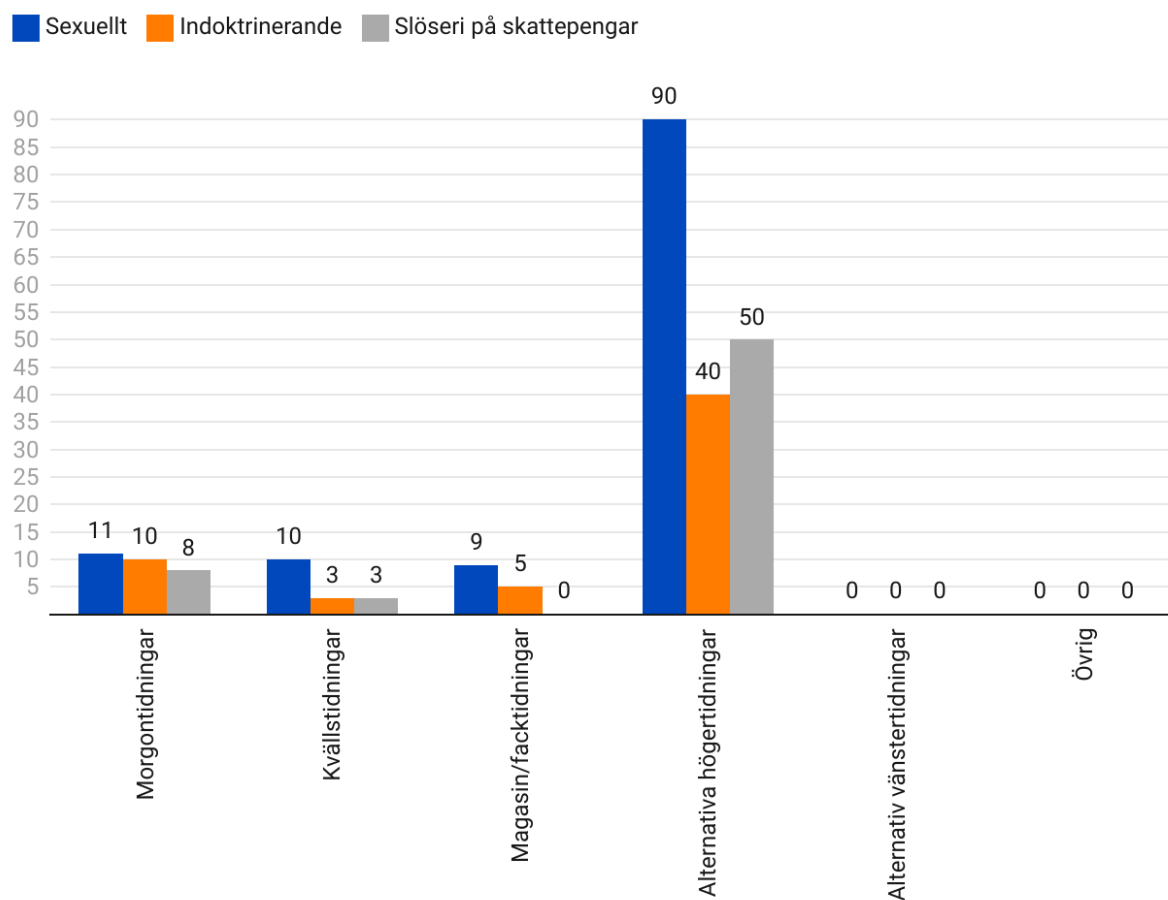
Diagrammet visar hur många procent av artiklarna från en viss typ av tidning som innehåller en viss gestaltning. Notera att mängden artiklar från de olika tidningssorterna varierar.

N=133 för morgontidningar, N=30 för kvällstidningar, N=43 för magasin/facktidningar, N=20 för alternativa högertidningar, N=19 för alternativa vänstertidningar, N=14 för övriga.

I 41 procent av artiklarna i morgontidningarna gestaltades DSH som inkluderande, i 27 procent som roligt och i fem procent som läsfrämjande. I artiklarna i kvällstidningarna var den roliga gestaltningen vanligast (27%), medan den inkluderande gestaltningen var näst vanligast (23%). I magasin- och facktidningarna gestaltades DSH oftast som inkluderande (33%) och näst oftast som roligt (16%). Skribenterna i alternativa vänstertidningar gestaltade DSH som roligt och inkluderande lika ofta (37 procent av artiklarna). Den läsfrämjande gestaltningen var minst förekommande i alla typer av tidningar, vilket liknar aktörernas framställningar av DSH. Inga artiklar i alternativa högertidningar inkluderade någon av de positiva gestaltningarna. Utmärkande i diagrammet är även att morgontidningar publicerat den största andelen artiklar där skribenten gestaltar DSH som inkluderande, och att det är en markant skillnad jämfört med kvällstidningar, där den inkluderande gestaltningen var något mindre förekommande än den roliga. Samtidigt inkluderade morgon- och kvällstidningar ungefär lika stor andel av de negativa gestaltningarna av SD:s motstånd till DSH.

En större andel av de totala artiklarna inkluderar negativa gestaltningar av SD:s motstånd till DSH, än positiva gestaltningar av DSH. Likt aktörerna bryr sig även skribenterna mer om SD:s uttalanden än om DSH. Det verkar ibland som att skribenten inte bryr sig så mycket om DSH, och ibland som att de tycker att det är självklart att det ska få finnas, och att de därför inte bemödar sig med att argumentera för det på något sätt. Det märks speciellt i alternativa vänstertidningar, där en homo-/transfobisk gestaltning av SD:s motstånd till DSH återfanns i 75 procent av artiklarna, medan en inkluderande och rolig gestaltning av DSH återfanns i 37 procent av artiklarna. Jämfört med mainstream-tidningar står alltså alternativ vänstermedia ut när det kommer till skribentens gestaltningar av SD:s motstånd, men inte särskilt i förekomsten av gestaltningar av DSH.

Figur 31. Skribenternas negativa gestaltningar av DSH i olika typer av tidningar i procent

Created with Datawrapper

Kommentar: Stapeldiagrammet visar i hur stor andel av artiklarna som skribenten gestaltar DSH som sexuellt (blått), indoktrinerade (orange) och ett slöseri på skattepengar (grått). Ibland gestaltas DSH på flera olika sätt, och ibland inte på något av våra valda sätt. Diagrammet visar hur många procent av artiklarna från en viss typ av tidning som innehåller en viss gestaltning. Notera att de lägre procentsatserna gäller ett färre antal artiklar, och mängden artiklar från de olika tidningssorterna varierar. N=133 för morgontidningar, N=30 för kvällstidningar, N=43 för magasin/facktidningar, N=20 för alternativa högertidningar, N=19 för alternativa vänstertidningar, N=14 för övriga.

Vi ser att det finns en sexuell gestaltning av DSH i 90 procent av artiklarna i alternativa högertidningar och att 50 procent av artiklarna i dessa tidningar gestaltar DSH som ett slöseri med skattepengar, samt att 40 procent av de artiklarna gestaltar DSH som indoktrinerande. Det kan även utläsas att ingen av artiklarna i alternativa vänstertidningar inkluderade dessa gestaltningar. Jämfört med de alternativa högertidningarna förekommer de negativa gestaltningarna inte alls lika ofta i morgon-, kvälls- och magasin/facktidningar. I dessa tidningar förekommer de negativa gestaltningarna i mellan tre och elva procent av artiklarna. Överlag var den sexuella gestaltningen vanligast, men i morgon-, kvälls- och magasin/facktidningar skiljde det bara några få procentenheter mellan den sexuella gestaltningen och andra gestaltningar.

8 Sammanfattning och diskussion

8.1 Sammanfattning

Sverigedemokraterna är klart överrepresenterade som aktörer i rapporteringen om DSH. Framför allt är det vanligt att A1 och A2 är en sverigedemokrat. Aktörerna är ungefär lika ofta positiva till DSH, som de är negativa till DSH. Detsamma gäller för aktörernas attityd till Sverigedemokraternas motstånd till DSH. Aktörernas vanligaste framställning av DSH är att det är sexuellt, men SD står för en klar majoritet av de sexuella gestaltningarna. Bland de positiva gestaltningarna av DSH är den inkluderande gestaltningen den vanligaste. Den odemokratiska, homo-/transfobiska och den överdrivna gestaltningen av SD:s motstånd till DSH förekom ungefär lika ofta. En majoritet av opinionsartiklarna är positiva till DSH, men en ännu större majoritet är negativa till SD:s motstånd till DSH.

I mainstream-media är den inkluderande gestaltningen av DSH vanligast i både nyhets- och opinionsartiklar. Den homo-/transfobiska, överdrivna och odemokratiska gestaltningen är inte speciellt vanlig i nyhetsartiklar i mainstream-media, men väldigt vanlig i opinionsartiklar. Precis som i hela materialet är skribenterna oftast positiva till DSH i opinionsartiklar, men ännu mer negativa till SD:s motstånd till sagostunderna.

I alternativ högermedia är aktörerna, till skillnad från i hela materialet, i majoritet negativa till DSH och positiva till SD:s motstånd. Det är också mycket vanligare att skribenten gestaltar DSH med en negativ gestaltning. I alternativ vänstermedia är alla skribenter i opinionsartiklarna negativa till SD:s motstånd till DSH, och inga negativa gestaltningar av DSH förekommer.

8.2 Diskussion

Vårt resultat skulle kunna tolkas som att frågan om DSH har flyttats från consensus-sfären till legitimate controversy-sfären. Det skulle också kunna vara så att motståndet till DSH tidigare existerade i deviance-sfären, men att det nu är i legitimate controversy-sfären. Eftersom det inte fanns någon medial debatt om DSH:s existens innan 17 oktober 2022 tyder det på att det då fanns en allmän konsensus. Men när SD lyfte frågan i kommunfullmäktige i Kalmar, och frågan spred sig i media i hela landet, flyttades frågan till legitimate controversy-sfären.

Det kan diskuteras om det är rätt att nyhetsrapporteringen är så jämn mellan en positiv och negativ attityd till DSH. Visserligen är objektivitetsidealet otroligt viktigt och högt värderat inom journalistkåren, och om det är så att frågan om DSH har flyttats från consensus-sfären till legitimate controversy-sfären ställer det krav på journalisterna att inkludera båda sidor i rapporteringen, eftersom debatten anses vara legitim. Men det går att fråga sig om det ens är rimligt att debatten har hamnat i legitimate controversy-sfären från första början, och om det

är rätt att den har fått ta så mycket plats i media. För det är trots allt inte SD som själva *tar* plats i media, det är medierna i sin roll som gatekeepers som *ger* den. Det finns inget som talar för att det är mer troligt att dragqueens är pedofiler, eller att barn blir förvirrade av att prata om könsidentiteter. SD:s motstånd till DSH bygger på ett hot som inte finns, ett "dem" som framställs vilja prata med små barn om sex. Ett "dem" som är starkt förknippat med gaykultur. Det går att fråga sig om det narrativet verkligen ska få så mycket plats i media.

Något annat intressant är att det är relativt tyst från Kristdemokraterna och Moderaterna i rapporteringen. Inte en enda debattartikel är skriven av Moderaterna, och endast en av Kristdemokraterna (som är negativ till DSH). De förekommer också mer sällan som aktörer, i jämförelse med de andra partierna. Däremot skiljer sig Liberalerna från sina regeringskamrater. Förutom Sverigedemokraterna så är Liberalerna det parti som förekommer mest som aktör, och är även det parti där flest representanter skrivit debattartiklar. Precis som med frågan om varför det är så tyst från Moderaterna och Kristdemokraterna går det att spekulera kring varför Liberalerna blev så framträdande i debatten. Oavsett varför är det intressant att Liberalerna positionerat sig på det här sättet, som en tydlig motvikt till Sverigedemokraternas motstånd till DSH, när det är på grund av Sverigedemokraterna som Liberalerna fick plats i regeringen, lika mycket som Moderaterna och Kristdemokraterna.

Resultatet visar att skribenten i nyhetsmedia ofta gestaltar DSH som positivt, i en kontext där Sverigedemokraterna är tydligt negativa mot DSH, vilket kan tolkas som att det finns en negativ ton till Sverigedemokraterna i många artiklar. Trots detta får Sverigedemokraterna lika stort utrymme i debatten som motparten, vilket kan bero på objektivitetsidealet hos journalister. Ett annat journalistiskt ideal handlar om att journalistiken ska spegla verkligheten, och med tanke på att Sverigedemokraterna i stort sett är ensamma om sitt motstånd till DSH kan man fråga sig varför de får lika stort utrymme i debatten.

Esser m.fl. (2018) finner i deras studie att Sverigedemokraterna är rättvist representerade i invandringsfrågan i förhållande till hur många som delar deras åsikter. Likt invandringsfrågan driver även Sverigedemokraterna frågan om motståndet till DSH vilket kan göra en jämförelse aktuell. Om man skulle dra parallellen som Esser m.fl. drar, mellan andelen röster ett parti fått och representationen i media, visar resultatet på en överrepresentation av Sverigedemokraterna som upptar cirka 40 procent av alla aktörer i nyhetsartiklarna, medan partiet endast hade 20,5 procent av rösterna i riksdagsvalet 2022. Det ska noteras att sökningen i Mediearkivet inkluderar ordet "sverigedemokraterna", vilket gör att Sverigedemokraterna omnämns i alla artiklar i vårt urval. Men samtidigt betyder inte detta automatiskt att SD blir aktörer i artiklarna. I vissa artiklar om DSH står det exempelvis bara någon rad om SD för att ge kontext till och aktualisera nyheten. Dessutom är uppsatsens material en majoritet av det totala antalet artiklar som är skrivna om DSH (se rubrik 6.2). Därför drar vi slutsatsen att SD är överrepresenterade som aktörer i debatten om DSH.

Ekström m.fl. (2020) skriver även att SD:s åsikter normaliseras när media rapporterar om dem. Det går inte att dra några slutsatser om detsamma gäller för debatten om DSH utifrån vår studie. Men något vi kan säkerställa med studien är att Sverigedemokraterna driver debatten mot DSH, och är i vårt material i stort sett ensamma om de negativa gestaltningarna av DSH. Resultatet visar på flera ställen att Sverigedemokraterna huvudsakligen gestaltar DSH som negativt samtidigt som oppositionen i större utsträckning argumenterar mot Sverigedemokraterna snarare än för DSH. Detta kan visa på fördelningen i debatten, och Sverigedemokraterna är i centrum både när det gäller argument för och emot DSH. Med detta sagt kan man fråga sig vem som gynnas av rapporteringen av Sverigedemokraternas motstånd till DSH och hur väl rapporteringen speglar verkligheten.

Sverigedemokrater gestaltar DSH som något sexuellt 82 gånger i vårt material. Frågan är vilka konsekvenser spridningen i media av dessa gestaltningar, som framställer dragqueens som ett sexuellt hot mot barn, får för andra HBTQIA+ personer i Sverige. Media har, enligt gestaltningsteorin och Hallins sfärer, makt att påverka samhällsopinionen. Ekström m.fl. (2020) skriver också att SD:s åsikter har normaliserats när media rapporterar om dem. Det går inte att säga exakt vilka konsekvenser det får att en sexuell framställning av dragartister är så vanlig i nyhetsrapporteringen, men det är inte omöjligt att det bidrar till ett mer polariserat samhällsklimat och en hårdare ton mot HBTQIA+-personer, och framför allt när det kommer från Sveriges näst största parti.

Saresma och Tulonen (2023) skriver i sin analys att det är en effektiv propagandametod hos högerpopulistiska partier att skapa en hårdare retorik mot minoriteter. Retoriken som SD använder sig av liknar på många sätt den retorik som Saresma och Tulonen beskriver hos andra högerpopulistiska partier, exempelvis den sexuella gestaltningen av HBTQIA+ personer. Det kan vara en medveten strategi av Sverigedemokraterna att väcka debatt om DSH, för att på det sättet polarisera den allmänna bilden av dragqueens och andra HBTQIA+-relaterade fenomen, vilket skapar ett "vi och dem" som gynnar SD.

8.3 Förslag på vidare forskning

Det finns en stor forskningslucka om HBTQIA+-personer i förhållande till högerpopulistiska aktörer och om det uppstår en liknande debatt i en HBTQIA+-fråga i framtiden, där Sverigedemokraterna gör tydligt motstånd, hade det varit intressant att jämföra med vår studie. Det hade också varit intressant att jämföra vår studie med hur dragartister har gestaltats före och efter debatten blossade upp, för att se om debatten om DSH:s vara eller icke vara har påverkat synen på dragartister generellt i nyhetsmedia.

Genomgående i kodningen av artiklarna till den här studien reagerade vi på ordval i exempelvis Samhällsnytt, där dragartisterna bland annat beskrevs som "transvestiter" och "män som klär ut sig till prostituerade kvinnor". En djupdykning i retoriska grepp och ordval i en kvalitativ innehållsanalys på artiklar om dragartister från alternativ högermedia hade varit intressant att läsa.

Dessutom hade det varit givande att forska vidare på hur Moderaternas syn på Sverigedemokraterna i olika frågor har ändrats genom åren, för vår hypotes är att om debatten hade utspelat sig för tio år sedan hade det inte varit lika tyst från deras håll. Att Moderaterna var så pass tysta som de var, samtidigt som flera liberaler skrev debattartiklar mot SD:s argument, väcker även en nyfikenhet på hur partiets retorik i olika typer av frågor påverkas av vilka de samarbetar med och inte.

Referenslista

- Aksoy, Mira. (2022, 7 november) Bibliotekschef försvarar sagostunder med dragqueens: "Ökar förståelse". *Samhällsnytt*.
<https://samnytt.se/bibliotekschef-forsvarar-sagostunder-med-dragqueens-okar-forstaelse>
- Bergström Nielsen, Sofia. (2022, 16 december). Babsan: Barn har inte samma värderingar som dessa sura SD-gubbar. *Trelleborgs Allehanda*.
<https://www.trelleborgsallehanda.se/trelleborg/babsan-barn-har-inte-samma-varderingar-som-dessa-sura-sd-gubbar-08fa4a93/>
- Bergström Nielsen, Sofia. (2023, 23 februari). Portade dragartister drog fulla hus på bibblan. *Trelleborgs allehanda*. 12.
- Chukri, Rakel. (2023, 5 mars). Må bästa quinna vinna. *Nordvästra Skånes Tidningar*, 12.
- Drag Story Hour. *What is Drag Story Hour*. Dragstoryhour.org.
<https://www.dragstoryhour.org/about>
- Edenborg, Emil. (2014). Homofobins geopolitik: En studie av rysk mediebevakning av förbudet mot "homosexuell propaganda". *Statsvetenskaplig tidskrift*, 116(2014/3), 265-292.
- Ekström, Mats., Patrona, Marianna., Thornborrow, Joanna. (2020). The normalization of the populist radical right in news interviews: a study of journalistic reporting on the Swedish democrats. *Social Semiotics* 30(4), 466-484. <https://doi.org/10.1080/10350330.2020.1762984>
- Ekström, Mats., Shehata, Adam., Oleskog Tryggvason, Per. (2022) Selective Exposure and New Political Cleavages: Media Use and Ideological Reinforcement Over Time. *The International Journal of press/politics*. <https://doi.org/10.1177/19401612221112003>
- Entman, Robert, M. (1993) Framing: Toward clarification of a fractured paradigm. *Journal of Communication*; Autumn 1993; 43(4), 51. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x>
- Eriksson, Anna, K. (2022, 13 december) SD-politiker stoppar sagostund. *TT Nyhetsbyrån*.
- Esaiasson, Peter., Gilljam, Mikael., Oscarsson, Henrik., Towns, Ann., & Wängnerud, Lena. (2017). *Metodpraktikan - konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Wolters Kluwer.
- Esser, Frank., Shultz, Anne., Wettstein, Martin., Wirth, Werner., Wirz, Dominique S. (2018) News Media as Gatekeepers, Critics, and Initiators of Populist Communication: How

Journalists in Ten Countries Deal with the Populist Challenge. *International Journal of Press/Politics*. <https://doi.org/10.1177/1940161218785979>

Fohlin, Kally., Holmström, Christian., Johansson, Alexander., Jonasson, Jimmy., Lennartsson, Robin., Margido Lundström, Hugo., Nilsson, Edwin., Sahlberg, Elton., Skogberg, Kristina. (2023, 27 februari). Replik: Omoraliska anspelningar på sex. *Nya Wermlands-Tidningen*. <https://www.nwt.se/2023/02/27/replik-omoraliska-anspelningar-pa-sex-a0939/>

Habul, Kenan. (2023, 20 augusti) "En spya över våra ansikten". *Landskrona Posten*. 12-14.

Hallin, Daniel, C. (1984). The Media, the War in Vietnam, and Political Support: A Critique of the Thesis of an Oppositional Media. *The Journal of Politics*, 46. 10.2307/2130432

Hameleers, Michael. & Vliegthart, Rens. (2020) The Rise of a Populist Zeitgeist? A Content Analysis of Populist Media Coverage in Newspapers Published between 1990 and 2017. *Journalism Studies* 21(1), 19-36. DOI: 10.1080/1461670X.2019.1620114

Herkman, Juha. (2015). The life cycle model and press coverage of Nordic populist parties. *Journalism studies*, 18(4), 430-448. <https://doi-org.ezproxy.ub.gu.se/10.1080/1461670X.2015.1066231>

Jakobson, Mari-Liis & Vahter, Marina. (2023). The moral rhetoric of populist radical right: the case of the Sweden Democrats. *Journal of Political Ideologies*. <https://www.tandfonline-com.ezproxy.ub.gu.se/doi/full/10.1080/13569317.2023.2242795>

Johansen, Marita & Sandgren, Jenny (2023, 21 april). Björn Söder rasar mot dragqueens som läser sagor för barn. *Sveriges Radio*. <https://sverigesradio.se/artikel/bjorn-soder-rasar-mot-dragqueens-som-laser-sagor-for-barn>

Jönsson, Fanny. (2023, 8 juli). I Sverige hotas barn - och tvingas gömma sig. *Aftonbladet*. <https://www.aftonbladet.se/ledare/a/jln35e/i-sverige-hotas-barn-och-tvingas-gomma-sig>

Lecheler, Sophie. & Vreese, Claes, H. (2018). News framing effects theory. *Taylor & Francis Group*.

Lindahl, Henrik. (2022, 25 december). "Fröken Skamlös" gav drag i debatten. *Skånska Dagbladet*. 6.

Magnusson, Lisa. (2022, 8 november). Björn Söder har fel om dragqueens. *Dagens Nyheter*. 2.

Nilsson, Andreas. (2022, 19 oktober). Sverigedemokrat vill förbjuda sagostunder med dragqueens för barn. *Samhällsnytt*
<https://samnytt.se/sverigedemokrat-vill-forbjuda-sagostunder-med-dragqueens-for-barn>

Nilsson, Filip. (2022, 17 oktober). Sagostund med dragqueens - då ser SD rött: Motbjudande. *Barometern*. <https://www.barometern.se/kalmar/sagostund-med-dragqueens-da-ser-sd-rott-motbjudande/>

Saresma, Tuija. & Tulonen, Urho. (2023). Performing disgust: Affective intersections of misogyny, racism, and homophobia in radical-right online discussions. In M. Rynänen, H. Kosonen, & S. Ylönen (Eds.), *Cultural approaches to disgust and the visceral* (s. 74–89). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781003205364-9>

Sokolow, Paulina. (2022, 30 november). Så kan dragartisterna rädda svenska barns läsning. *Flamman*. <https://www.flamman.se/sveriges-barn-behover-fler-sagostunder-med-dragqueens/>

Stenquist, Victor. (2023, 18 februari). Mikael Ribbenvik om aktivistutspillet: “Aktivist? Jag går i grå Dressmankostym och följer lagen”. *Aftonbladet*.
<https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/wAn27L/mikael-ribbenvik-generaldirektormigrationsverket-om-aktivisanklagelserna>

SVT. (2023, 7 maj) *Agenda Partiledardebatt del 1*. SVT Play.
<https://www.svtplay.se/video/j16grma/agenda/partiledardebatt-del-1>

Thorén, Matilda. (2022, 18 oktober). SD-politiker vill se ett förbud mot “motbjudande” sagostund med dragqueens. *QX*.
<https://www.qx.se/samhalle/238225/sd-politiker-vill-se-ett-forbud-mot-motbjudande-sagostund-med-dragqueens/>

Thulin, Lars. (2023, 19 januari). Rusning. Biblioteket sätter in extra sagostund med ”Drag story hour”. *Trelleborgs Allehanda*. 9.
<https://www.trelleborgsallehanda.se/trelleborg/sd-stoppar-sagostund-pa-biblioteket-olampligt-namn/>

Thulin, Lars. (2022, 13 december). SD stoppar sagostund på biblioteket: “Olämpligt namn”. *Trelleborgs Allehanda*. 5.

Valmyndigheten, (2023, 26 maj). *Valresultat 2010*. Hämtad 2023-10-06 från
<https://www.val.se/valresultat/riksdag-region-och-kommun/2010/valresultat.html>

Valmyndigheten, (2023, 21 juni). *Valresultat 2022*. Hämtad 2023-10-06 från
<https://www.val.se/valresultat/riksdag-region-och-kommun/2022/valresultat.html>

Wallerstein, Karl-Henrik. (2023, 13 januari) Självklart ska vi ifrågasätta, men inte med queer-teorier. *Smålandsposten*. <https://www.smp.se/debatt/sjalvklart-ska-vi-ifragasatta-men-inte-med-queerteorier-9d3d1284>

Widenheim, Caroline. (2023, 12 juni). Fullsatt under Drag story hour på Stadsbiblioteket. *Göteborgs-Posten*. 34.

Bilaga 1: Kodschema

1. Vad heter tidningen

Fritextvariabel

Skrivs in precis som det står i Mediarkivet Retriever.

2. Politisk etikett

Fritextvariabel

Tidningarnas politiska riktning ska kodats så som de själva beskriver sig, eller i linje med den allmänt vedertagna uppfattningen av deras politiska riktning. Exempelvis Aftonbladet säger själva att ledarsidan är socialdemokratisk, och Svenska Dagbladet betecknar sin ledarsida som moderat, vilket också stämmer överens med den allmänt vedertagna uppfattningen. Men med vissa tidningar har ett val gjorts att avvika från hur tidningen själva beskriver sig. Ett sådant exempel är Samhällsnytt, som inte tilldelar sig själva en politisk inriktning. Vi kodade därför vissa tidningar som "alternativa högertidningar" och "alternativa vänstertidningar", enligt en klassifikation som Ekström m.fl. (2022) gjorde i sin studie.

3. Vilken typ av tidning är det?

1. Morgontidning
2. Kvällstidning
3. Magasin/facktidningar
4. Alternativmedia
99. Annan

4. När publicerades artikeln?

1. Oktober 2022
2. November 2022
3. December 2022
4. Januari 2023
5. Februari 2023
6. Mars 2023
7. April 2023
8. Maj 2023
9. Juni 2023
10. Juli 2023
11. Augusti 2023
12. September 2023
13. Oktober 2023

5. Vilken typ av text är det?

1. Nyhetsartikel/reportage
2. Opinionstext

6. Vem är skribenten?

1. Journalist
2. Privatperson
3. Politiker
4. Dragqueen
5. Elitperson
6. Expert
99. Annan

7. Om skribenten är politiker/ett parti, vilket parti?

1. Sverigedemokraterna
2. Kristdemokraterna
3. Moderaterna
4. Liberalerna
5. Centerpartiet
6. Socialdemokraterna
7. Miljöpartiet
8. Vänsterpartiet
99. Annat
0. Okodbart

8. Om det finns en annan skribent som skiljer sig från den första i roll/parti, vem är denne?

1. Journalist
2. Privatperson
3. Politiker
4. Dragqueen
5. Elitperson
6. Expert
99. Annan
0. Okodbart

9. Om den andra skribenten är politiker/ett parti, vilket parti?

1. Sverigedemokraterna
2. Kristdemokraterna
3. Moderaterna
4. Liberalerna
5. Centerpartiet

6. Socialdemokraterna
7. Miljöpartiet
8. Vänsterpartiet
99. Annat
0. Okodbart

Aktörer

En aktör är någon vars åsikt om DSH eller SD:s motstånd till DSH uttrycks i texten. Det kan vara att artikelförfattaren presenterar deras åsikt, att de refereras eller att de citeras i texten. För att en aktör ska koda ska dess åsikt presenteras av artikelförfattaren. Om en aktör berättar om någon annans åsikt, räknas inte den andra personen som en aktör.

Aktörer kodas endast i nyhetsartiklar och reportage.

Om det finns två personer som representerar samma grupp, exempelvis SD eller dragqueens, kodas dessa som två olika aktörer.

Om en person talar för en grupp, där både gruppen och personen nämns, kodas de som samma aktör.

Aktör ett (A1) är de som får mest plats i artikeln, aktör två (A2) är de med näst mest plats och aktör tre (A3) får tredje mest plats. När flera aktörer får lika mycket plats i artikeln, rankas de som är intervjuade eller citerade högre än andra.

10. Är aktör ett intervjuad/citerad

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

11. Vem är aktör ett (nämns mest/får störst plats i artikeln)

1. Politiker/ parti
2. Vuxen, ansvarig för barn som är på/varit på DSH
3. Barn
4. Annan privatperson
5. Företrädare för bibliotek
6. Expert
7. Dragqueen
8. Elitperson
9. Journalist
10. Företrädare för statlig myndighet
99. Annan

0. Okodbart

12. Om aktör ett är politiker/ett parti, vilket parti?

1. Sverigedemokraterna
2. Kristdemokraterna
3. Moderaterna
4. Liberalerna
5. Centerpartiet
6. Socialdemokraterna
7. Miljöpartiet
8. Vänsterpartiet
99. Annat
0. Okodbart

13. Är aktör 2 Intervjuad/citerad

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

14. Vem är aktör 2 (nämns mest/får störst plats i artikeln)

1. Politiker/ parti
2. Vuxen, ansvarig för barn som är på/varit på DSH
3. Barn
4. Annan privatperson
5. Företrädare för bibliotek
6. Expert
7. Dragqueen
8. Elitperson
9. Journalist
10. Företrädare för statlig myndighet
99. Annan
0. Okodbart

15. Om aktör 2 är politiker/parti, vilket parti?

1. Sverigedemokraterna
2. Kristdemokraterna
3. Moderaterna
4. Liberalerna
5. Centerpartiet
6. Socialdemokraterna
7. Miljöpartiet
8. Vänsterpartiet
99. Annat

0. Okodbart

16. Är aktör 3 Intervjuad

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

17. Vem är aktör 3 (Nämns tredje mest/får tredje mest plats i artikeln)

1. Politiker
2. Vuxen, ansvarig för barn som är på/varit på DSH
3. Barn
4. Annan privatperson
5. Företrädare för bibliotek
6. Expert
7. Dragqueen
8. Elitperson
9. Journalist
10. Företrädare för statlig myndighet
99. Annan
0. Okodbart

18. Om aktör 3 är politiker/parti, vilket parti?

1. Sverigedemokraterna
2. Kristdemokraterna
3. Moderaterna
4. Liberalerna
5. Centerpartiet
6. Socialdemokraterna
7. Miljöpartiet
8. Vänsterpartiet
99. Annat
0. Okodbart

19. Är SD någon av de tre huvudaktörerna?

1. Ja
2. Nej

20. Finns det någon som representerar SD utöver de tre huvudaktörerna?

1. Ja
2. Nej

Framställningar och gestaltningar

Om en aktör är positiv till DSH, betyder inte detta att den automatiskt är negativ till SD:s motstånd till DSH. Aktören kodas endast som negativ eller positiv om den uttryckligen säger det, eller att det antyds.

Aktör 1:

21. Aktör ett attityd till DSH/dragqueens

1. Positiv
2. Negativ
3. Aktör 1 tar inte ställning till DSH eller dragqueens
0. Okodbart

22. Aktör ett attityd till SD:s motstånd till DSH/dragqueens

1. Positiv
2. Negativ
3. Aktör 1 tar inte ställning till SDs motstånd till DSH eller dragqueens
0. Okodbart

23. Framställer aktör ett SD:s motstånd till DSH som homofobiskt och/eller transfobiskt?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

En homofobisk/transfobisk framställning innebär att aktören beskriver SD antingen med de specifika orden transfobisk eller homofobisk, eller alternativt anspelar på det. Exempelvis: "Sverigedemokraterna kan inte acceptera att alla inte är likadana."

24. Framställer aktör ett SD:s motstånd till DSH som överdrivet och/eller onödigt?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

Till överdrivna/onödiga framställningar räknas till exempel om aktören säger att DSH inte är farligt, att det är som en vanlig sagostund eller liknande.

25. Framställer aktör ett SD:s motstånd till DSH som odemokratiskt?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

En odemokratisk framställning innebär att aktören framställer SD som odemokratiska på olika sätt. En vanlig odemokratisk framställning är att SD "lägger sig i kulturen".

26. Framställer aktör ett DSH som något sexuellt?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

Till en sexuell framställning räknas bland annat argument som lyfter fram sexuella delar av dragartisternas yrke, att direktöversätta namnen för effekt samt att betona hur unga barnen är. De sexuella gestaltningarna anspelar på det homofobiska narrativet att koppla HBTQIA+-personer till pedofili.

27. Framställer aktör ett DSH som indoktrinerande?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

Inom det homofobiska narrativet "homosexuell propaganda" finns idén att representation av HBTQIA+-identiteter påverkar barn till att ifrågasätta sin identitet och "bli" till exempel homosexuell eller transperson. En indoktrinerande framställning av DSH är att antyda att de påverkar barnens identiteter och/eller att det är skadligt för barn att ifrågasätta sin identitet.

28. Framställer aktör ett DSH som ett slöseri av skattepengar

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

Framställningen att DSH är slöseri med skattepengar är bland annat argument för att staten inte ska betala för sagostunderna, och att det i så fall är något privatpersoner får göra med egna pengar.

29. Framställer aktör ett DSH som inkluderande?

1. Ja
2. Nej

0. Okodbart

En inkluderande framställning innefattar beskrivningar av hur DSH står för till exempel normkritik, att alla ska få vara sig själva och att motverka mobbning.

30. Framställer aktör ett DSH som läsfrämjande?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

När DSH beskrivs som läsfrämjande betonas att sagostunderna motiverar barnen till läsning. Till exempel att DSH lockar barnen till biblioteken.

31. Framställer aktör ett DSH som ett roligt initiativ?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

En framställning av DSH som ett roligt initiativ är exempelvis att på olika sätt beskriva att det är underhållande.

Aktör två:

32. Aktör två attityd till DSH/Dragqueens

1. Positiv
2. Negativ
3. Aktör två tar inte ställning till DSH eller dragqueens
0. Okodbart

33. Aktör två attityd till SD:s motstånd till DSH/dragqueens

1. Positiv
2. Negativ
3. Aktör två tar inte ställning till SD:s motstånd till DSH eller dragqueens
0. Okodbart

34. Framställer aktör två SD:s motstånd till DSH som homofobiskt och/eller transfobiskt?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

En homofobisk/transfobisk framställning innebär att aktören beskriver SD antingen med de specifika orden transfobisk eller homofobisk, eller alternativt anspelar på det. Exempelvis: "Sverigedemokraterna kan inte acceptera att alla inte är likadana."

35. Framställer aktör två SD:s motstånd till DSH som överdrivet och/eller onödigt?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

Till överdrivna/onödiga framställningar räknas till exempel om aktören säger att DSH inte är farligt, att det är som en vanlig sagostund eller liknande.

36. Framställer aktör två SD:s motstånd till DSH som odemokratiskt?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

En odemokratisk framställning innebär att aktören framställer SD som odemokratiska på olika sätt. En vanlig odemokratisk framställning är att SD "lägger sig i kulturen".

37. Framställer aktör två DSH som något sexuellt?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

Till en sexuell framställning räknas bland annat argument som lyfter fram sexuella delar av dragartisternas yrke, att direktöversätta namnen för effekt samt att betona hur unga barnen är. De sexuella gestaltningarna anspelar på det homofobiska narrativet att koppla HBTQIA+-personer till pedofili.

38. Framställer aktör två DSH som indoktrinerande?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

Inom det homofobiska narrativet "homosexuell propaganda" finns idén att representation av HBTQIA+-identiteter påverkar barn till att ifrågasätta sin identitet och "bli" till exempel homosexuell eller transperson. En indoktrinerande framställning av DSH är att antyda att de påverkar barnens identiteter och/eller att det är skadligt för barn att ifrågasätta sin identitet.

39. Framställer aktör två DSH som ett slöseri av skattepengar?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

Framställningen att DSH är slöseri med skattepengar är bland annat argument för att staten inte ska betala för sagostunderna, och att det i så fall är något privatpersoner får göra med egna pengar.

40. Framställer aktör två DSH som inkluderande?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

En inkluderande framställning innefattar beskrivningar av hur DSH står för till exempel normkritik, att alla ska få vara sig själva och att motverka mobbning.

41. Framställer aktör två DSH som läsfrämjande?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

När DSH beskrivs som läsfrämjande betonas att sagostunderna motiverar barnen till läsning. Till exempel att DSH lockar barnen till biblioteken.

42. Framställer aktör två DSH som ett roligt initiativ?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

En framställning av DSH som ett roligt initiativ är exempelvis att på olika sätt beskriva att det är underhållande.

Aktör tre:

43. Aktör tre attityd till DSH/Dragqueens

1. Positiv
2. Negativ
3. Aktör 3 tar inte ställning till DSH eller dragqueens
0. Okodbart

44. Aktör tre attityd till SD:s motstånd till DSH/dragqueens

1. Positiv
2. Negativ
3. Aktör 3 tar inte ställning till SD:s motstånd till DSH eller dragqueens
0. Okodbart

45. Framställer aktör tre SD:s motstånd till DSH som homofobiskt och/eller transfobiskt?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

En homofobisk/transfobisk framställning innebär att aktören beskriver SD antingen med de specifika orden transfobisk eller homofobisk, eller alternativt anspelar på det. Exempelvis: "Sverigedemokraterna kan inte acceptera att alla inte är likadana."

46. Framställer aktör tre SD:s motstånd till DSH som överdrivet och/eller onödigt?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

Till överdrivna/onödiga framställningar räknas till exempel om aktören säger att DSH inte är farligt, att det är som en vanlig sagostund eller liknande.

47. Framställer aktör tre SD:s motstånd till DSH som odemokratiskt?

1. Ja
2. Nej

0. Okodbart

En odemokratisk framställning innebär att aktören framställer SD som odemokratiska på olika sätt. En vanlig odemokratisk framställning är att SD “lägger sig i kulturen”.

48. Framställer aktör tre DSH som något sexuellt?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

Till en sexuell framställning räknas bland annat argument som lyfter fram sexuella delar av dragartisternas yrke, att direktöversätta namnen för effekt samt att betona hur unga barnen är. De sexuella gestaltningarna anspelar på det homofobiska narrativet att koppla HBTQIA+-personer till pedofili.

49. Framställer aktör tre DSH som indoktrinerande?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

Inom det homofobiska narrativet “homosexuell propaganda” finns idén att representation av HBTQIA+-identiteter påverkar barn till att ifrågasätta sin identitet och “bli” till exempel homosexuell eller transperson. En indoktrinerande framställning av DSH är att antyda att de påverkar barnens identiteter och/eller att det är skadligt för barn att ifrågasätta sin identitet.

50. Framställer aktör tre DSH som ett slöseri av skattepengar?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

Framställningen att DSH är slöseri med skattepengar är bland annat argument för att staten inte ska betala för sagostunderna, och att det i så fall är något privatpersoner får göra med egna pengar.

51. Framställer aktör tre DSH som inkluderande?

1. Ja
2. Nej

0. Okodbart

En inkluderande framställning innefattar beskrivningar av hur DSH står för till exempel normkritik, att alla ska få vara sig själva och att motverka mobbning.

52. Framställer aktör tre DSH som läsfrämjande?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

När DSH beskrivs som läsfrämjande betonas att sagostunderna motiverar barnen till läsning. Till exempel att DSH lockar barnen till biblioteken.

53. Framställer aktör tre DSH som ett roligt initiativ?

1. Ja
2. Nej
0. Okodbart

En framställning av DSH som ett roligt initiativ är exempelvis att på olika sätt beskriva att det är underhållande.

Skribenten och artikeln:

54. Om skribenten aktivt tar ställning i texten, vad är i så fall skribentens attityd till DSH/dragqueens?

1. Positiv
2. Negativ
3. Skribenten tar inte ställning till DSH eller dragqueens
0. Okodbart

55. Om skribenten aktivt tar ställning i texten, vad är i så fall skribentens attityd till SD:s motstånd till DSH/dragqueens?

1. Positiv
2. Negativ
3. Skribenten tar inte ställning till SD:s motstånd till DSH
0. Okodbart

56. Gestaltar skribenten, genom ordval, artikelns vinkel och citat, SD:s motstånd till DSH som homofobiskt och/eller transfobiskt?

1. Ja
2. Nej

Att skribenten gestaltar SD:s motstånd som homofobiskt/transfobiskt innebär att det antingen beskrivs med de specifika orden transfobiskt eller homofobiskt, eller alternativt artikeln anspelar på att det är det. Exempelvis: "Sverigedemokraterna kan inte acceptera att alla inte är likadana".

57. Gestaltar skribenten, genom ordval, artikelns vinkel och citat, SD:s motstånd till DSH som överdrivet och/eller onödigt?

1. Ja
2. Nej

Att skribenten gestaltar SD:s motstånd som överdrivet/onödigt innebär exempelvis att SD:s argument presenteras som överdrivet i förhållande till sammanhanget.

58. Gestaltar skribenten, genom ordval, artikelns vinkel och citat, SD:s motstånd till DSH som odemokratiskt

1. Ja
2. Nej

Att skribenten gestaltar SD:s motstånd som odemokratiskt innebär exempelvis att framhäva att de felaktigt vill styra kulturen. En vanlig odemokratisk framställning är att SD "lägger sig i kulturen".

59. Gestaltar skribenten, genom ordval, artikelns vinkel och citat, DSH som något sexuellt?

1. Ja
2. Nej

Att skribenten gestaltar DSH som något sexuellt innebär exempelvis att sexuella delar av dragartisternas yrke betonas, att deras fullständiga dragnamn direktöversätts för effekt eller att skribenten betonar hur unga barnen är. De sexuella gestaltningarna anspelar på det homofobiska narrativet att koppla HBTQIA+-personer till pedofili.

60. Gestaltar skribenten, genom ordval, artikelns vinkel och citat, DSH som indoktrinerande?

1. Ja
2. Nej

Inom det homofobiska narrativet "homosexuell propaganda" finns idén att representation av HBTQIA+-identiteter påverkar barn till att ifrågasätta sin identitet och "bli" till exempel homosexuell eller transperson. En indoktrinerande gestaltning av DSH är att antyda att de påverkar barnens identiteter och/eller att det är skadligt för barn att ifrågasätta sin identitet.

61. Gestaltar skribenten, genom ordval, artikelns vinkel och citat, DSH som ett slöseri av skattepengar?

1. Ja
2. Nej

Gestaltningen av DSH som slöseri med skattepengar är bland annat att fokusera på att staten inte ska betala för sagostunderna, och att det är något privatpersoner får göra med egna pengar.

62. Gestaltar skribenten, genom ordval, artikelns vinkel och citat, DSH som inkluderande?

1. Ja
2. Nej

En inkluderande gestaltning innefattar beskrivningar av hur DSH står för till exempel normkritik, att alla ska få vara sig själva och att motverka mobbning.

63. Gestaltar skribenten, genom ordval, artikelns vinkel och citat, DSH som läsfrämjande?

1. Ja
2. Nej

När DSH gestaltas som läsfrämjande betonas att sagostunderna motiverar barnen till läsning. Till exempel att DSH lockar barnen till biblioteken.

64. Gestaltar skribenten genom ordval, artikelns vinkel och citat, DSH som ett roligt initiativ?

1. Ja

2. Nej

En gestaltning av DSH som ett roligt initiativ innefattar exempelvis att ge sagostunderna varma, lättsamma och underhållande attribut.